Sacred Heart College

ANNUAL 1975-'76

The Sacred Heart College Annual

Thevara

OL. No. XXXI. LICE. No. R. N. 13380/57. MARCH 1976

OUR RETIRING PRINCIPAL

Rev. Fr. Victorian, C.M.I.

OUR NEW PRINCIPAL

Rev. Fr. Mathai Archangel C. M. I.

MAGAZINE COMMITTEE

Sitting (l to r) 1. Geetha Kurup, 2. Fr. Paul Kannarkatt, 3. Fr. Victorian (Principal), 4. Mr. Paul Thathanadan, 5. Fr. John Kizhakedan.

Standing (l to r) 1. Jessy Joseph, 2. Madhu Sudhanan, 3. Mathew Joseph, 4. Thomas T. G, 5. Johny George K.

editorial

An eventful year has rung out with less sound and no fury, but not without significance. The College bids farewell to her victorious Principal. The International Women's Year has paid rich dividends, making the College Co-educational. Life and laughter seemed to brim over.

A comparative calm with a mask of discipline has come to stay in the College campus. It has yet to come in handy and spontaneous. Thank God, politics and politically affiliated student factions have been gagged to silence for the year.

When the College Union was far out of the picture, student talents began to show out without inhibition. And to put students on the Magazine Committee was as simple as beckoning the pick of the bunch.

Here we are now to place humbly before you the first fruit of a new climate with due acknowledgement to the contributors and well-wishers.

Editorially Yours,

THE MAGAZINE COMMITTEE

MAGAZINE COMMITTEE

Sitting (l to r) 1. Geetha Kurup, 2. Fr. Paul Kannarkatt, 3. Fr. Victorian (Principal), 4. Mr. Paul Thathanadan, 5. Fr. John Kizhakedan.

Standing (l to r) 1. Jessy Joseph, 2. Madhu Sudhanan, 3. Mathew Joseph, 4. Thomas T. G, 5. Johny George K.

THE PRIDE OF OUR COLLEGE

Prof. P. M. Joseph M. Com.

The New Dean of the Faculty of Commerce
University of KERALA

The Principal's Report 1975-'76

It is my pleasure and privilege to place before you a short account of the working of the College during the academic year 1975-'76

The Syrian Carmelite Congregation of Kerala entered the arena of Collegiate education as far back as 1944. And the first fruit of its efforts in this field is the Sacred Heart College, Thevara. Started as a First Grade College affiliated to the University of Madras, it has now grown into a big institution. Subsequent to the formation of the Kerala State, and subject to the Kerala University Act, in 1957, the College was affiliated to the University of Kerala. It is, undoubtedly, the pioneering efforts, the sense of dedication, the vision and zeal of some brilliant minds of the C.M.I. Congregation that have made this institution what it is to-day. And it is simply opportune to remember those dedicated souls, some of whom have already left. It is a pleasure, at this moment, to recall to memory the large number of its distinguished alumni, among whom the two Honourable Ministers of Kerala, Sri Baby John and Sri K.M. Mani deserve special mention.

An important event of this year was the bold step taken by the Management in admitting girls to the Junior classes. For the last so many years, people of the locality were making repeated requests to the Management for the same. Owing to the lack of accommodation and other inconveniences, the Management could not take thought for this new venture. But the year 1975 gave a new incentive. To commemorate the International Women's Year, the Management at last decided to execute the scheme. A committee was formed, which visited several mixed Colleges and submitted a report. In the light of the Report, some structural alterations were made of which a separate retiring room for girls gained prominence. When the College re-opened in June, I received an amazing number of applications. Since this was a general condition in all the Colleges, the University sanctioned more seats for the pre-Degree classes. Girls were admitted to all the Junior Classes, and in some Post-graduate courses the girls outnumbered the boys. Out of 1,540 students, 270 are girls.

This year, by the order of the Govt., Union election was banned and this has created a calm and peaceful atmosphere in the College from the very beginning. Although the College Union did not come into existence, there were some extra-curricular activities. To break the monotony, some cultural competitions were conducted; and I am happy to record that the students took very active part in these activities. Another important item of activity was the formation of the Planning Forum. The greatest achievement of the Forum during its short span of existence was the Medical Camp which it conducted in the Vathuruthy Colony. About 260 residents of the Colony were given free check-up and medical aid. The Forum has succeeded in opening a Recurring Deposit accounts scheme with 29 lecturers of the College as members.

STAFF—There were a few additions to the teaching staff during the current academic year. Sri Thomas Abraham in the English Dept., Sri K.J. Jose & Sri Alphonse John in the Commerce Dept., Sri M.A. Kurian in the Physics Dept. and M/s. K.A. Paul, M.T. Mathew & K.M. Lukose in the Chemistry Dept. were appointed Junior Lecturers.

Physical Education—The activities of Physical Education are managed by the General Athletic Committe of the College.

This year, we have conducted 'Fr. Bartholomeo Memorial' Tournaments in Volleyball, Basketball and Ball Badminton. Our Football team participated in the 'Babu Raj Memorial' Tournament, conducted by the Medical College, Alleppey, and Mar Athanesius College Tournament. In both, we were runners-up. Five of our players: viz. P.K. Ravindran, Thomas J.Payyappilly, K.P. Suresh, K.P. Thomachan and George Joseph were selected to the Kerala University Team. In Basketball, we won the S.B. College Trophy and T.K.M. Engineering College Trophy. In 'Fr. Bartholomeo Memorial' Tournment and 'Manorama Trophy' Tournament we were the runners-up-George Shean represented the Kerala University team in Basketball. In Hockey & Cricket too, we have good teams. Clearton Carnerio has represented the University in Hockey, and Mahadevan & Balachandran in Cricket. Our teams in Shuttle Badminton, Ball Badminton, Table Tennis, Lawn Tennis and Athletics kept up a laudable standard.

Conclusion—The year under review was a peaceful one, and this has helped us to do good work in the academic and co-curricular activities. Let me conclude by praying GOD ALMIGHTY to help mould young men & Women committed to our charge, into good citizens of the country.

JAI HIND !!

Thevara
7-2-'76

(Fr. Victorian CMI)
Principal

CONTENTS

		Page
	Editorial	
	Principal's Report	
1.	Worker's Participation in Management —Annamma Mathew, II M.S.W.	1
2.	Records Tumble —Sashi Kumar K.S., I M.A. (Eco.)	3
3.	Call Him Wretched...Not Mad —Paul J. Kannankeril	5
4.	Wear the Chain In Your Brain —Subramanyan R. I B.Sc.	6
5.	In The Parlour —Rajan Joseph Payyappilly	9
6.	In Twilight —Geetha Kurup, I M.A. (Eco.)	11
7.	A Modern Look on Dowry —Prof. Rama Ayyar M.A.	12
8.	Beyond Recall —George V. J. II D.C. (Chem.)	14
9.	Economic Growth and The 20 Point Programme —Viju Thomas, I B.Com.	15
10.	Salvation —Venu Gopal P. G. II M.A.	19
11.	Why Leadership Often Fails —Stanly Chezhoor, III B.Com.	20
12.	In Thraldom —C. J. Jose, II B.A. (Eco.)	22
13.	Dupe —Abdul Shuckoor T. K. III B.Com.	23
14.	A Recipe for Better Tea —Thomas Abraham	25
15.	When it is difficult to get down to Study —Paul Antony Maniamkot, III B.Sc. (Zoology)	26
16.	Beauty, A Short Lived Tyranny —Christopher Edward Walton II B.Com.	29
17.	Report of the Planning Forum	31

മലയാളവിഭാഗം

		Page
1.	ചലനം —മുരളീധരൻ സി. എസ്. I B.A.	1
2.	ഇടുക്കി ആർച്ച് ഡാം —Satish Kumar P. M. III B.Sc.	2
3.	അസ്തമയം —Satheesan K. R. II B.Sc.	5
4.	പതനം —Rajendranathan D. II B.Sc.	7
5.	[illegible] —John Jenson, III B.Com.	8
6.	പരാജയം —Jayan P.K. II B.A. (Eco.)	10
7.	[illegible] —Ezhupunna Prakash	11
8.	[illegible] —Nettur Syed Mohammed	14
9.	[illegible] —Girija G. I B.Sc. (Botany)	16
10.	പതിനായിരം വ്യവസായങ്ങളും ചെറുകിടവ്യവസായവികസന കമ്മീഷണറും —Sankardas K. R. II B.A. (Eco.)	19
11.	[illegible] —P. S. Rajendra Prasad II B.Sc.	21
12.	ഏകാന്തപഥിക —Rosy K. P. I P.D.C.	24
13.	അണുശക്തിയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ —Geetha, II D.C. (Zoology)	27
14.	റവ. ഫാ. [illegible]—അനുസ്മരണം —C. E. Augustine, III B.A. (Eco.)	30
15.	[illegible] ? എന്തിന് ? —C. J. Romid, II B.Sc. (Chem.)	31
16.	മിനിക്കഥകൾ —Muraleedharan T. K. I M.S.W.	33
17.	[illegible] —K. M. George, I M.S.W.	34

Hindi Vibhag

		Page
1.	Hindi Kshetramen Natak —T. N. Viswambharan	1
2.	E Kata Ka Mool Sootra —Remadevi, I B.Sc.	3
3.	Easwara Leela —R. Sankaran, I B.Sc.	5
4.	Vigyan: Vardan Va-Abhishap —Sree Kumar, I B.A.	6
5.	Prathishodh —A. K. Gopalan, I B.A.	8
6.	Varshik Prashikshan-Shibir —Ibrahim, I B.Sc.	9
7.	Jee Na Chehega —Suneetha, I B.Com.	10

Cover designed by Johny George & Thomas.

LIST OF ADVERTISERS

1. Smarto, Perumanoor.
2. Menon & Krishnan, Ernakulam.
3. L. F. Press, Thevara.
4. Vidyarthimitram, Ernakulam.
5. K. Velayudhan Pillai, Glass Merchants, Ernakulam.
6. Bombay Automobiles, Ernakulam.
7. Cannanore Motor Company, Cannanore.
8. Purchase Centre, Girinagar.
9. Phoenix College, Cochin-6.
10. M/s Sailors, Thevara.
11. Xavier's Tailoring, Cochin-15.
12. Pharm-o'-Sales, Ernakulam.
13. Chakolas, Ernakulam.
14. Wedding Saree House, Ernakulam.
15. The Travancore-Cochin Chemicals, Udyogamandal.
16. Therelek Furnaces, Tripunittura.
17. Lal Products, Cochin-11.
18. S. Arumugham Chettiar & Sons, Cochin-2.
19. Francis Automobile Works, Perumanoor.
20. Thomson Electricals Thevara.
21. King's Wear, Thevara.
22. Engineering & Marketing Co., Ernakulam.
23. S. T. Reddiar & Sons, Ernakulam.
24. Lawrence Handicrafts, Perumanoor.
25. P. H. Pareed, Mattancherry.
26. Pesticides Corporation, Cochin-2.
27. Binny Ltd., Cochin-3.
28. State Bank of Travancore, Perumanoor.
29. Udaya Silk Palace, Perumanoor.
30. Venus Travels, Ernakulam.
31. The Bank of Cochin, Ernakulam.
32. Gervas John & Co., Valanjambalam.
33. Mase Arts College Ernakulam.
34. Bhat's Book Stall, Thevara.
35. Reader's Delight, Thevara.

THE SACRED HEART COLLEGE
ANNUAL

Place of Publication ... L. F. Press, Thevara.
Publisher ... Rev. Fr. Victorian, Principal.
Nationality ... Indian.
Address ... Sacred Heart, College, Thevara.
Ownership ... Do.

I, Fr. Victorian hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.)
Signature of Publisher.

25th March 1976.

WORKER'S PARTICIPATION IN MANAGEMENT

ANNAMMA MATHEW
M.S.W. Final

Our country is at crossroads and it is time for every citizen to stop and think a while. The country is making great strides towards transforming the society into a modern one. Ever since indepencence, through the five year plans efforts are being made to industrialize our country. In a democratic country like ours, industrialization has to adopt a new direction. Worker's participation in Management is invariably involved in the broad scheme of industrializing our country.

The 26th anniversary of our Republic has had a propitious beginning and a stage has been set to build a glorious socialist democracy. The organised working class have a place of immense importance in this task Gandhiji regarded industrial wealth of the country as belonging to the people of India. Employees and workers were only its trustees. The Gandhian concept of labour regarding participation of workers in management comes almost near to what is regarded as co-determination in the field of industrial management.

The Labour-Management Co-operation can be of different forms. All measures in which workers are associated with or consulted by the management can come under labour-management co-operation. The various forms of this can be as follows: The Works Committees, Joint Consultative Committees, Joint Councils of Management etc. At present the Labour-Management Co-operation has come to be understood as worker's participation in management,

Evolution of the scheme of workers' participation in management

The gensis of the concept of participation can be traced to the Bible. As a Biblical concept it means involvement. Social scientists later related it to social, economic and political ideology. In India, worker's participation in management assumed much significance in the second five year plan. Planning commission fully recognized the need for increased association of labour with management. It was pointed out that it will promote increased productivity for the general benefit of the enterprise, the employees and the community, It gives employees a better understanding of their role in the working of industry and of the process of production and satisfy the worker's urge for self expression, thus leading to industrial peace, better relations and increased co-operation.

Thus with respect to the recommendations of the second five year plan, govt. decided to work out a detailed scheme of workers' participation in management. In order to facilitate this in 1956, a study group was sent to some European countries. They presented a review of this schema in those countries. They emphasised that the joint consultation should be inbuilt. In addition, the committee

highlighted the importance of orientation of attitudes, strong self-confident trade unions etc. The important recommendations of the study group were accepted by the Indian Labour Conference at its 15th session in July 1957. Thus in order to examine and consider the further schemes of participation, a tripartite Sub-committee was appointed, and its recommendations were discussed by a seminar on Labour Management Co-operation which was held at New Delhi on 31st Jan. and 1st Feb. 1958.

Prof. T. K. Karunakaran in his article 'Some thoughts on workers in Industry' reviews the history of worker's participation as follows. In India since 1958, workers' association with management has been introduced in some form or other on a voluntary basis. Both the public sector and private sector undertakings have introduced this scheme of closer association of employees with the management. The scheme initiated at the national level has not yielded the desired results. The idea now received a new impetus with the announcement of the 20 point programme by the Prime Minister which includes a scheme for the workers' participation in industries, particularly at the shop floor level and production programme.

What is the meaning of Participation?

In the 'Indian Worker' the meaning given is that participation etymologically means a process where two or more parties mutually 'influence' each other. It also says that it is not easy to measure influence because of its ergological charecter.

To workers, participation in the manafgement means their increasing authority-over the plant and continuous improvement in their wage levels and working conditions. To the employers, the utility of the scheme lies in its capacity to act as an engine of raising productivity and profits Officials look at it only as one of the manifestations of democracy in the industrial field.

According to Indira's conception th purpose of workers' participation is "t create an awareness among the worker of the objectives of the organization an afford them necessary opportunity t help in the accomplishment of thes objectives by involving them in th planning and implimentation of the pro grammes aimed at improving the pro ductivity of the organization and ful achievement of the production target within the time specified."

In the XXVI All India Institute o Personnel Management, which was held at the Ambalamedu House from Jan 23rd to 25th 1976, Prof. Iswar Dayal presented a paper on Workers' Involvement in the Organization. According to him the inducement for participation and for involvement may have other purposes than increase in production or satisfaction of employees. In addition, faith in the participation of employees in decision making may have its origin in the humanistic ideology of the government or of the management and not in the evidence of such practices either indicating the involvement of workers or increasing production. He further explains that the purpose of a government directive for instituting participative practices in industry may be aimed at persuading the development of an egalitarian society by formalising the apparatus for bringing together the various sections of the society in decision making.

Introduction of workers' participation in management is bound to face a number of difficulties. Certain conditions should emerge for the fulfilment of this idea as Prof. Karunakaran observes. "In a country, where managers themselves eel that they do not have the sense of participation in management, any attempt to legislate in this direction is not going to be effective." He further suggests that in our country, what is required is change in the attitude of the employers and managers and genuine desire to develop healthy collective bargaining relationship. If this is achieved, the other will follow automatically. ✱

RECORDS TUMBLE...

The emergence of the modern olympic movements and the subsequent revival of the 'Olympic Games' gave a new fillip to the sports-activities through out the world. Ever since the birth of the modern Olympic Games at Athens in 1896 men (women too) have been aiming at getting faster, reaching higher and becoming stronger, and this yearning has taken a new turn with the emergence of the eastern European countries as a major sporting block in the latter half of the present century. The introduction of scientific methods of training, the application of better techniques and the advent of modern equipments have lent a big hand in accelerating this process. Down the years, from Athens to Montreal, the Olympic Games as well as the International meets, have produced a galaxy of heroes and a plethora of records, proving man's unconquerable will to win.

The creation and rewriting of world marks every now and then quite naturally prompts one to raise the fundamental question: Isn't there any 'limit' to human effort? Perhaps man will never be able to run the 100 metres in 7 seconds; 8 feet in high jump, and 30 feet in long jump may remain wild dreams. In the same way putting the iron ball to a distance of 100 feet seems to be an impossible task Our concern here is not the unattainables, but the maximum possible limit to human endeavour. For that in the first place, let us have a glimpse of the world records of some of the most familiar athletic events. 100 metres—9.9 seconds; High jump—7 feet 6 1/2 inches pole vault—18 feet 6 1/4 inches; Long jump—29 feet 2 1/2 inches short put—71 feet 7 inches.

Looking back, one can find that the record for 100 metres at the dawn of this century was 11.8 seconds. (Now there are women, who can cover the same distance under 11 seconds) By 1956 this was reduced to 10.2 secs. But the athletic world was stunned when, in the Rome Olympics, Germany's Armin Harry

Sashi kumar K.S., I M.A. Ecn,

spurted the 100 metres in 10 seconds flat. It hadn't stopped there. At the Mexico Olympiad in 1968 three Americans. Jim Hines, Charlie Green and Ronnie Smith established a new record of 9.9 secs. In the course of the last 7 years, since then, this feat had been repeated time and again by such eminent sprinters as Eddie Hart, Ray Robinson and Steve Williams of U.S.A., Jamaican Don Quarry and Leonard from Cuba. At present sports enthusiasts all over the world are looking forward to a 9 8 seconds' 100 metres.

The improvements in 110 metres hurdles are even more remarkable. If in 1896 Thomas curtis, the winner took 17.6 seconds, the time taken by Rod Miburn at Munich in 1972 was a meagre 13.2 seconds.

A number of records were rewritten this year itself. On 10-th August, while West Germany's schmidt heaved the hammer to a new distance of 79.30 metres improving upon his own fellow country man's record, it was the turn of an American Bruce Jenner, who secured 8574 points, to create a new record in decathlon later in the day.

In this 'International women's year' the fair sex were not far behind their male counterparts in breaking records. If 1974 saw 26 year old housewife from Poland Irena Sevenska creating new records in 100 ms (10.9 secs) and 400 ms. (49.9 secs), 1975 witnessed her running the fastest ever 400 metres (by women) recorded in athletics' history. That was in the European Athletic meet where she covered the last lap of the 4x400 metres relay in 48.5 seconds. Two other athletes who caught the eye were GDR's Rose mary Vitches and Marionne Adam. While Rosemary crossed the bar at 6 feet 4 3/4 inches in high jump, the latter put the iron ball to a record distance of 70 feet 10 1/2"

Thus, though many a record was broken the real shock was only in the offing. The greatest ever athletic feat since Bob Beamon's 'leap of the century' at the 1968 Mexico Olymyics, occurred when on Aug. 13 the lanky Newzealander. John Walker covered a mile in 3 mts 49.4 secs, there by becoming the first to run a mile under 3 mts 50 seconds. It was only in last May Tanzanian Filbert Bayi broke Jim Ryan's 9 year old record, winning the mile in 3 mts 51 seconds. There was a time when a mile under 4 minutes was unthinkable. It was then that Roger Bannister(U.K.)created history by completing the mile in 3 mts 59.4 secs. Since then John Landey, Herb Elliot, Peter Snell, Jim Ryan, Filbert Bayi and a host of others have contributed a small share each in bringing down the time At present a mile in 3 1/2 minutes is unimaginable but Roger Bannister (now a doctor in U.K.) feels that by the turn of this century there'll be persons running the mile in 3 mts 40 seconds.

The improvement in high jump is also a similar one. 7 ft was the dream of every top notcher in high jump some 20 years back. Now, not only scores of jumpers have crossed the mark, but 8 ft has been set as the next hurdle to be cleared, the record for which stands at 7 ft 6 1/2" is the name of D. Stones of the United States.

Thus, if we analyse each and every athletic event in the same way, it can be seen that there had been steady improvements in almost all the events proving man's unquenchable desire to attain the maximum. And this leads us to the question posed in the beginning: 'Isn't there any 'limit' to human effort? A straight forward answer to it is not only impossible, but setting such a limit is impractical as well as unrealistic. It is always better to have some patience and let's wait and see.

Paul J. Kannankeril

Call Him Wretched.... Not Mad

Huddled in that corner he sat
Attired in a dirty tattered robe;
Flat dents visible on the shaven head
Shiny against the shabby face.

Watching—

The flow of life in front
He grinned ....
At the unconcerned bystanders
At the speeding vehicles
Mute—a silent observer.

He got up
Turned and stared
I didn't see, the
Despairing, pleading
Worn out look. Instead,
A stony stare.
Acute sarcasm, sheer contempt,
Gleamed from beneath the hollowed eyes.

He murmured gazing
At a parked car beside,
'Lifeless those......Cared for
My blood, my Cells, a garbage
No! I will get even'

Lips drew in determination,
Face tightened,
Fists clenched, he strode to the car
and drove a hand clear
through the windshield.
A hysteric laugh rang out.

He held the bleeding splintered limb
Over the gutter

Blood stained the dirt
Blood stained the dirt

A serene look spread on his face
He wispered 'I got even'!
Then he sobbed

'I have wronged
Mercy! Forgive, Forget'.

**

WEAR THE CHAIN IN YOUR BRAIN

Subrahmanian R.
I B.Sc. Physics

Although Physicists, Chemists and Mathematicians had been learning about the structure of atoms of matter for years, a short forty three years ago the neutron had no vacancy in their thinking. But now it is important in Physics that a whole field of research in Neutron Physics is based on its properties.

Neutron was born in 1932, is now in the full vigour of young manhood. Of course, it did not delay to exhibit its potency. At the age of seven in 1939 the neutron became the source for demonstrating the fission of Uranium (explained in the next paragraph). And in 1942 the neutron participated in the successful release of energy from mass on a practical scale in the controlled chain reaction. Three years later this chain reaction, involving neutron and uranium, was used to produce an atomic bomb. Neutron was only thirteen years of age when the atomic bomb drew the world's attention to its power. The immense release of nuclear energy, the production of electrical power, the wide availability of radioisotopes and motive power for ship all these are important practical results of the nuclear chain reaction, made possible by neutron.

The chain reaction is a process raleasing nuclear energy. When once started, it can increase greatly ond rapidly in power. This reaction is based on a process known as fission. Fission is the process in which appreciable amounts of matter might actually be destroyed, and in its place energy would appear. The amount of energy produced is given by Albert Einstein's famous equation $E = mc2$. (Energy = mass X velocity^2 of light). A few years after the discovery of neutron many scientists were studying the nuclear changes induced by neutrons, only to learn about the structure of the nucleus. In 1938 two German Scientists, OTTO HAHN and F. STRASSMANN, were bombarding a variety of elements with neutrons just as many other scientists were doing in the different parts of the world. They discovered that while most nucleus changed only slightly after absorbing a neutron, the uranium nucleus changed by a large amount. It actually split into two. Further, the weight of the uranium nucleus which split into two was greater than the combined weights of the two parts. This decrease in mass of the combined weight of the two parts into which the uranium nucleus split appeared as energy. This energy is pre-

sent in the form of kinetic energy, of the fragments of the uranium nucleus, which isolate at great speed. The energy produced by this process of fission is much larger. Soon after the discovery of fission it was discovered that as the uranium nucleus split, not only the energy got released, but also in the process several additional (two or three) neutrons were emitted.

But the scientists' stomach was not satisfied by this. This discovery of the emission of neutrons encouraged them to learn more about it. They thought why it was that fission produced a nuclear chain reaction. That is, the neutrons emitted during the fission of one uranium nucleus can be made to cause other uranium nuclei to split and so on. If so, we get 3x3x3 or 27 neutrons, then 81 neutrons, then 243, then 729, then 2187 nentrons and so on.

This process of successive multiplication results in a very large number of neutrons very quickly. In the 13th step we have more than one million neutrons produced. As the neutron produced in fission move at about eight thousand miles per second and the nuclei are close together, the time required for the process is unbelievably short. To make believe, as an example, if you cut a big sheet of paper into two halves and placing one over the other and cutting again into two halves we get four pieces of the same size- And if you repeat this forty-seven times you could get a number which is equal to the distance between the earth and the nearest star (SUN) in millimetres approximately.

Of course, it is by no means certain that the two or three neutrons produced in the fission of uranium will cause two or three other uranium nuclei to split. A neutron penetrates easily through matter. But fission and emission of more neutrons are possible only if the neutron hit directly at the nucleus of the uranium atom.

The problem is made clear through an example. If we are shooting neutron at a small piece of uranium, the size of a marble, chain reaction simply cannot take place. Neutron will split a uranium nucleus but the neutron produced will surely pass out of the small piece and no further reaction happens. Increase in the lump of uranium could, surely, produce chain reaction but only the Isotope U235. That is, only if the U235 is well over the Critical Amount, an amount in which the chain reaction can take place, the chain reaction results. The rate of energy release increases greatly and an explosion of tremendous violence would result.

This chain reaction is made use of in Atomic Bombs, etc. It is a threat not only to the countries which are not producing this nuclear weapon but also the countries which produce it. Now there are bombs, one of which is more than enough to turn the world into ashes in seconds. Thus the whole world is mereiy a word in the hands of the Scientific World.

With compliments From

The Travancore-Cochin Chemicals Ltd.

UDYOGAMANDAL - 683501

KERALA

WITH BEST WISHES From

Indian Saree House

PHONE 31785

BROADWAY, ERNAKULAM

Wedding Saree House

PHONE 32478

M. G. ROAD, ERNAKULAM

COLLEGE DAY CELEBRATIONS

WE ARE PROUD OF....

P. I. Thamby
Paratrooper
Senior Under Officer

Sreekumar V.
Represented Kerala in the
Republic Day Parade
at New Delhi 1976

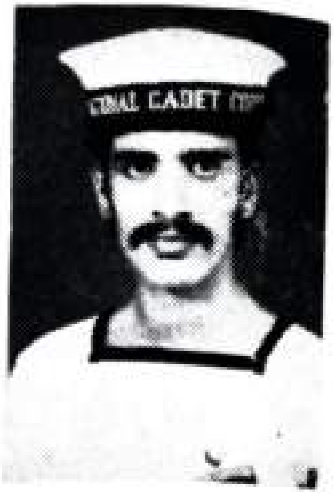

Mohan Kumar
Senior Cadet
Petty Officer

George P. J.
Sepresented Kerala in the
Republic Day Parade at
New Delhi, 1976
Member of the Kerala Contingent
Boat Pulling Team

Ashraff P. H.
Senior Cadet

Newton S.M. Louiz
Represented Kerala in
the Republic Day Parade
at New Delhi 1976
Member of the Kerala
Contingent Boat Puling Team

Sreekumar
Represented Kerala in
the Republic Day Parade
at New Delhi, 1976

Mahadevan T. S.
Member of the University
Cricket Team

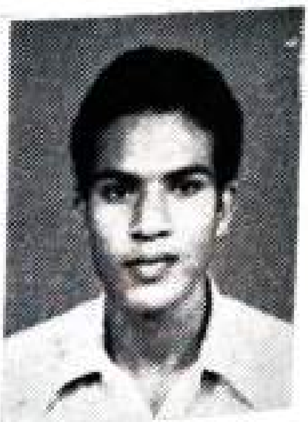

Thomachan K. P.
Member of the
University Football
Team

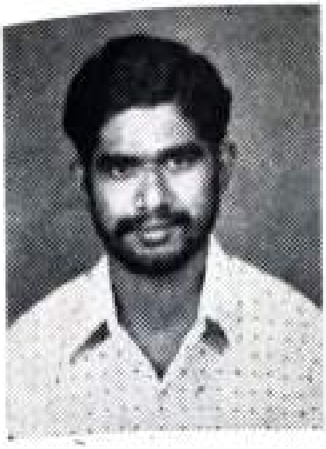

Thomas A.Payyappilly
Member of the
University Foot ball team

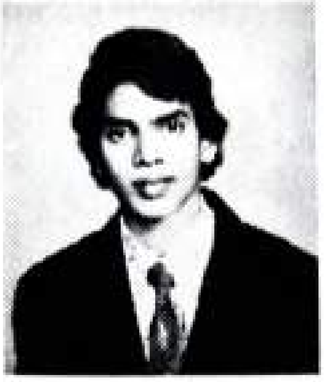

George Shean
Member of the University
Basket ball team

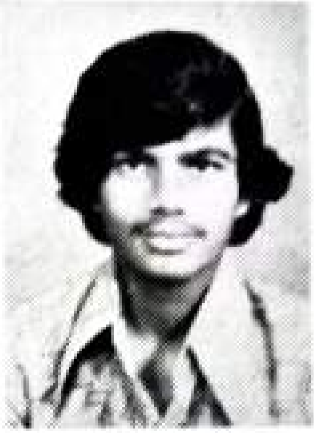

K. P. Suresh
Member of the University
Foot ball team

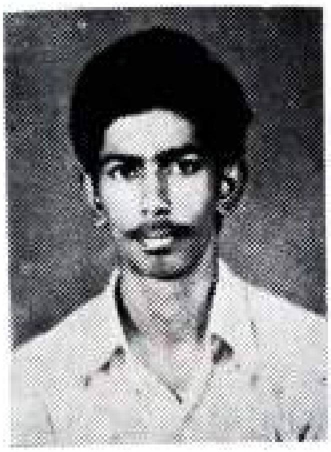

Johnson Joseph
Member of the Kerala
Junior Basket ball team

G. Venugopal
Mr. Sacred Heart
Runner up in Kerala
University and State
Wt. lifting meets

T. J. Thomas
New Record
in Discuss Throw

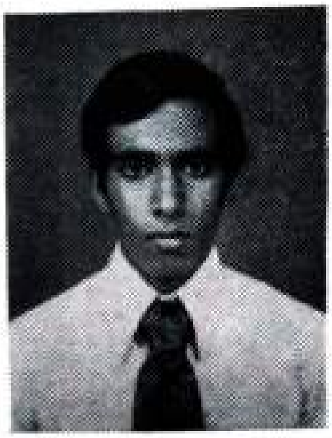

Clearton Carneiro
Member of the University
Hockey team

Joseph' V. A.
AICUF Regional
Secretary
Best Speaker

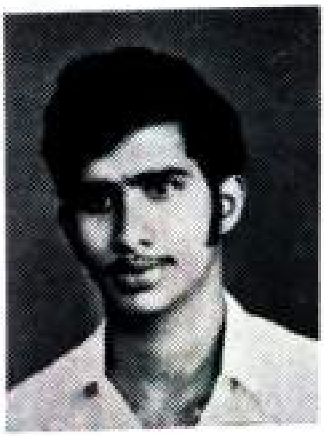

Thomas Valummel
Winner: Inter-collegiate
Debate

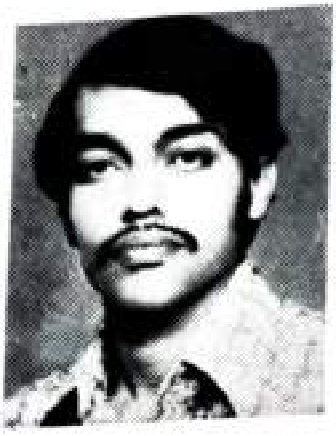

Thomas V. Mootheril
Best Actor

Leelamma Jose V.
Athletic Champion

Satheesan K. K.
Best Actor

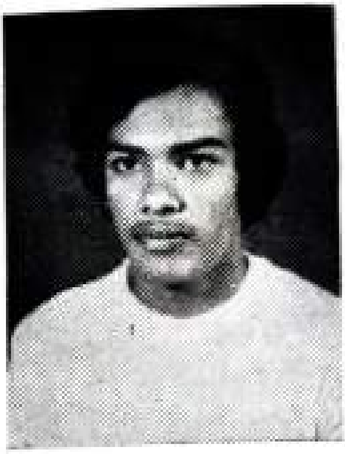

George Joseph
Athletic Champion

K. V. Prasad: University Ist in Percussion Eastern
K. R. Ramesan: University IInd in Light Music

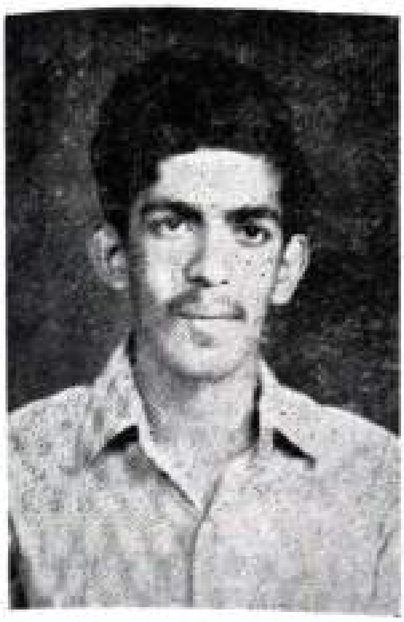

RAJAN JOSEPH PAIYAPPILLY
I P.D.C.

IN THE PARLOUR...

Short Story

"......Ninety-seven......., Ninety-eight ......, Ninety-nine......, HUNDRED...—! ! I'M COMING...... !"

Shouted out Johnney as he wriggled off the low branch of the huge mango tree. Down the narrow lane, he made his way in cautious little strides, his eyes wandering about in search of his hidden friends.

The vast field ahead seemed almost vain to be searched; but something near it, Johnney thought, was worth raiding. Skirting the hay-stack, he paced up to the old ware-house and pushed at the half open door.

Out came a shrill shrieky yelp which gave him a jump in his spine. In horrified excitement he peered into the semi-darkness to find nothing but a few ragged sacks scattered on the floor. A step or two he took inwards, when he halted with a shock, for something, he felt, had rubbed against one of his feet—something hairy, warm and wee...... !

A kitten? he wondered as he stooped down to have a closer look at. And there, to his surprise was a tiny pup—not more than kitten in size......!

Johnney had always wanted to have a dog—something, his dad was stubbornly against.

Picking up the shivering little animal and looking into its glittering eyes, he paused a moment for a solitary reflection. The sight of the tiny, dark tail, which was kept close to its belly—evidently caught under the door as he stepped in—made him feel sick.

......should he leave it there? once again alone, in the semidarkness, to suffer from hunger and thirst? "OH, NO! How could he do such a thing?!

......And that was the final decision. Hugging the tiny creature to his chest, Johnney raced—across the fields and

over the hedges, along the shortest route home.

Near the gate he saw Tom and Joe blinking up at him with rounded eyes; but Johnney was the least bothered—he dashed up to the door, kicked it open and stepped in.........into the parlour where his mother was busy treating a couple of her society friends. One of them Johnney recognised was the newly elected president of the women's society of that area, the other being a stranger to him. And as for his mother she had twice been elected to the post, and was now an active negotiator in the Women's Lib.

"Hello Johnney," the president 'mewed' "you seem to have something with you—a dog?"

"Yeah" he replied, caring not even to look at her, "Mummy, where do you think I'll keep her?"

"HER?"squalled the ex-president "You mean she's a bitch?"

"What's the idea in keeping a bitch, dear?', spurted out the other feminine genius. "Throw it away, boy. If it's a doggie that you need, well, I'll fetch you one,......an Alsatian if you like........"

"That's right, my dear," advised the mother staring into the puzzled eyes of her little one, "Miss Margret has a couple of fine doggies at home—She 'll get you a good one when they have puppies —provided........you are good to her." She winked at Miss Margret who was grinning at him all the time.

Johnney glanced outside... Tom and Joe had advanced up to the door, and rounder had their eyes grown now. He turned his head and looked down at the tiny animal in his hand .....It seemed to be dozing, its paws resting on his chest and its head hanging down. The sore little tail hung down from between his fingers. It was still shivering.....

"No ..." screamed Johnney as he flew up the stair-case to his bed room, "I'M GOIN' TO KEEP IT !!" On the bed, with the poor creature still in his hands, Johnney wondered, why his mother who had so long been very kind to him, had so rudely asked him to throw the little dear away—just because she was a bitch.....!!! Why ...?

....Didn't the rights of women, they were constantly claiming for, affect dogs..? ! ....shouldn't the bitches too be granted the same rights as their male ones? Say....., Mother, say......, after all, don't you too belong to the same sex !?

He looked into the pair of watery eyes beside him.........

"No, my boy....," they seemed to whimper, "women are always women".

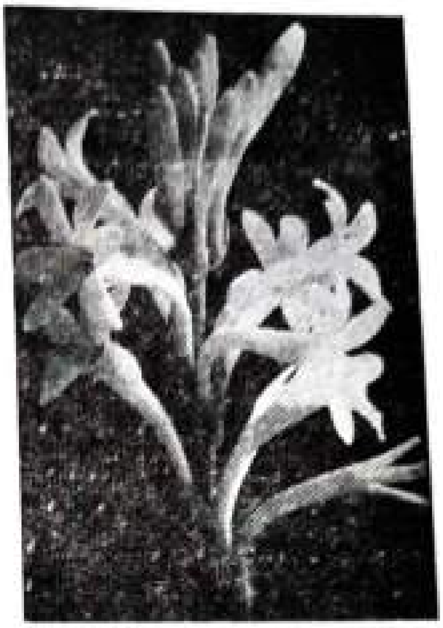

IN TWILIGHT

O What a lovely picture the Nature makes
In the shade of twilight mild !
The sea gleams emerald and sapphire,
With the caressing beams of the setting sun
On its dancing waves.
The leaves rustle in the soft breeze,
As if they whisper a song of sadness.
The half-sunk sun stretches out his beams,
Much grieved to bid farewell
And the golden daffodils hang their heads,
Sad, to part with the sun's golden splendour.
The melodious music of the birds
Could be heard no more.
They have sought the shelter of their nests
Content to be with their dear ones.
The sky has turned deep damask and red
With silver clouds sailing here and there.
Oh ! much it grieves my heart to think,
This splendid panorama in twilight dim
Shall escape my vision so soon.
The clumsy hands of darkness could bear it no more.

GEETHA KURUP
I M.A. Economics

BEYOND RECALL

GEORGE V. J.
II D.C. Chemistry

Nothing !
Nothing he has to give !
The fleeting flow of thoughts
Fills the vacant valley of mind
Pretty pretensions ! smooth smiles !
The elegant elements of life !
The mighty mind of the world
That dwells in the heart of many,
Owe nothing to him but alone
The dull channel of experience—
The stagnant sources of life
The little living lights of comfort
Unobserved they came
To mingle with stretching silence
To fill his abode with abiding affectio
Unexpected they go, beyond recall
Perished, the cherished dreams—
The lost lullaby of life.
O my singing bird ! perch
On the scorched branches of my heart.
Sing thy lovely songs ;
I will give thee my voice.
Promise thy livelong bliss,
It is mine and mine only.

ECONOMIC GROWTH AND THE 20 POINT PROGRAMME

VIJU THOMAS,
I B.Com.

For the past half a decade the Indian Economy has been weighed down with soaring prices, under-production, political turmoil and instability. This was further worsened by the under-hand effect of Black-Marketeers, Hoarders, and Smugglers. The real situation can well be imagined when we know that a parallel Reserve Bank existed in Bombay suburbs to aid and finance the smugglers and foreign exchange 'racketeers'. The economy was suffering from the dual illness of inflation and stagnation.

Shock treatment is a necessary part of curing every longstanding and persistant illness. The PM in an attempt to envigourate the national economy cracked down on the smugglers and foreign exchange racketeers. The result was worthy and astounding. There was a dramatic and quick decline in prices. Between September 21, 1974 and March 1975, the wholesale price declined by 7%. This healthy trend was soon reversed as smugglers gained release from the jails and political chaos began to show out its ugly face. As a result the consumer price index showed a rise of ten points. The government in an effort to meet the economic crisis on a war footing declared a state of internal emergency on 26, June 1975. After a deep and systematic study of the world-wide inflation and the prevailing Indian conditions the PM announced the 20 point economic programme on July 1, 1975.

TACKLING INFLATION

The programme aims at tackling inflation and rising prices at their root causes. The programme is in good faith and recognises the fact that only increased production and stable prices can accelerate economic growth. The PM has well understood and analysed the primary, secondary and tertiary sectors in chalking out the plan for the accelerated growth. The benefits of the programme touch every section of the population. The tribals and the vulnerable sections receive the deserving safeguards and protection.

The effects of the 20 point programme can best be analysed in well contained groups rather than individually. The primary concern of the programme is about ending stagnation in industrial sector, as well as an all out increase from the primary sector.

The best way of tackling inflation is by stabilising prices. To stabilise prices the programme aims at stimulation of production, speeding up of the procurement machinery and streamlining the distribution system. The causes of the climbing prices are the result of retarded production and inefficient distribution system. The programme evidently shows that the diagnosis has bean correct and successful.

In an effort to streamline the distribubution system the government has given considerable importance to road transport which carries 30% of our goods and men. The government plans to give 5000 national permits in the first phase. To meet the wagon shortage and to increase the movement of cement, coal, steel and foodgrains the government has sanctioned a sum of 25 millions. A number of other measures have been taken to meet the challenge. Co-operative societies are opened in rural and semi-urban areas. The Civil Supplies Ministry has set up corporations in different states to organise the procurement and distribution in an organised manner.

INDUSTRIAL PRODUCTION

The industrial production has suffered greatly owing to a number of causes. The strikes and lockouts have not added an iota of benefit from the economic point of view. The strikes and lockouts are to go and to go for ever. Towards this end the government has set up co-ordination committees of workers and industrialists. The worker's participation in the management can solve most of the problems. Thus today both the workers and the management are well poised for increased output.

FEWER CONTROLS

Another important factor that retarded the industrial expansion and increased production is the import and export controls. The government has well understood its negative influence in industry and has come forward to remedy them. Imports are encouraged for the expansion of existing industries especially in the engineering sector. The government has encouraged all industries to expand at the rate of 10% per annum. The export-oriented industries can expand 5% in addition to this. As the government slackened the import and export controls it has promised stricter vigilance to bring to book the violators. The government is all set to encourage exports. Many of the items especially the non-traditional items are freed from licence and tariff controls.

INVOLVEMENT OF 'FOREIGN BASED' INDIAN CAPITAL

For the first time the nonresident Indians can start industries in India based on their capital and expertise, Industries are freely given licences to start ventures based on individual research.The government has done everything in its power to simplify the licence formalities, The scheme has paid rich dividents. Industrial outputs in the first quarter of 75-76 has increased by 6%. In the public sector it has been 14%. The licencing policy is thoroughly remoulded to cater to the needs of the day.

TACKLING THE POWER SHORTAGE

Another important cause of slackening industrial production was the power shortage. The generating capacity is expected to increase by 2.5 million K.W. in 1975-76. The allocation for power for the year has been raised to 1102 crores of rupees. The construction of inter-state transmission lines is speeded up. New thermal stations are envisaged at coal-pit heads. A reconstitution has been effected both at the central and the state Electrical Authority, to effect

ANNUAL SPORTS

BASKET BALL TEAM

Winners:

1. S. B. College Trophy
2. T. K. M. Trophy

Runners up:

1. Fr. Bertholomew Trophy
2. Vui-y-Club Trophy
3. Manorama Trophy

HOCKEY TEAM

TENNIS & TABLE TENNIS TEA

Zone winners (Tennis)

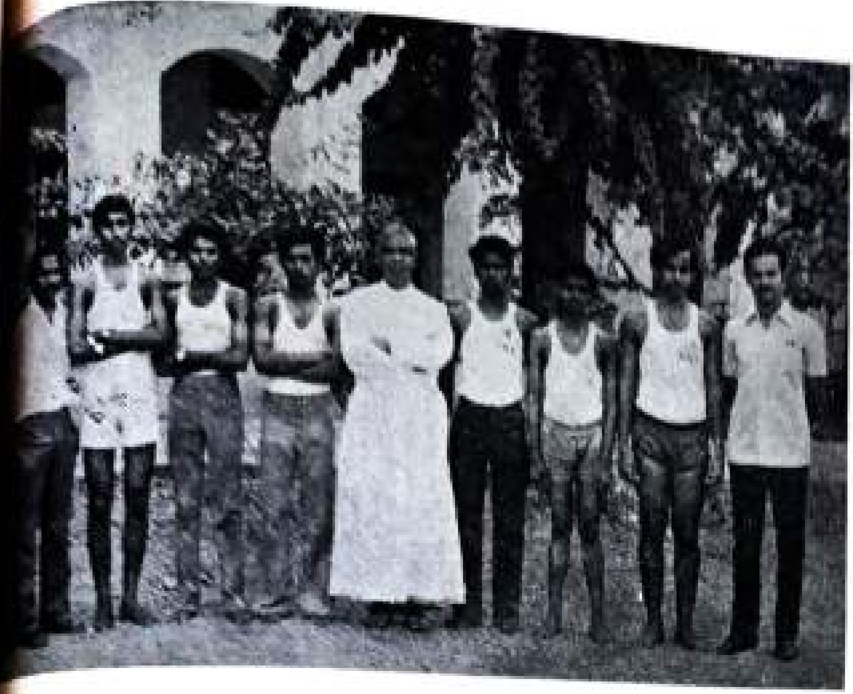

COLLEGE ATHLETIC TEAM

BALL BADMINTON & SHUTTLE BADMINTON TEAM

FOOT BALL TEAM

Runner up:
MACE Tournament.

VOLLEY BALL TEAM

SIVASANKARAN NAIR
Athletic Champion

BEENA MARY
Athletic Champion

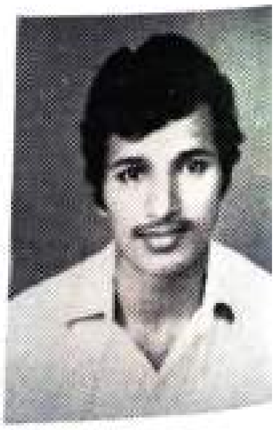

PAUL T. G.
Athletic Champion

greater efficiency, co-ordination and progress. With the power flowing from 'Idikki Project', the powercuts in the Southern states can be stopped with greater inter-state-co-operation. The twenty point programme, we can see, has studied the problem in depth. Its remedies are effective, natural and easy to implement, and useful.

THE AGRICULTURAL PRODUCTION

The primary sector is also expected to register a striking increse in growth and production. To keep the price of the food stable and steady the government has promised increased imports. Stable food price is essential for advancement in every sector. A quick changing food price is a clear example of the deteriorating economic situation. The promise of imports goes a long way in ushering psychological ease and fights artificial scarcity.

PSYCHOLOGICAL ORIENTATION

The programme has also in its arsenal several other schemes to increase the production in the agricultural sector. Agriculture is the mainstay of Indian Economy. It employs 70% of the population and yields 45% of our Gross National Income. The performance of the primary sector cannot be considered spectacular in any way. The land has not yet been scientifically utilised. The cause of this is the apathy of the farmer. The apathy has been seriously countered by the Agricultural Holdings Taxation as per recommendations of Raj Committee.

The introduction of Agricultural Holdings Taxation has forced the large and medium agriculturist to work and invest more for better returns. Greater production is essential to meet the tax and keep agriculture profitable. The agricultural labourer is now assured of minimum wages and security of work. So the farmer has to concentrate on his land to eke out great production. He has to call upon all the resources to maintain and increase the profits.

LAND TO THE LANDLESS

Experiments in India and other Asian countries have shown that small holdings are condusive to optimum production. Thus the land reforms are going to increase the agricultural output in a big way. Small holdings are essential as modern agriculture calls for heavy investments. But in India capital is hard to come by and large holdings only retard production. The land ceiling is thus bringing about social justice as well as economic progress. The small holdings bring about greater concentration and investment and the ultimate increase in production.

The government has not only increased the liabilities of the farmer through AHT and increased wages but also his means and assets. The unauthorised private debts of the rural folk are liquidated. This is a singular relief to the farmer to escape from the clutches of the moneylender and amass his resources to invest in his holdings. Moreover the establishment of rural banks to cater to the needs of rural agriculturists snd artisans is another boon.

FERTILISERS FOR INCREASED PRODUTION

The government also proposes to increase fertiliser production. In the last quarter the fertiliser production increased by 30%. The price of fertilisers has been reduced twice to serve as an added incentive for increased use. Irrigation facilities are also being greatly increased. During the current year 5 lakh acres of land are to be irrigated. The power production is increased mainly to help the agricultural sector. The programme has touched every aspect from production, to distribution.

In the light of above factors the expectation of an all-time record kharif crop is most natural. The field statistics have shown that the kharif crop will yield 70 million tonnes. This will be followed by a 110 million rabi crops. This will go

a long way to stabilise food prices and build up a buffer stock.

CREATION OF CAPITAL

Most of the points of the programme aims at increased production through expansion and greater investment. The programme evidently calls for capital. The middle income group has been exempted from income-tax. The released tax will certainly be diverted as capital and it will also generate a sense of thrift. The staff thus released can efficiently tackle other economic offences with required efficiency. Thus it is a welcome measure in creating capital.

CONFISCATION

Urban land ceiling and confiscation of smugglers' assets are a safeguard for distributed and accelerated growth. Recently much of the black money has been Invested in urban property and palatial mansions. This measure would stem the use and the mustering of black money. It justifies the stance of the honest tax payer, prevents overcrowding in big cities, and brings about better distribution of wealth.

VOLUNTARY EXPOSURE SCHEME

The programme has mixed generosity with action. The scheme has many advantages. For the first time the black money owners are given a chance to disclose their concealed wealth and income. 2.5% of the disclosed wealth is to be converted into ten year bonds. The success of the scheme can be well imagined when we know that 1513 crores of rupees have been disclosed. Thus 38 crores of rupees are available for welfare measures. The major share of the disclosed wealth would be used for industrial expansion. At the same time many of the private sector industries are cleaned and cleared. The state and the central exchequer will earn millions as taxes from the "newly discovered capital".

CRITICISM

The government had orginally predicted a record kharif yield of 74 million tonnes. However, the procurement target was reduced from 5 million tones to 4.3 million tones, to show a realistic approach- Is the food situation as healthy as projected? If so, why was the target brought down? There is a lingering doubt. The programme has only touched cereals. The cash crops have been neglected and forgotten. This will have longstanding effect on our balance of trade, though at present we have a favourable balance. It is true that the prices have slumped. This has been the result of good monsoon and strifless labour situation. The programme has done only a little in promoting agricultural production.

The success of the programme is no myth, it is a certainty. The timely monsoons have given a great impetus. Every government office has become afficient. The files so far resting in dust-bins have suddenly become mobile. They are moving and in fact quite fast too. Peace and order have returned to the campuses. Life in every sphere is throbbing with activity and awaiting dramatic changes. Any change is welcome to the peace hungry Indians.

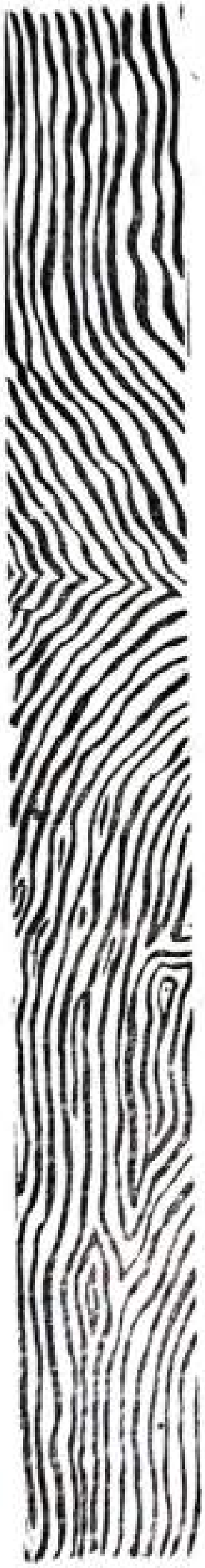

SALVATION

Boys, boys, march to Himalayan peak
Replace Parvathi with Streaking meek
Yonder hears the cry of Mahishi
Women's liberation ranging crushing

Pray fast on thorny ground
Blush no time on mead
She will come with tilting club
And dash your brain with speed

Mahishi mar the genuine world
What Odin made you in bold
Nineteen seventy five brought you in light
Whither have you been ere this night

March like-earth, seasons order
Climate horizon hooded not
Phoebus marched gaily ere '75
He is falling now on his feet

Boatmen gaily oared the boat
Even Moby calm in deep sea
But they now spot the shadow-devil
And strangles them enroute to shore

Ulysse's odyssey Sirens checked
But God's mercy saved him in time
We are near now Scylla's rock
O Zeus, give us your dire arm

Heh, Mahile,Ye. forget not thy charm
That kept men In thy witching circle
Your feats will mar your magic charm
And men will deem you markef flesh

O Lady. look you back to Eden
Hear you not the Maker's boon?
"O Women your salvation
Hidden in your labour cry"?

VENUGOPAL P. G., II M.A. (English)

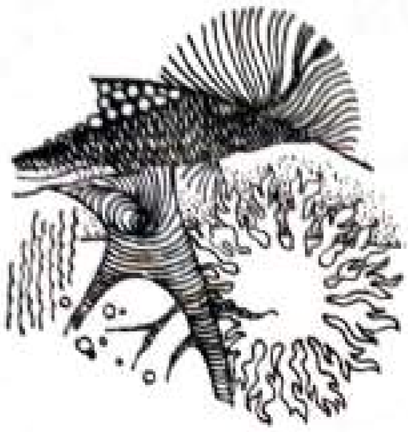

Why Leadership Often Fails?

STANLY CHAZHOOR
III B.Com.

Broadly speaking. there are two types of people in the world. One type is known as "Leaders" and the other "Followers". Leader is a person who guides his followers along a particular way which he thinks leads to a definite goal, and the followers feel getting closer and closer to tha attainment of that goal.

Most of the great leaders began in the capacity of followers. They became great leaders because they were intelligent followers. With few exceptions, the men who can not follow a leader intelligently cannot become efficient leaders. The man who can follow a leader most efficiently is usually the man who develops eadership most rapidly.

Leadership can be divided into two. The first is leadership by common consent and approval of the followers. The second is leadership by force without the consent and sympathy of the followers.

History is filled with evidences. that the leadership by force can not endure. The downfall and disappearance of dictators and Kings are far too many. It means that people will not follow forced leadership inde' initely.

Hitler, Napolion. Mussolini and the like were examples of leadership by force. Their leadership passed Leadership—by—consent is the only brand which can endure the test of time.

CAUSES OF FAILURE IN LEADERSHIP

1) Inability to organise details :

The successful leader must be the master of all details connected with his position. That means he must acquire the habit of relegating details to capable lieutenants.

2) Unwillingness to render humble Service :

"The greatest among ye shall be the servant of all" is a truth which all able leaders observe and respect-

3) Expectation of reward :

The world doesnot pay men for what they "know". It pays them for what they do or induce others to do.

4) Fear of competitton from followers :

This is a world-wide fear. Most of the leaders think that they will be dethroned by their clever followers. The leader. who fears that one of his followers may usurp his position, is practically sure to realise the fear, sooner or later.

5) Lack of imagination :

Without imagination the leader is incapable of meeting emergencies and of creating plans by which to guide his followers efficiently.

6) Selfishness :

The leader who claims all honour for the work of his followers is sure to be met by resentment. The really great leader claims none of the honours.

7) Intemperace :

In any of its various forms, intemperance destroys the endurance and the vitality of all who indulge in it.

8) Disloyalty :

The leader who is not loyal to his trust. and to his associates, those above him, and those under him' cannot long maintain his leadership

9) Emphasis of the authority of leadership :

The leader who tries to Impress his followers with his authority comes within the category of leadership through force. Usually leadership by force will not last for long.

10) Emphasis of title :

The man who makes too much over his title generally has little else to emphasize. Usually, there is no need of a title for a competent leader to give him the respect due.

REQUISITES OF SUCCESSFUL LEADERSHIP ·

1) Undaunted Courage :

No intelligent follower wishes to be dominated by a leader who lacks self confidence and courage.

2) Self Control :

Self-control sets a mighty example for one's followers, which the more intelligent will emulate. The man who can not control himself can never control others.

3) A keen sense of justice :

Without a sense of fairness and justice no leader can command and retain the respect of his followers.

4) Definiteness of decision :

The man. who waves in his decision, shows that he is not sure of himself and can not lead others successfully.

5) Definiteness of Plans :

A leader who moves by guess work, without practical, definite plans, is comparable to a ship without a rudder. A successful leader must plan his work and work his plan.

6) The habit of doing more than paid for :

The successful leader must possess the habit of doing more than he requires of his followers.

7) A pleasing personality :

Leadership calls for respect, The followers wlll not respect a leader who does not grade high on all of the factors of a pleasing personality.

8) Sympathy and understanding :

The successful leader must be in sympathy with his followers and must understand them and their problems.

9) Willingness to assume full responsibility :

The successful leader must be willing to assume responsibility for the mistakes and the shortcomings of his followers.

10) Cooperation :

The leader must understand the power and need of co-operation. Leadership calls for power and power calls for cooperation. Above all he must apply the principles of co-operative effort and must be able to induce his followers to do the same.

IN THRALDOM

A patient in lhe evening sky
Fretting over the incurable disease
The haemorrhoid made his lips torn up
Into the crevice, where the fog made the cruda bed.

A gruesome perilous scratch
With the long dirty nails
Reminds the old fore runner under curse
Of the supreme for the hell
Still hears the clanks in the remote
'But......I am'—a deprived utterance
Not of the fresh bondage
That moulded firebones
Extinguished just before
But—still scintillates..

Faces under the drowsy ghettoes
Hands in full vigour lost in winter
Grope for the burning iron rings
Murmur : 'Ye aire Methusbh'
Nay momentum, Sans power
No voice, devoid of tongue
Still suffering; now—only fhe mamoires of the prostate
Grips in the mouth sans teeth
The faint colours in Gothic
One lost in the blind embrace
Calls : 'denounce thy veil'.

The wind blown, the whirlwind
Spectators now no more for the setting sun
On the seashore to witness
The smothering ones and their last resort.

C. J. JOSE
II B.A. Economics

DUPE

ABDUL SHUCKOOR T. K.
III B.Com.

It was the day I finished my final year exams. And what a splendid day! As I sat in the college auditorium, I could'nt help forgetting the question paper before me; the kean looking supervisors and my comrades were in right earnest.

I gazed out of the window and stared into infinity. "Feeling Romantic?" asked one near me, and I was jolted out of my tranquil mood as the companions burst into laughter.

I blushed and gave the supervisor a sheepish grin and turned back to my paper.

As i left the hall I had a splendid idea: why not in such a fine weather forget about the past 'troubles' and move to the 'lake-view' instead. Minutes later, I was sprawling lazily on the grass, watching the small boats making their slow course.

Hours passed like seconds. It was not dark, there was no sun either. The world tiptoed towards darkness. A confetti of stars sneaked timidly on stage. Then I got up, strechted and dusted myself, and I was to go, I heard a sobbing.

I was startled and looked; I saw a charming teen-ager. Curiously I went nearer and the sobbing grew louder. I enquired the matter. But she stood still. She lifted her head and glanced at me.

I was struck by her large, liquid, round eyes which were full of agony, staring at me. All these were within a few seconds and again she burst out, "Please clear off, you can't help me."

I tried to console her. "Here, take this kerchief and wipe off your tears"- Gradually she became normal and told me all about her. Eventhough she was the offspring of a rich family, the coarse treatment of the parents brought her to this filthy stage.

"And at last, leaving all my wealth I am here and the future is uncertain. What can I do in this harsh world?" a tear-drop rolled down the cheek.

"Dont cry. I know you are good; and I will do my best to save you". I helped her to her feet, and we walked slowly and got into the College canteen.

As she ate greedily, I watched her silently. Her hair was dark and lustrous and she wore a single sea-blue saree and blouse. Her neck was bare. I broke the silence. "Tell me what is your name and and where from?"

"Sophie, from Malappuram", she replied shyly.

"How did you mak way hither?"

"The last particles of gold with me were my rings and they are no more. But I was wrong. How utterly futile it is for a girl to get a job in this big city. So I am doomed".

Soon I realised that she wanted shelter, and we started and reached home at well past eight in the night. Nervously, I knocked at the door.

Mother, while opening the door, saw the guest, and was slightly shoked. But

my explanations erased her suspecion. Then she made proper arrangements for the guest. Soon they mixed well; and before long Sophie addressed mother "Mummy". That night I stayed awake a long time reflecting on the new turn in my life and finally I slept off and dreamt of a pair of large expressive liquid eyes.

Eearly in the morning father woke me up. His face was filled with anger. Anyhow I was not much moved. "Who is that girl, and for what?" he demanded.

"She is a good girl who happened to be a destitute, and I want to protect her". I answered in my usual mood.

"Protect her !" he scoffed. "Are you trying to turn this house into a charity house or brothel, for women who claim to be helpless.".

"Beggars and homeless orphans are not the same", I retorted.

He was at the climax of his temper and seethed with fury. "I don't want to see my son cavorting with a cheap girl picked up from the street." he screamed.

I was stung to the quick. I became bold and retorted. "All right, I will covert with her. In fact I will marry her."

For a while he was stunned. "Have you gone mad?" he splutered with rage. Eventhough his face was fierce, the tone was dead calm. He grew more persuasive. "What do you know about her? They are hoping for gentlemen like you to be trawled. For all we know, she may run off with everything you have tomorrow".

"No..Never.. I know her very well", I said firmly.

The days that followed were filled with mixed feelings. There were hardly any day without troubles.

In all these, mother could remain only a spectator. But when she felt helpless, she would burst into tears.

Sophie was also in a tumult. "Let me go", she pleaded. "I am ruining your family". But I had gradually developed an attachment, which in due course turned from liking to love.

"No", I said. "I saved you from that peril and I will make you mine at whatever cost. "

Mother tried her best to persuade my father. Eventhough, at first it was in vain, later she could succeed a bit.

One day, father asked me in a sober tone, "Do you really love her?"

"Yes", I replied with quiet determination.

"I realise how you feel about her, but beware how you are heading towards ruin and disaster.,'

* * * *

It was only a few days after our wedding. We occupied a new building. We were not very well off but we managed to live as happy a life as two people in love could!

The days have passed. We lived in a quite decent way. One night, after dinner, quite unexpectedly she exclaimed.

"Thampy, would you belive it?, my birthday is only two days away."

"Why not," I replied in surprise, "time really flies, doesn't it? my love is slowly turning into an old wife?".

The night was all merry and gay." "How could I turn into an old woman in just a few days?", she said. At this, we laughed together.

Her birthday arrived. I was the first to get up, and immediately shook her by the shoulder. "Get up, get up"' I urged. "Today is your birthday".

"Oh yes", she cried happily. Impulsively I took her in my arms and tenderly lifted her off the bed. and presented on her dimipling face a sweet kiss. Her large, round, liquid eyes sparkled with happiness as they gazed into mine. She mplored me to set her down, but I wouldn't. "Why the hurry? Don't you like being carried away by love", I asked mischievously.

"There is a time for everything" she blushed prettily. "Right now, it is my right to get your coffee ready".

"The coffee can wait, and so can breakfast", I challenged.

"Well, the office cann't", she countered with a glitter in her eyes and sprang into the kitchen.

"Wait for a tough time, when I return from work", I shouted after her. Con-

OUR BUDDING ARTISTS

VENU C. A.
I B. Sc.

SUSEELKUMAR V.

SATHEESAN K. R.
II B. Sc. (Bot.)

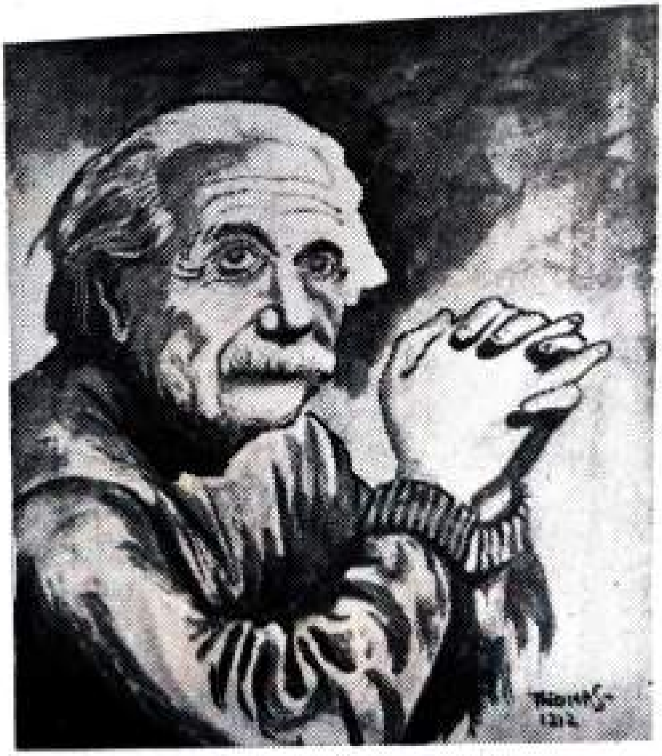

THOMAS K.

JOHNY GEORGE K.
II B. Sc. (Chem.)

B. Sc. (Chem) Students

ON EXCURSION

suming a quick breakfast and giving her one more splendid kiss, I left for the office. I wasted the whole day at my table, scheming and planning, the events and surprises I would have in store for Sophire when I returned home.

I left office on the pretext that I was not well and immediately went to the theatre and reserved two tickets. I rushed to a confectionery store and bought two tins of pastries. Then I bought a foreign saree with ultramodern designs which sophie liked well.

I was very eager, so I took a taxi, and urged the driver to drive fast, through the possible short-cuts. He stopped the taxi in front or our house. I leapt out of it, paid the driver and banged at the door.

"Sophie......Sophie,......I have come home, open the door". I called out. Because of the forceful banging the door opened itself. So I was expected !

"I am coming. There is no point in hiding ". I shouted cheerfully, and rushed into the living room. The room was in disarray. But she was not there.

Slowly and noiselessly as a cat, I crept to kitchen and suddenly dashed in with a triumphant yell. All that greeted me was the empty oven and the matches strewn all over the floor.

I ran into the bed room and immediately caught a movement from the corner of my eye. I wheeled around with a victorious laugh, only to see my own self in the almirah glass.

"Sophic....., Sophie....." I shouted, and the echo answered me mockingly.

The silence was unbearable. My loved Sophie, my beloved Sophie had vanished! So had my 1000 odd rupees, my costly new suits, all the jewellery and the silver tableware, and so ....and so..... !

A Recipe for Better Tea

Once I had occasion to quote the following lines of Yeats in a Pre degree class: "I have spread my dreams under your feet / Tread softly because you tread on my dreams."

Two days later I was on my way to Kakkan's shop for a cup of tea. Near the Post office there was a small gathering of students. After an initial flutter of whispers I heard some one grateout. "Tread softly. I have spread my dreams under your feet". I turned back immediately to give a smile of recognition—half disappointed that it was a male voice. I proceeded making sure that only grass grew under my feet.

That day Kakkan's tea was better than ever.

—Thomas Abraham

When it is difficult to get down to study

PAUL ANTONY MANIAMKOT,
III B.Sc. (Zoology)

Every student has at some time found it hard to settle to study.

An occasional spell of uneasiness is mere human weakness. It should not be a reason for great anxiety or shame. However, the inability to settle to study can persist and can be a real trouble to the student.

What are the causes of difficulty in settling to study? If we know the causes ws can usually find a remedy.

1. UNSUITABILITY OF THE SUBJECT

The hardest subject to study is the one in which we are not interested. This is so serieus a difficulty that if we can do without a really disagreeable subject it is probably better not to bother to study it.

Ambitious parents often commit a crime against their children by forcing them into lines of study for which they are genuinely not suited. So the student who really does not care for his or her subject may be wiser to make a change of course. In most courses of study there are, however, some subjects that are not agreeable. This uncogenial parts must be studied first. We can best tackle something hard and tiresome when our minds are fresh and bodies not tired. Once we have got over that tough piece of work' everything else seems even more pleasant and easy.

2. UNSUITABLE STUDY CONDITIONS

It is difficult for even a dedicatod student to settle to study amid noise, distractions and unpleasant surroundings. A room of one's own—however humble and simply furnished—is very desirable. if for some reason this is not possible, It may be best to go and mork in a college or public library where silence is the rule. It is always better to do the serious study in a library where there is a general atmosphere of work. In one's own room, one may sit down to study.

Many great personalities had their beauty marred by some small blemish. To write on all these outstanding persons will be a Herculean job, for there are ever so many. Gandhiji, Shaw etc. had been criticised by the public for their appearance. But did they mind?

Socrates called beauty "a short lived tyranny". When the faded beauty's tyranny is over a woman tends to age disgracefully. She finds it hard to face reality and is short of inner resources to draw upon. When Cleopatra was asked by a sage as to why she was so impatient to tangle the heart of Antony with her marvellously ravishing charms she replied meekly, "I am not a fool, aged sire, my face will soon wither away, and outward charm that captivated many a heart, shall be dry and barren as a field in autumn. I want to imprison my lover's heart with the spirit that lies under the outward structure of my beauty."

So said the famous Cleopatra, and I do not think anyone would wish to animadvert her statement. The only worthwhile beauty a person can have is, in essence, an inner sparkle produced by a combination of strong character and an outgoing approach of life. If you have this sparkle it will shine through. Youthful handsomeness of feature is simply a skin-deep fascade that will wilt rapidly with the years, and before wilting it may give dangerous delusions about yourself. If you acguire this sparkle, you will have the best "good looks" any one can have regardless of your age or physical make-up.

In conclusion I quote Woodrow Wilson:

"As a beauty I am not a star,
There are others more handsome by far;
But my face I don't mind it,
For I am behind it,
It's the people in front get the jar."

✱

Report of the Planning Forum

The Planning Forum, a scheme for greater student participation in constructive community life, was revived in our college this year with the nomination of Fr. Vincent as its President. The activities of the Forum started with its inauguration by Shri V. J. Pappu, the full-time coordinator of the N. S. S. on 28th November 1975. The following were elected as the office bearers: Vice President: T. M. Alexander; Secretary: K. M. George; Joint-Secretary: Geetha K. A. Steering Committee consisting of eight members representing various classes was also elected.

To begin with,. the Forum organized a talk on small savings by the Block Development Offier, Vyttila. The information gained thereby enabled its members to canvass 29 teachers of the College to open Recurring Deposit Accounts of Rs. 395/- for five years with the P & T.

Documentary films were shown under the auspices of the Fourm on the Rhythm of Kerala and on small savings.

The greatest achievement of the Forum during its short span of existence is the free medical camp which it conducted in the Vathuruthy colony. 260 residents of the colony were given free medical check up and free medical aid. The Forum also organized career talks by the Deputy Chief, Employment and Guidance Bureau, University of Cochin, for the final degree and post-graduate students of the college. A picnic to Idamalayar was also undertaken by the members. Thus, within the brief period of its existence, the Forum, with its 60 members, under the guidance of Fr. Vincent, has endeavoured to uphold its motto" "more deeds, few words".

Secretaries: George, K. M.
Geetha, K.

✱

DESIGNING

SCREEN PRINTINGS

BLOCK MAKING

METAL PROCESS LABELS

AND

PRINTING

UNDER ONE ROOF

GERVAS JOHN & Co.

COCHIN—16

PHONE: 33069

മലയാളവിഭാഗം

ചലനം

MURALEEDHARAN C. S.
I B. A. (Eco)

വളകൾ കിലുങ്ങുന്നു, ചിരികൾ മുഴങ്ങുന്നു
വരുന്നു ധാവണിയും, മിനിയും, പൈജാമയും.
വള്ളികൾ പൂത്തുനിൽക്കും ഉദ്യാനങ്ങളോ നിങ്ങൾ
വജ്രമോ, രത്നക്കല്ലോ, വൈഡൂര്യബിന്ദുക്കളോ?

ഈ കലാഗൃഹത്തിലേയ്ക്കെഴുന്നള്ളുവാനെന്തേ
ഇത്രയും വൈകിയത് ദേവനർത്തകർ നിങ്ങൾ
ഇനിയെങ്കിലും വേഗം പരിപാവനമാക്കൂ
ഇവിടം ഒരു സുരലോകമാക്കിടൂ നിങ്ങൾ

തുറന്നു, നിങ്ങൾക്കായി വനിതാവർഷം തന്നിൽ
തേവര കോളേജിന്റെ വാതിലുകൾ മലർക്കെ.
തുടിയ്ക്കുന്നുണ്ട് മനം സന്തോഷത്തിനായിപ്പോൾ
തകർക്കരുത് നിങ്ങൾ നിമിഷവേഗത്താലെ.

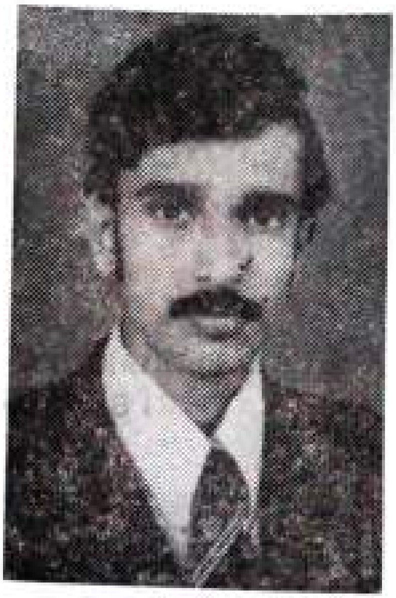

ഇടുക്കി ആർച്ച് ഡാം

SATISH KUMAR P. M.
III B Sc (Zoology)

ഭാരതീയരുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് കേരളീയരുടെ ഒരു ചിരകാലസ്വപ്നമായിരുന്നു ഇടുക്കി അണക്കെട്ടിന്റെ പൂർത്തീകരണം. ഇന്ന് അതു സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇടുക്കി പദ്ധതിയിലെ ഇടുക്കി, ചെറുതോണി, കുളമാവ് എന്നീ മൂന്ന് അണക്കെട്ടുകൾക്ക് പിന്നിലായി 70,500 ദശലക്ഷം ഘനയടി സംഭരണശേഷിയുള്ള ഒരു "സമുദ്രം" തന്നെ രൂപംകൊണ്ടു വരുകയാണ്. ഈ ജലസംഭരണിക്ക് 25 ച. മൈൽ വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടാവും.

ഇടുക്കി ആർച്ച് ഡാമിനെ ഇടുക്കി പദ്ധതിയുടെ ഹൃദയമെന്നുതന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. എല്ലാവിധത്തിലും ഏവരുടെയും സവിശേഷശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുന്ന കമാനാകൃതിയോടുകൂടിയ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ അണക്കെട്ട് എന്ന പദവി ഇടുക്കിക്കാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഏററവും ഉയരം കൂടിയ 21 ഡാമുകളിൽ ഒന്നും ഇടുക്കിതന്നെ. ഉയരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭക്രാ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്തത് ഇടുക്കി ആർച്ച് ഡാം തന്നെ (ഭക്രാ ഡാം 225.5 മീ, ഇടുക്കി ആർച്ച് ഡാം 171 മീ ഉയരം)

കുറവൻ കുറത്തി മലകളെ തമ്മിൽ ബന്ധിച്ചാണ് ഇടുക്കി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ ശ്രീരാമഭഗവാന്റെ ശാപമേററ് കരിങ്കൽ പാറകളായ കുറവനും കുറത്തിയുമാണ് ഈ മലകൾ എന്നും കലിയുഗത്തിലെ മനുഷ്യർ അവരെ വീണ്ടും ബന്ധിപ്പിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷാൽകാരമാണ് ഈ ഡാം എന്നുമാണ് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നത്.

കാനഡാസർക്കാരിന്റെ സാങ്കേതികസഹകരണത്തോടെയാണ് ഈ ഡാമിന്റെ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത്. സാധാരണ കോൺക്രീററ് ഡാമിനെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ അധികം മർദ്ദിതഭാരം താങ്ങാൻ കരുത്തുള്ള പ്രത്യേകതരം ചേരുവയാണ് ആർച്ചു ഡാമിനു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത്യാധുനികങ്ങളായ പല സാങ്കേതിക രീതികളും ഇവിടെ നിർല്ലോഭം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. പോസ്ററ് കൂളിംഗ് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് പ്രത്യേകമായി തയ്യാറാക്കിയ കോൺക്രീററ്മിശ്രിതം യഥാസ്ഥാനം നിക്ഷേപിച്ചത്.

1974 മാർച്ച് 14-ാം തീയതി ഡാം പൂർണ്ണമായും പ്ലഗ്ഗ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതോടെ ജലസംഭരണവും ആരംഭിച്ചു. തെർമോ കപ്പിൾസ്, സ്ട്രെസ്സ്മീററർ, സ്ട്രെയിൻ മീററർ, റോക്ക് ടാർജററ് ടാർജററ്സ്, ബേസ്മീററർ അതിസൂക്ഷ്മമായ സെസ്മോഗ്രാഫ് (ഭൂചലനമാപിനി) തുടങ്ങി നിരവധി യന്ത്രസംവിധാനങ്ങളുടെ ഒരു കലവറ കൂടിയാണ് ഈ ആർച്ച് ഡാം. ഇടുക്കി ഡാമിന്റെ അടിവിസ്താരം വെറും 20 മീററാണ്. ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സ്ട്രെയിററ് ഗ്രാവിററി ഡാമായിരുന്നെങ്കിൽ 130 മീററിൽ കൂടുതൽ വീതി വേണ്ടി വരുമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് എന്തുമാത്രം കോൺക്രീററും അതുമൂലം എത്രത്തോളം ധനവും ലാഭമായി എന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലൊ.

ചെറുതോണി ഗ്രാവിററി ഡാം കേരളീയരായ എൻജിനീയർമാരുടെ മാത്രം കഴിവും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കി നിർമ്മിച്ചതാണ്. ഇത് ഇത്തരത്തിലു

ളളി ഏററവും വലിയ അണക്കെട്ടാണ്. ഭക്രയും
ഇടുക്കിയും കഴിഞ്ഞാൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏററവും
ഉയരം ഇതിനാണ്. ഇടുക്കി-ചെറുതോണി
ഡാമുകളെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് കുറ
വൻ മലയാണ്. ഇതിന് 20 കോടി രൂപയോ
ളം ചെലവഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടുക്കി ജലം മുഴു
വൻ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നത് ഇടുക്കി, ചെറു
തോണി, കുളമാവ് ഡാമുകളാണ്. എന്നാൽ
ചെറുതോണി ഡാമിൽ മാത്രമേ ജലം തുറന്നു
വിടുവാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉള്ളൂ. കൃഷി
യാവശ്യങ്ങൾക്കും മററും വെള്ളം കിട്ടാത്ത അ
വസരത്തിൽ ഡാമിലെ സ്പിൽവേകൾ തുറ
ന്ന് ആവശ്യത്തിന് വെള്ളം ലഭ്യമാക്കാൻ ഇതു
മൂലം കഴിയും. 40 അടി നീളവും 34 അടി ഉ
യരവുമുള്ള 5 സ്പിൽവേകളാണ് ഇവിടെ
സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇടുക്കി ഡാമിനു
വേണ്ടിവന്നതിനെക്കാൾ മൂന്നിരട്ടിയിലധികം
(60 ദശലക്ഷം ഘനയടി) കോൺക്രീററാണ്
ഇതിനു വേണ്ടി വന്നത്.

1966-ൽ കുളമാവ് ഡാം പണിയാരംഭി
ച്ചു. 328 അടി ഉയരമുള്ള ഇടുക്കി പ്രോജക്
ടിലെ ഈ ഡാം 4 കോടി രൂപ കോൺട്രാക്
ടിൽ പണിയാരംഭിച്ചെങ്കിലും വളരെയധികം
തൊഴിൽ കുഴപ്പങ്ങളും മററു പലതരത്തിലുള്ള
തടസ്സങ്ങളും കാരണം ഒടുവിൽ 1975 മെയ് മാ
സത്തിൽ ഡാമിന്റെ പൂർത്തീകരിക്കാനുള്ള
ബാക്കിഭാഗം കോൺക്രീററിൽ പൂർത്തിയാക്കു
ന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ 1975 മെ
യ് മാസത്തിൽ പണി വീണ്ടും ആരംഭിച്ചിരി
ക്കുകയുമാണ്.

ഏഷ്യയിലെ ഏററവും വലിയ ഭൂഗർഭ
പവർ ഹൌസാണ് മൂലമററത്ത് ഇടുക്കിയുടെ
ഭാഗമായി രൂപം കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 1975
സെപ്ററംബർ 11 ന് ഇതിന്റെ കോൺക്രീ
ററ് പണികൾ പൂർത്തിയായി. 1972 ഫെബ്രു
വരിയിലാണ് 1½ കോടി രൂപ ചെലവ് വന്ന
ഈ പദ്ധതിയുടെ നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയത്.
2500 അടി ഉയരമുള്ള നാടുകാണി മലയുടെ
ഉള്ള് തുരന്നാണ് ഇത് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന
ത്. പവർ ഹൌസിന് 463 അടി നീളവും 65
അടി വീതിയും, 115 അടി ഉയരവുമുണ്ട്. മല
യുടെ ചുവട്ടിൽനിന്ന് ഉള്ളിലേക്കെത്താൻ
1966 അടി നീളത്തിൽ ഒരു തുരങ്കം നിർമ്മിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. കുതിരലാടത്തിന്റെ ആകൃതിയുള്ള
ഈ തുരങ്കത്തിന്റെ ഉയരം 20 അടിയാണ്. പ
വർഹൌസിനുവേണ്ടി മലയ്ക്കുള്ളിൽനി
ന്ന് 35 ലക്ഷം ക്യൂബിക്കടി പാറ നീക്കം
ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. 8000 ടൺ സിമന്റും
600 ടൺ ഉരുക്കും ഇതിലേക്കായി വേണ്ടിവ
ന്നു. പവർഹൌസും അതിനോടനുബന്ധി
ച്ച കാര്യങ്ങളും രൂപകല്പന നടത്തിയത് കാ
നഡയിലെ S. N. T. എന്ന സ്ഥാപനമാണ്.

രണ്ട് പ്രഷർ ഷാഫ്ററുകളിലൂടെ പവർ
ഹൌസിൽ എത്തുന്ന വെള്ളം വീണ്ടും മൂന്നാ
യി തിരിഞ്ഞ് ഓരോ ജനറേററിലേക്കു
പോകുന്നു. ജനറേററുകളിൽ എത്തുന്ന വെ
ള്ളം ആറു ജററ്നോസിലുകളിലൂടെ പായി
ച്ചാണ് ടർബൈൻ കറക്കുന്നത്. ടർബൈനിൽ
വീഴുന്ന വെള്ളം പൂർണ്ണമായും മെഷീൻ പി
ററുകളിൽ വീഴുകയും അവിടെ നിന്നു ടെ
യിൽറേസ്ടണലിലേക്കു പോവുകയും ചെ
യ്യുന്നു— ജനറേററുകളിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്ന
റണ്ണറിനുമാത്രം 200 ടൺ ഭാരമുണ്ട്.

ജനറേററുകളിൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന
വൈദ്യുതി പവർഹൌസിനുള്ളിൽതന്നെ
സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന 220 കെ. വി. സിങ്കിൾ
ഫേസ് ജനറേറർ ട്രാൻസ്ഫോർമറുകളിൽ
ശേഖരിക്കുകയും അവിടെനിന്ന് സ്വിച്ച്യാർ
ഡിലേക്കു പ്രവഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
ജനറേറർ ട്രാൻസ്ഫോർമറുകൾക്ക് ഓരോ
ന്നിനും 57 ടൺ ഭാരമുണ്ട്. ട്രാൻസ്ഫോർമ
റുകൾ പവർഹൌസിൽതന്നെ സ്ഥാപിക്കുന്ന
തു കേരളത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമാണ്.

അത്യാധുനികമായ കൺട്രോൾ റൂമിൽ
ഇലക്ട്രോണിക് സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ പൂ
ർണ്ണമായി പവർഹൌസിലെ യന്ത്രങ്ങളുടെയും
മററും പ്രവർത്തനങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും നി
യന്ത്രിക്കുന്നതിനും കഴിയുന്ന തിളങ്ങുന്ന
കൺട്രോൾ പാനലുകൾ കാണാൻ കഴിയും.

ഏഷ്യയിലെ ഭൂഗർഭനിലയങ്ങളിൽ വച്ചേ
ററവും കൂടുതൽ വൈദ്യുതി ഉത്പാദിപ്പി
ക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ് മൂലമററത്തെ പവർ
ഹൌസ്.

ഡാമിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്ന വെള്ളം മൂല
മററത്തുള്ള പവർഹൌസിലേക്കു പ്രവഹിപ്പി
ക്കുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളാണു ശ്ര
ദ്ധപിടിച്ചുപററുന്ന മറെറാരു സംവിധാനം.
കുളമാവു ഡാമിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്ന് 1300
അടി അകലെ ഡാമിനുള്ളിൽ കോളാമ്പിപ്പൂ
വിന്റെ ആകൃതിയിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന
പടുകൂററൻ കോൺക്രീററു ഗോപുരമാണ്
ആദ്യമായി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നത്. കുളമാ
വു ഡാമിൽ ശേഖരിക്കുന്ന വെള്ളം മൂലമററം
പവർഹൌസിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നത് ഇ
തിൽ (ഇൻടേക്ക്) കൂടിയായിരിക്കും. 5400
ക്യൂസക്സ് വെള്ളം ഉള്ളിലേക്ക് ആവാഹി

ക്കാൻ ഈ ഇൻടേക്കിനു കഴിയും. ഇൻടേക്കിലൂടെ ശേഖരിക്കുന്ന വെള്ളം നാടുകാണി മലയിലൂടെ 6652 അടി നീളത്തിൽ പാറ തുരന്നുണ്ടാക്കിയ തുരങ്കത്തിലൂടെയാണ് പവർഹൌസിൽ എത്തുന്നത്. തുരങ്കത്തിന്റെ വ്യാസം 23 അടിയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഇത്ര ഭീമാകാരമായ പവർടണൽ ആദ്യമായാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ടണലിൽ ആയിരം അടി കഴിയുന്ന ഭാഗത്ത് 50 ടൺ ഭാരവും 24 അടി ഉയരവും 16 അടി വീതിയുമുള്ള രണ്ട് ഉരുക്കുപാളികൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ രണ്ടു ഗേറ്റുകൾ വെള്ളത്തിന്റെ പ്രവാഹം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പവർടണലിലൂടെ വരുന്ന വെള്ളം എക്സ്പാൻഷൻ ചേമ്പറിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നു. ഈ വെള്ളം ഇവിടെവച്ച് രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നു. 12 അടി വ്യാസമുള്ള രണ്ടു ഷാഫ്റ്റുകളിലൂടെയാണ് വെള്ളം പവർഹൌസിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നത്.

മൂലമറ്റം പവർഹൌസിൽനിന്ന് വൈദ്യുതി കേരളത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമുള്ള നിരവധി കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു പ്രവഹിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വൈദ്യുതിവിതരണത്തിനായി മൂലമറ്റത്തു പടുത്തുയർത്തിയിരിക്കുന്ന സ്വിച്ച്‌യാർഡ് സവിശേഷതകൾ നിറഞ്ഞതാണ്. ഒരുപക്ഷെ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ 220 K. V. സ്വിച്ച്‌യാർഡ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് 20 ലക്ഷം രൂപ വേണ്ടിവന്നു.

ഇടുക്കി പദ്ധതിയിൽനിന്നു വിദ്യുച്ഛക്തി മാത്രമല്ല കൃഷിക്കു വേണ്ട ജലസേചനവും, ശുദ്ധജലവിതരണവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. മൂലമറ്റം പവർഹൌസിലെ ആറു വൈദ്യുതി ഉത്പാദന യന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറന്തള്ളപ്പെടുന്ന ജലം ഇടുക്കി, എറണാകുളം, കോട്ടയം എന്നീ ജില്ലകളിലെ 15,000 ഏക്കർ കൃഷിഭൂമിയിൽ ജലസേചനം നടത്താൻ ഉപകരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉത്പാദനം 150% കൂടി ഉയർത്തുന്ന ഇടുക്കി അതിവിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ അതി മനോഹരമായ വിനോദസഞ്ചാരകേന്ദ്രംകൂടിയാകും എന്നതിന് സംശയമില്ല.

അസ്തമയം

SATHEESAN K. R.
II B. Sc. (Botany)

പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാളം വിളറിനിൽക്കുന്നു. മാറുദിക്കുകൾ ഇരുളിന്റെ മടിയിലേക്കു തലചായ്ച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇടക്കിടെ ഇടവിട്ടടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാററ് തപ്പിത്തടഞ്ഞു നടന്നു. പകലിന്റെ അന്ത്യശ്വാസം വലി, അതു തുടർന്നു.

വാർഡിൽ പലയിടത്തുനിന്നും തെന്നിത്തെറിക്കുന്ന പരുക്കൻ ശബ്ദം. ചീറലും, തുമ്മലും, മൂക്കലും, മൂളലും, തേങ്ങലും എല്ലാം ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയർഹിക്കാത്ത ബിന്ദുക്കളായ്തന്നെ നിന്നു.

മണിനാദം പലവട്ടം ഉയർന്നു, മററങ്ങുനിന്നുമല്ലെന്ന് പരിചിതനായ തനിക്കറിയാം. വാർഡിന്റെ മതിലിലൊട്ടിച്ചേർന്നിരുന്ന ആ ക്ലോക്കിൽ നിന്നല്ലാതെ മറെറങ്ങുനിന്നുമല്ല. ആ മണിയടി എണ്ണി സമയം കണക്കാക്കുക ഒരു പതിവായിരുന്നു, ഒരു രസവുമായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് തന്നിലലയടിക്കുന്നവേദനാമാലകൾ ഒരു നിമിഷം ശാന്തതപാലിക്കുക പതിവായിരുന്നു. താനറിയാതെ തന്നെ തന്നിൽ അതു സംഭവിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്നതെണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എത്ര തവണകളാമണി മുഴങ്ങി, നിശ്ചയമില്ല. സമയം എന്തായിക്കാണും ... അറിയാനാഗ്രഹിച്ച മിഴികൾ അങ്ങോട്ടക്കുതിരിഞ്ഞു. ബെഡ്ഢിനുചുററും ഉയർന്നു നിന്നിരുന്ന വെളുത്ത സ്ക്രീനിൻമുകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച മിഴികൾ ക്ലോക്കിൽപതിച്ചു. നിർഭാഗ്യം, അല്ലാതെന്തു പറയാൻ. ആ ക്ലോക്കിൽ അക്കങ്ങളില്ല, സൂചിയുമില്ല. പലവട്ടം കണ്ണുപൂട്ടിതുറന്നു. പക്ഷെ ഫലം പഴയതുതന്നെ. നിസ്സഹായത നിഴലിട്ട ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് തള്ളിക്കയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന മൂടൽമഞ്ഞിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. മൂടലേററ ആ കണ്ണുകളിലെ കറുത്തഗോളങ്ങൾ വേദനയോടെ ശൂന്യതയിലേക്ക് ഗമിച്ചു.

മൂടൽമഞ്ഞിൽ അവ്യക്തമായി കണ്ടു, തനിക്കുചുററും ആരൊക്കെയോ തടിച്ചുകൂടി നിൽക്കുന്നു. അതിനിടയിൽനിന്നും ചില രൂപങ്ങൾ തെന്നിമാറുന്നു. പല കണ്ഠങ്ങളിൽ നിന്നും ഉയരുന്ന അടക്കിപ്പിടിച്ച സംസാരം കർണ്ണപുടത്തിൽ അവ്യക്തമായി കടന്നുവരുന്നു. വിഘടിപ്പിച്ചെടുത്തു മനസ്സിലാക്കാൻ താൻ കഴിച്ച ശ്രമങ്ങളെല്ലാം നിസ്സഹായതയാൽ ഒന്നു തേങ്ങുകമാത്രം ചെയ്തു.

മഞ്ഞിൽപൊതിഞ്ഞ ഒരു രൂപം അടുത്തേക്കുവന്നു കിടന്നിരുന്ന തന്റെ കൈകളിൽ കടന്നുപിടിച്ചു. കണ്ണുകളയാളെത്തന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി നിന്നു. പരിചയമുള്ള കരസ്പർശം. ഇത് ഡോക്ടറുടേതല്ലാതെ മററാരുടേയുമല്ല. ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായി, തന്റെ പൾസ് നോക്കുകയാണ്. മനസ്സിലാക്കികഴിയും മുമ്പെ തന്റെകൈകൾ ബെഡ്ഢിൽ പതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഡോക്ടറിന്റെ രൂപം ഷൂസുരച്ചുനീങ്ങി. തടിച്ചു നിന്നവരിൽ ചിലർ ആ രൂപത്തിൻ പുറകെ നീങ്ങി. അവസാനം ആ രൂപങ്ങളെല്ലാം സ്ക്രീനിന്റെ മറവിലേക്ക് കണ്ണിനെ കബളിപ്പിച്ച് മറഞ്ഞു. ജിജ്ഞാസയോടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നയനങ്ങൾ സ്ക്രീനിൻറുള്ളിൽ ഉടക്കിനിന്നു. മടങ്ങിടാതെ അവിടെതന്നെ നിന്നു.മാഹാർത്ഥമായി.

പൊട്ടിത്തെറിക്കുംപോലെ വിങ്ങലുകൾ, തേങ്ങലുകൾ, ചീറലുകൾ ഇടവിട്ടുതുമാത്രം കർണ്ണഫലകത്തിൽ തട്ടി. താൻ അവരിൽ നിന്നും ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന കാര്യം ആ ഡോക്ടർ അവരോടു പറഞ്ഞിരിക്കും. താൻ മരിക്കുകയാണെന്നവരോടു പറഞ്ഞിരിക്കും....

'ഛീ ... എന്തിനുനിങ്ങൾ കരയുന്നു?... ഇതാർക്കും തടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ജനിച്ചാൽ മരിക്കണം.' എങ്ങനെ പറയും നാവുയരുന്നില്ല. സർവശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു

നോക്കി, അനങ്ങുന്നില്ല. ഒന്നുരിയാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കല്ലുപോലെ ഉറച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. കൈകളുയർത്തിനോക്കി ഫലം പഴയതുതന്നെ.

നിശ്ചലതയിൽ നിന്നിരുന്ന ആ കണ്ണുകൾ അല്പം പുറത്തേക്കുതള്ളപ്പെട്ടു. കറുത്ത ഗോളങ്ങളും ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലതയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ഇഴയാൻ ആരംഭിച്ച കൃഷ്ണമണിയിൽ ചിലരൂപങ്ങൾ തെന്നിമറഞ്ഞു.

മസ്തിഷ്കത്തിൽ പല കഥകൾ നിവർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു, ഒപ്പം പല കഥാപാത്രങ്ങളുടെ രംഗപ്രവേശവും. ഒന്നും വ്യക്തമാകുന്നില്ല. പുകപടലത്തിൽ എല്ലാം മറയുന്നു. ഒന്നുപോലും വേർതിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒക്കെ മാടിമറയുന്നു.

'പിഞ്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ താൻ നിസ്സഹായനായിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നുപൊങ്ങിയ ആ തോന്നലോടൊപ്പം അതിനോടു വിയോജിച്ചുകൊണ്ടെതുയർന്നു, കുഞ്ഞിനെപ്പോലെയോ?... ഉടൻ നിരസിച്ചു. അല്ല.' തികച്ചുമല്ല. കുഞ്ഞിനൊന്നുമറിയില്ലെങ്കിൽ തനിക്കെല്ലാമറിയാം. അപ്പോൾ താൻ?......, താൻ ഒരെണ്ണവററിയ തീനാളമാണ്.

ഇടവിടാതെ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നഫാനിൽനിന്നുംഅടിക്കുന്ന' കാററ് 'വരണ്ട ത്വക്കിനെ ഉരസിക്കടന്നുപോകുന്നു. എല്ലുയർന്നതും പ്രായത്തിന്റെ വരവിനെതുമായ മുഖം കുരുത്തോലപോലെ വിളറിയിരിക്കുന്നു. നര നല്ലവണ്ണം വീണ ആ മുഖത്തെഴുന്നു നിൽക്കുന്ന രോമങ്ങൾ കാററാററ് വിറച്ചു.

സംയമനംവിട്ടുയരുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ പല അംശങ്ങൾ ഒരേ നിമിഷത്തിൽ മസ്തിഷ്കത്തിൽ തെന്നിമാറുന്നു. പല നിറവും രൂപവും ഭാവവുമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ. സന്താപത്തിന്റെയും, സന്തോഷത്തിന്റെയും ഛായങ്ങൾ ചിലയിടങ്ങളിൽ കട്ടിപിടിക്കാതെയുമില്ല. മൂടലായ് പലതും കണ്ടു.

മരവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തലച്ചോറിൽ ഒരു കോടതി ഉയർന്നു. വിചാരണ തുടങ്ങി. നിഴലിൽനിന്നുയരുന്ന രൂപങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു വിടുകയാണ്. വളരെ പണ്ടത്തേതിൽനിന്നും പണ്ടത്തേതിലേക്കും അവിടെനിന്നും ഇന്നലത്തെ വളരെ പരിചയമുള്ള രൂപങ്ങളിലേക്കും വളരെ വേഗം വിചാരണകടന്നുചെന്നു. എല്ലാവിധിയെഴുത്തും പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ ക്രൂരത! സഹിക്കയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. കൺപോളകൾ തുന്നിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു തുള്ളിപോലും ബാക്കിയില്ലാതെ ഉമിനീർ വററിപ്പോയിരിക്കുന്നു. വരണ്ട തൊണ്ടയിലേക്ക് നാവ് വലിച്ചു താഴ്ത്തപ്പെട്ടു. ആയിരം മുള്ളുകൾ തറയ്ക്കുന്ന അസ്വസ്ഥത തൊണ്ടയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ തീവ്രത. ആതിൽ ആ നയനങ്ങളും വാടിക്കരിയുകയാണ്.

പെട്ടെന്നൊരു ഗംഗ നാവിലേക്കൊലിച്ചിറങ്ങി. ഭാര്യ തൊട്ടുതന്ന വെള്ളം! എന്തൊരാശ്വാസം. കൃതാർത്ഥത ജീവനുള്ളിടത്തെല്ലാം തുടിച്ചു. പെട്ടെന്നൊരുഷ്ണജലപ്രവാഹം തന്റെ നെററിയിൽ കുത്തിവീണു. ഭാര്യയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും ഒലിച്ചുവീണ ചുടുകണ്ണീർ. ഉറവയററ കണ്ണിലേക്കത് ഒലിച്ചിറങ്ങി. ഇത്ര ദുഃഖത്തോടെ തനിക്കുവേണ്ടിക്കരയാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരാളെ ഉള്ളു. അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉരുകിക്കൂടിയിരിക്കുന്ന ദുഃഖത്തിന്റെ പ്രവഹിക്കലല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ലത്. അവളുടെ വേദനയുടെ ചൂടായിരുന്നു നെററിയിൽപതിച്ചത്.

'നീ എന്തിനു കരയുന്നു?..... ഇതാണു ജീവിതം' എങ്ങനെ പറയും. നിവൃത്തിയില്ല. നിന്റെ കണ്ണുനീരേററുവാങ്ങാനല്ലാതെ പ്പോന്നെനിക്കിപ്പോൾ ശക്തിയില്ല. നിന്നെ ഒന്നു കാണുവാൻപോലും ഇനിയെനിക്കു കഴിയില്ല. ഈ ഇരുട്ടിലും ഞാൻ നിന്റെ രൂപം കാണുന്നു. ഇരുട്ടിലേക്കു തള്ളപ്പെടുന്നു.

'നീ കരയുകയാണോ?,...., തീർച്ചയായും നീ കരയും, എനിക്കറിയാം നാം ജീവിച്ചതങ്ങനെയാണ്. നമ്മുടെ ബന്ധം മിഥ്യയായിരുന്നില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേററാശബ്ദം- 'മണി!! നീ കരയുന്നോ?....., ബന്ധം നിന്നെ കരയിക്കുന്നോ?'....., എങ്കിൽ നാം ഒന്നിച്ചൊന്നായ ആ ബിന്ദുവിനെത്തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കൂ...., അവിടെ നിന്റെ ദുഃഖം മരിച്ചുകൊള്ളും. എന്റേയും നിന്റേയും മകൾ!! ബിന്ദു!!! അവൾ നിന്നെ ചിരിപ്പിക്കും.....'

'ബിന്ദു......., അവൾ...., അവൾ.....' അവ്...വ്.......'

ഒരു പകൽ കെട്ടടങ്ങി. ഇരുളിലേക്കു മറഞ്ഞു. തേങ്ങലോടെ, നെടുവീർപ്പോടെ ഒരു കാററു കടന്നുപോയി. ഇരുളിൽനിന്നാരോ കണ്ടു. ബന്ധം. ആ വിലങ്ങിന്റെ ശക്തി.

പതനം

RAJENDRANATHAN D.
II B.Sc. (Botany)

മയിലേ പെൺമയിലേ നിന്റെ
മാദകഭംഗിയിലൊന്നു മയങ്ങട്ടെ
പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന മൊട്ടിട്ട
മുല്ലയിലെ മധുവൊന്നു നുകരട്ടെ
നാണിച്ച നാരങ്ങാക്കവിളുകൾ
മോഹത്തിൻ സിന്ദൂരമണിഞ്ഞുവല്ലോ
എങ്കിലുമെങ്കിലുംഎന്തേ നീവരുന്നില്ല?
എന്റെ സുന്ദരമാം മണിമാളികയിൽ.

* * * *

അകലെ അന്തിച്ചക്രവാളത്തിൽ
അനുരാഗത്തിൻ അലയടികളുടെ
ആർത്തനാദം ഉയരുന്നു
അട്ടഹാസം മുഴങ്ങുന്നു
കരിങ്കല്ലുകൾ കരയുന്നു
കാർമുകിലുകൾ കദനത്തിൻ
കവിതകളേറ്റുപാടുന്നു
കാരണമെന്തിതിന്
കാരണവരാം
അരയാലിനോട്
അന്വേഷിച്ചു ഞാൻ.
''അതാ കൊണ്ടുപോകുന്നു
രണ്ടര വയസ്സുള്ള പൈതലിൻ
ശവമഞ്ചം ആഴിതൻ
കുഴിമാടത്തിലടക്കം ചെയ്യ്‌വാൻ.''
പൈതലിൻ പേരെന്ത്?
പറയാമോ പാവനഹൃദയം
വിറക്കുന്ന കൈകൾ കൂപ്പി
വിതുമ്പുന്ന അധരങ്ങളോടെ
ആ വൃദ്ധൻ മെല്ലെ മന്ത്രിച്ചു.
സ്നേഹവർഷങ്ങൾ ചൊരിയുന്ന
സ്നേഹിതനാം ഏകാന്ത പഥികന്റെ
ആ അരുമക്കിടാവിൻ പേരത്രെ
മോഹം........മോഹം........
കതിരുകളിലെ കരിവണ്ടിൻ
കുറുമ്പുള്ള കാമിനിയന്നേരം
മാരുതന്റെ മന്ദഹാസങ്ങളേറ്റു
മറിഞ്ഞുവീണ സാരിത്തുമ്പാൽ
കേഴുന്ന കമനീയമായ കണ്ണുകളെ
കേമമായ് തുടയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ

* * * *

മോഹങ്ങൾ മരിക്കുന്നു
മോഹിനിയാം ഈ അവനിയിൽ.

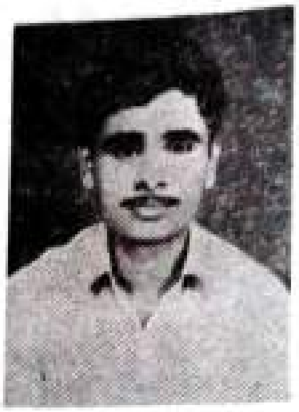

വെളിച്ചം സ്വപ്നം കാണുന്നവർ

JOHN JERSON
III B. Com.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലാവില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അതോർത്തു വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, (അതോ, വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പോ?) ഞാനും ഇങ്ങനെതന്നെയായിരുന്നു....

പേടിച്ച്.... വിറച്ച്....

ഇരുട്ടിന്റെ നരച്ച മുഖം ചിരിച്ചു. ചിരിക്കുമ്പോൾ കറുത്ത പല്ലുകൾ (ചെവിയിൽ കൊടുങ്കാറ്റ്) ഹൃദയം ശക്തിയായി മിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ രോമകൂപത്തിലും തീനാമ്പുകൾ ഇഴഞ്ഞുനടന്നു.... അഗ്നി കത്തിപ്പടരുമ്പോൾ പാതിയടഞ്ഞ കൺകോണുകളിലൂടെ, കർണ്ണപുടങ്ങളിൽ വന്നലച്ച കൊടുങ്കാറ്റിനു മുകളിലൂടെ ആ സ്വരം ഞാൻ കേട്ടു...കണ്ടു...

വർണ്ണനൂലുകൾചേർത്ത് (അവയ്ക്ക് എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഭംഗിയുണ്ടായിരുന്നുവോ?) ഞാൻ നെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വല പൊട്ടി—

ചുവന്ന പൂക്കൾക്ക് ചോരയുടെ ഗന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

മയക്കത്തിന്റെ കയത്തിലേക്കു വീഴുമ്പോൾ കുളമ്പടിശബ്ദം ഇടഞ്ഞ രാഗമായി ചെവിയിലെത്തി. ശബ്ദം അടുത്തടുത്തു വരുന്നത് കാത്തിരുന്നു—

വെളുത്ത കുതിരകളെ പൂട്ടിയ തേര്,

സ്വർണ്ണക്കൊടി.

അഗ്നി കെട്ടടങ്ങിയിരുന്നില്ല. ദേഹമാസകലം വേദനയായിരുന്നു.... നിന്റെ കുതിരകൾ അക്ഷമരാകുന്നത് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി........

എപ്പോഴോ ഞാനുണരുമ്പോൾ അവർ ഒരോരുത്തരായി മുന്നിൽ വന്നു.... അവ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു.... മനസ്സിലാക്കാനാവാതെ കുഴങ്ങുമ്പോൾ ചിരിയുടെ അലകൾ ആഞ്ഞടിച്ചു. പൊടുന്നനവെ, ഞെട്ടലോടെ മനസ്സിലാക്കി-അവർക്കു മുഖങ്ങളില്ലായിരുന്നു. ചതഞ്ഞരഞ്ഞ, അർത്ഥം നഷ്ടപ്പെട്ട പൊള്ളസ്വരങ്ങൾ മാത്രം....

തളർന്നു മയങ്ങുന്ന കണ്ണുമായി ക്ഷീണിച്ച ശരീരവുമായി ഞാനിരുന്നു-എന്റെ കിടക്കയിലെ ചുളിവുകൾ എണ്ണിക്കൊണ്ട്.

സ്വരങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്ര അവസാനിച്ചപ്പോൾ ശ്രദ്ധയോടെ എഴുന്നേറ്റു. ശ്വാസമടക്കി.... രക്ഷപ്പെടാനുള്ള വഴികളാലോചിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് കൈകൾ കുരുങ്ങി.

കുരുക്കുകൾ അഴിക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുമ്പോൾ കനത്ത ദുഃഖത്തോടെ മനസ്സിലാക്കി— അവർ എനിക്കുചുറ്റും വലവച്ചിരിക്കുന്നു..

ചിറകുകൾ വിടർത്തുവാനാവാതെ പിടയ്ക്കുമ്പോൾ ഏതോ ഗർത്തത്തിലേക്കെറിയപ്പെട്ടു. ശത്രുവിന്റെ ഗന്ധം മൂക്കിലേക്കടിച്ചു കയറി. ചിരിക്കുമ്പോൾ വികൃതമായ പ്രതിധ്വനികൾ ഭയപ്പെടുത്തി, കറപുരണ്ട പല്ലുകൾ തെളിഞ്ഞുവന്നു. കനത്ത ചുവടുകൾ അടുത്തുവന്നു. ചിറകുകൾ വിമുക്തമാക്കി— ത്വരയോടെ തലോടി.... കാതിൽ മന്ത്രം ജപിച്ചു. പിന്നെ, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വലയ്ക്കുള്ളിലാക്കി.

വീർപ്പുമുട്ടലിൽ നിൽക്കെ, വാതിൽ വീണ്ടും അടഞ്ഞു.

ചലനങ്ങൾ നിലച്ചു. താളം നിലച്ചു, വെളിച്ചം മരിച്ച മുറിയിൽ നിന്റെ സംഗീതത്തി

THE TEACHING STAFF

THE NON-TEACHING STAFF

നായി കാത്തിരിക്കുമ്പോഴും മനസ്സ് അപരിചിതനെപ്പോലെ വഴിതെറ്റി നടന്നു....

ഇരുണ്ട രാത്രിയിൽ വിറയ്ക്കുന്ന, വിളറിയ വെളിച്ചത്തിലിരുന്നു കുത്തിക്കുറിക്കുന്ന മുഖം. നനവുള്ള വിരലുകൾ തൊട്ടുണർത്തുമ്പോൾ, തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളിൽ ധീരത, ചുണ്ടിൽ മന്ദഹാസം—

രവി.

നിറപ്പകിട്ടാർന്ന സായാഹ്നത്തിൽ പരിചയപ്പെട്ടു.... നീണ്ട നിമിഷങ്ങളിൽ വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ വിഷമിക്കുമ്പോൾ.... കണ്ണുകൾ അഗാധതലങ്ങളിൽ പരതി നടക്കുകയായിരുന്നു.....

എന്റെ നാദവും താളവും എന്നാണ് എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടത്? എന്റെ വഴികൾ എന്നാണ് നിന്റേതായിത്തീർന്നത്? വസന്തം പൂചൂടിനിന്നത് ആർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു?

ഏറെ കത്തിനിന്ന ഒരു അപരാഹ്നത്തിൽ വഴി നഷ്ടപ്പെട്ട് നാം അലയുമ്പോൾ...പൊട്ടുന്നനെ, നീ വന്നു....

നമുക്ക് അപരിചിതരാവുക.

ഈ മുഹൂർത്തങ്ങളെനിക്ക് അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, നിന്റെ ചൊടികൾ വിറയ്ക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ താളം തെറ്റിയ ഗാനം ഒഴുകുകയായിരുന്നു....

ഒരു തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ അവസാനം എന്റെ ചിറകുകൾ വിടർത്തി,... പിന്നെ... ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ഒരാവേശത്തോടെ ഓടിച്ചെന്ന്, ഇരുട്ടുവീണുകിടക്കുന്ന മുറിയുടെ കോണിലെ വലിയ ജനൽ തള്ളിത്തുറന്നു.

വെളിച്ചം ശക്തിയേറിയ പ്രവാഹമായി ഒഴുകിവരുമ്പോൾ.....നിന്റെ കണ്ണുകളിലൊളിപ്പിച്ച നീലിമയും ഉള്ളിലൊളിപ്പിച്ച വെളിച്ചവും എന്റെ കണ്ണുകളെ മത്തുപിടിപ്പിക്കട്ടെ. നിന്റെ സംഗീതം എന്റെ സിരകളെ ഒരു താളപ്പിഴയിൽ ഒന്നിപ്പിക്കട്ടെ....

നിർവൃതിയുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ മുഖം നഷ്ടപ്പെട്ട, സ്വരം നഷ്ടപ്പെട്ട ശത്രുവിന്റെ ചൈതന്യമാർന്ന ശരീരം കണ്ടു ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിക്കട്ടെ..... എല്ലാം മറന്നു പാടിക്കട്ടെ.....

പരാജയം

JAYAN P. K.
II B. A. (Eco)

തമോരജോഗുണസത്വങ്ങളാം
ഊട്ടിയുറക്കി ലയിപ്പിക്കും
വിശ്വപ്രകൃതിതൻ സൗന്ദര്യഭാവം
നിത്യനവസുഷമകലർന്നൊരു ഭാവം
സത്യമായ് വെൺകല്ലിൽ കടയാൻ
നിത്യമായ് യത്നിച്ചൊരു ശില്പി
അന്തമില്ലാത്ത വിശ്രമമെന്നും
പിന്നിട്ടിരുദശവർഷം കഷ്ടം!
വേലതീർത്തതിൻ ശേഷം നിശ്ശബ്ദനായ്
കാലം തീർത്ത ജരാനരനോക്കാതെ
ശില്പഭംഗി നുകർന്നുരസിക്കുവാൻ
അല്പം നീങ്ങിയ നേരത്തു
കണ്ടുപോയ്
ചാരുമോഹനരൂപം മനോജ്ഞമാം
ഗ്രാമകന്യകതന്നുടെ പൂമേനി

ആരെയേറും മുഖശ്രീ കപോലവും
ആഭിജാത്യം സ്ഫുരിക്കും നയനവും
ആഭരണം ഗളത്തിലില്ലെങ്കിലും
ശോഭയ്ക്കില്ലൊരു മാററവും
തെല്ലുപോൽ
മൂക്കുററി നല്കും തിലകവും ചാർത്തി
അഞ്ജനമേകും സുറുമയെഴുതി
നിലാവുനെയ്തൊരു ചേലയണിഞ്ഞു
പൂഞ്ചോല ചാർത്തും ചിലങ്കയും കെട്ടി
പാരിജാതത്തിൻ ദളങ്ങളും ചൂടി
മുല്ലമുകുളത്തെ വെല്ലുന്ന പല്ലുമായ്
കുല്യകം താണ്ടി കുടവുമായ്
നീങ്ങുന്ന
കല്യാണാംഗി മനോഹരി മോഹിനി
കാലങ്ങളേകനായ് പിന്നോട്ടുതള്ളി
കലോപാസനയിൽ മുഴുകി നിത്യം
തീർത്ത കുസുമത്തിനാകെ ഭംഗി
അർത്ഥമില്ലെന്നതു തീർച്ചയായി
സാമ്യപ്പെടുത്തുവാനില്ലിതൊട്ടും
സാമാന്യയായൊരു നാട്ടുപെണ്ണിൻ
മോഹനാംഗങ്ങളോടാണെന്ന സത്യം
മോഹഭംഗങ്ങളാം പരത്തുന്നിതെന്നിൽ
കഴിഞ്ഞീലെൻ മനസ്സിൽ വിളങ്ങിയ
മിഴിവോടെ പകർത്തുവാനീശില്പം
കോഴപൂണ്ട മനവുമായ് ശില്പി
കേഴുവാൻ തുടങ്ങി അവിരാമം
കാത നൂററാണ്ടിൻ സ്വേദബിന്ദുക്കൾ
രക്തവും മജ്ജയും കണ്ണുനീരും
പാഴിലായ കഥയോർത്തു പാവം
ആഴത്തിൽ നിശ്വാസവായുവിട്ടു.

ചെറുകഥ

ഭയം

EZHUPUNNA PRAKASH

പാലപ്പൂവിന്റെ മാദകഗന്ധം കാററിൽ ലഹരിയായി പടർന്നു കയറിയപ്പോഴും, നിഴലും നിലാവും പാലച്ചുവട്ടിൽ കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടന്നപ്പോഴും കഥാകൃത്തു തന്റെ ഏകാന്തതയുടെ തടവുമുറിയ്ക്കുള്ളിലിരുന്നു കൺപോളകളിൽ കനംതൂങ്ങിനിന്ന ഉറക്കത്തിനു തിരശ്ശീലയിടുകയായിരുന്നു.

ദിവസങ്ങളോളമായി ആ കഥാബീജത്തിനു ജീവൻ നല്കാൻ കഥാകൃത്തു നോവുകൊള്ളുന്നു. എങ്കിലും ആ വേദന കഥാകൃത്തിനു സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. കാരണം മഹത്തായ സൃഷ്ടിയുടെ പിന്നിൽ കയ്പുനീരിന്റെ ചുവയുണ്ടെന്നു കഥാകൃത്തുബോധവാനായിരുന്നു.

എത്രയോ ദിവസമായി കഥാകൃത്തിന്റെ സുഹൃത്തും പ്രസിദ്ധ പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരുമായ ദാസ് അടുത്ത ഓണം വിശേഷാൽപ്രതിയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു കഥയെഴുതിക്കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടു, അതുമൊരുഗ്രൻ കഥയായിരിക്കണം എന്നു ദാസിനു നിർബ്ബന്ധവുമായിരുന്നു. കഥയെഴുതിക്കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു മാസം മൂന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അന്നുമുതൽ പുതിയൊരു പ്ലോട്ടു തിരയുകയായിരുന്നു. എത്രയെത്ര പ്ലോട്ടുകൾ മനസ്സിൽ വന്നു. ഒന്നും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. പുതിയ ശൈലിയിലും, പുതിയ രൂപത്തിലുമുള്ള ഒരു കഥയായിരിക്കണം എന്നു കഥാകൃത്തിനു നിർബ്ബന്ധവുമായിരുന്നു. അവസാനം കഴിഞ്ഞവെള്ളിയാഴ്ചയാണുമനസ്സിനിഷ്ടപ്പെട്ട പ്ലോട്ടു കിട്ടിയത്. ഓഫീസ്സിൽനിന്നും തിരികെവരുമ്പോഴാണു പുഴയിൽ ചത്തു മലർന്നു കിടക്കുന്ന സുന്ദരിയായ സ്ത്രീയുടെ മൃതശരീരം കണ്ടത്. തൂവെള്ളവസ്ത്രമണിഞ്ഞു, തുറിച്ച കണ്ണും, വീർത്തവയറുമായി കിടക്കുന്ന സ്ത്രീരൂപം! അന്നുതന്നെ കഥയ്ക്കു യക്ഷിയെന്നു പേരു കൊടുത്തു. അന്നുമുതൽ എല്ലാ ദിവസവും ഇന്നുതന്നെ എഴുതിത്തീർക്കാമെന്നു കരുതി കടലാസും പേനയുമെടുത്തു എഴുതാനിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും സ്നേഹിതന്മാരാരെങ്കിലും വന്നു വിളിക്കുന്നത്. പേനയും കടലാസും മടക്കി മേശയിൽ വച്ച് ഇറങ്ങി നടക്കും. തിരികെ വരുമ്പോൾ മിക്കവാറും രാത്രി ഒൻപതുമണി കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ദിവസം കടന്നുപോയതറിഞ്ഞില്ല. ഇന്നലെ ദാസിനെ കണ്ടപ്പോഴാണു സംഗതിയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലായതു. വിശേഷാൽപ്രതിയുടെ അച്ചടി തുടങ്ങിയെന്നും രണ്ടു ദിവസത്തിനകം കഥ തീർത്തുകൊടുക്കണമെന്നും. എന്തായാലും ഇന്നു തന്നെ കഥ എഴുതി തീർത്തു കളയാമെന്നു കഥാകൃത്തു തീരുമാനിച്ചു.

എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപു കഥാകൃത്തു തന്റെ കഥാപാത്രത്തെ മനസ്സിൽ കാണുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴും പുറത്തു പതിയിരിക്കുന്ന ഇരുട്ടിൽ ആയിരമായിരം മുഖങ്ങൾ കഥാകൃത്തു കണ്ടു. ആ മുഖങ്ങളിൽ ബീഭത്സത കളിയാടുന്നുണ്ടെന്നു കഥാകൃത്തിനു തോന്നി—ജനാല വലിച്ചടച്ചു കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു. താൻ ഏകനാണെന്നുള്ള ബോധം മനസ്സിനെ മഥിച്ചപ്പോൾ ഭയം മനസ്സിൽ ഫണം വിടർത്തുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും, ധൈര്യമവലംബിച്ചു. ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെടുകയാണെന്ന തോന്നൽ. മനസ്സുനിറയെ ഭയം. ചുററും യക്ഷികളാണെന്ന തോന്നൽ. കഥാ

കൃത്തിനു സ്വയം ലജ്ജതോന്നി. ഭയപ്പെടുകയോ?

ഈശ്വരൻ വെറും മിഥ്യയാണെന്നും ഭൂതപ്രേതപിശാചുക്കൾ മനുഷ്യരുടെ ഭാവനയിൽ മാത്രമുള്ള സാങ്കല്പികസൃഷ്ടികളാണെന്നും യുക്തിവാദിവാർഷികത്തിൽ പ്രസംഗിച്ച താൻ യക്ഷിയെ ഭയപ്പെടുകയോ? യക്ഷിയെന്ന സങ്കല്പത്തെ, തന്റെ ഭാവനയിൽ മാത്രമുള്ള യക്ഷിയെന്ന കഥാപാത്രത്തെ ഭയപ്പെടുകയോ? പാടില്ല-ഒരിക്കലും പാടില്ല. കൂടുതൽ ദൃഢചിത്തതയോടുകൂടി കഥാകൃത്തു തന്റെ തൂലിക കൈയിലെടുത്തു എഴുത്തു തുടങ്ങി. ഒരു വരി എഴുതുന്നതിനു മുൻപ് അകലെ എവിടെയോ പട്ടി ഓളിയിടുന്ന ശബ്ദം കഥാകൃത്തിന്റെ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. മേശയ്ക്കടിയിൽനിന്നും ബ്രാണ്ടിക്കുപ്പി വലിച്ചെടുത്തു. ഒററവലിക്കു കുടിച്ചു തീർത്തു. നഷ്ടപ്പെട്ട എന്തോ തിരിച്ചു കിട്ടിയ ഉന്മേഷം തോന്നി. തൂവെള്ള വസ്ത്രങ്ങളും, അഴിച്ചിട്ട തലമുടിയും, തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുമുള്ള ഭാവനയിലെ യക്ഷിയെ യക്ഷിയെന്ന കഥാപാത്രത്തെ കടലാസിലേയ്ക്കു പകർത്തുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ, കഥാകൃത്തു ഭാവനാലോകത്തിലായിരുന്നു.

ആരോ ശക്തിയായി വാതിലിൽ മുട്ടിയ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ കഥാകൃത്തിന്റെ ഏകാഗ്രത മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴാണു വാസ്തവത്തിൽ താൻ സ്വപ്നംകാണുകയല്ലെന്ന പരമാർത്ഥം കഥാകൃത്ത് ഓർത്തത്. കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ പുറത്തു ശക്തിയായ കാററും മഴയും ഉണ്ടെന്നു കഥാകൃത്തിനു മനസ്സിലായി. ചീറിയടിക്കുന്ന കാററിന്റെ സീൽക്കാരം, അതിലും ശക്തിയായി കാററിൽ ഒടിഞ്ഞുവീഴുന്ന കൊമ്പുകളുടെ ശബ്ദം. ആകെ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ചുററുപാടുകൾ. ജനാലയുടെ വെൻറിലേററിലൂടെ എത്തിപ്പിടിക്കുന്ന കൊള്ളിയാൻ. കാതുകളെ തുളയ്ക്കുന്ന ഇടിവെട്ടിന്റെ ശബ്ദം, കഥാകൃത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പെരുമ്പറയടിക്കുകയായിരുന്നു. വീണ്ടും മുട്ടുകേട്ടപ്പോൾ കഥാകൃത്ത് എഴുന്നേററു.

'ഈ വാതിലൊന്നു തുറക്കൂ'.

കഥാകൃത്ത് ക്രമേണ ഭയംകൊണ്ടു വിറച്ചു.

'സാർ ദയവുചെയ്ത് ഈ വാതിലൊന്നു തുറക്കൂ.'

കഥാകൃത്തിന്റെ ഉള്ളൊന്നു പിടഞ്ഞു. മനസ്സിൽ വടംവലിനടക്കുകയായിരുന്നു. തുറക്കണോ? അതോ, വേണ്ടയോ?

ഈ അർദ്ധരാത്രിയിൽ, വിജനമായ ഈ പ്രദേശത്തു തകർത്തുപെയ്യുന്ന മഴയത്തും കാററത്തും ഏകാകിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു വാതിലിൽ മുട്ടുക യാഥാർത്ഥ്യമാകാൻ തരമില്ല.

യക്ഷികൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ സുന്ദരിമാരുടെ വേഷത്തിൽ ഇറങ്ങി നടക്കാറുണ്ടെന്നു ഏതോ കഥാപുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചതു കഥാകൃത്ത് ഓർമ്മിച്ചു.

'ഈ വാതിലൊന്നു തുറക്കൂ സാർ'

കഥാകൃത്തു യാന്ത്രികമായി വാതിലിനടുത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി. പാലപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധം. എവിടെനിന്നോ ഒഴുകി വരുന്നുണ്ടെന്നു കഥാകൃത്തിനു തോന്നി– ആ ഗന്ധം കഥാകൃത്തിനെ ലഹരിപിടിപ്പിച്ചു

സീൽക്കാരത്തോടെ വാതിലുകൾ നീങ്ങിയപ്പോൾ കഥാകൃത്ത് ഇടിവെട്ടേററതുപോലെ ചേതനയററു നിന്നു. മുന്നിൽ വെളുത്ത വസ്ത്രമണിഞ്ഞ, അഴിച്ചിട്ട തലമുടിയും തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുമുള്ള യക്ഷി! ഭാവനയിൽ മാത്രമേയുള്ളെന്നു കരുതിയ യക്ഷി!

നീണ്ട നിമിഷങ്ങൾ മരിച്ചപ്പോൾ കഥാകൃത്തിന്റെ ചേതനയററുപോയ ശരീരത്തിൽ ജീവന്റെ ഉറുമ്പരിച്ചിരിപ്പുണ്ടായി. കഥാകൃത്തിന്റെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു:

'യക്ഷി!..........യക്ഷി!'

'സാർ ഞാൻ അകത്തേയ്ക്കു കയറട്ടെ?'

കഥാകൃത്ത് അപ്പോഴും മറുപടിപറയാതെ നിശ്ചേഷ്ടനായി നിന്നു. മറുപടിക്കു കാത്തുനില്ക്കാതെ അവൾ അകത്തേയ്ക്കു കയറി. കഥാകൃത്തു കൂടുതൽ വിയർത്തു. സംശയം കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവൾ ഓരോ ചുവടും മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുമ്പോഴും കഥാകൃത്ത് ഓരോ ചുവടും പുറകോട്ടു മാറി. തല ഭിത്തിയിൽ ഇടിച്ചപ്പോഴാണു കഥാകൃത്തിനു സ്വബോധം കിട്ടിയത്.

'നീയാര്?' കഥാകൃത്തു ധൈര്യമവലംബിച്ചു ചോദിച്ചു:

'ഞാൻ .... ഞാൻ' മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപു കഥാകൃത്ത് ഇടയിൽ കടന്നു പറഞ്ഞു:

'നീ.... നീ യക്ഷി'

'ദയവുചെയ്ത് എന്നെ,രക്ഷിക്കൂസാർ'

താൻ രൂപം നല്കിയ, ഭാവം പകർന്ന ജീവൻ കൊടുത്ത യക്ഷിയെന്ന കഥാപാത്രം പൈശാചികതയുടെ പരിവേഷമണിഞ്ഞു തന്റെ മുന്നിൽ ആകാശംമുട്ടെ വളർന്നുനില്ക്കെ കഥാകൃത്ത് അലറി.

'നിന്നെ രക്ഷിക്കണമല്ലേ?, നിനക്കെന്റെ രക്തം വേണമായിരിക്കും. രക്തം!

'ദയവുചെയ്ത് എന്നോടൊരു മനുഷ്യസ്ത്രീയെപ്പോലെ പെരുമാറൂ. ഈ രാത്രി എനിക്കഭയം തരൂ.'

കഥാകൃത്തു മറേറതോ ലോകത്തിലായിരുന്നു. ജീവിതവും മരണവും തമ്മിലുള്ള ഒരു പോരാട്ടം കഥാകൃത്തു മുന്നിൽ കാണുകയായിരുന്നു. തന്റെ മുന്നിൽ സുന്ദരിയുടെ വേഷത്തിൽ നില്ക്കുന്ന മരണമെന്ന പ്രതിഭാസത്തെ കഥാകൃത്തു തുറിച്ചുനോക്കി–

'ആ കശ്മലന്മാരുടെ കൈയിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കൂ.ഒരു ഉദ്യോഗം വാങ്ങിത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞ് അവർ എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷെ, അവസാനമാണു ഞാൻ അവരുടെ കെണിയിൽപ്പെട്ടെന്നു മനസ്സിലായത്. ഉദ്യോഗമെന്ന മോഹനസ്വപ്നത്തിൽ കുടുക്കി അവരെന്നെ മാനഭംഗപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ബലപരീക്ഷണത്തിലൂടെയാണെങ്കിലും എനിക്കവരിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ കൈയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു ഇരുട്ടിലൂടെ ഓടുമ്പോഴാണ് ഇവിടെ വെളിച്ചം കണ്ടത്. വാതിലിൽ മുട്ടിവിളിച്ചപ്പോൾ സാറു വാതിൽ തുറന്നുതന്നു. ഒരു പക്ഷെ അവരെന്നെ പിൻതുടർന്നു പിറകെ വരുന്നുണ്ടാകാം. അതുകൊണ്ട് ഈ വാതിലൊന്നടയ്ക്കൂ സാർ'.

കഥാകൃത്തിന്റെ കർണ്ണങ്ങൾ ബധിരങ്ങളായിരുന്നു. കണ്ണുകൾ അന്ധമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കഥാകൃത്ത് ഒന്നും കേട്ടില്ല, ഒന്നും കണ്ടുമില്ല. മരണം മുന്നിൽ സുന്ദരിയുടെ വേഷത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു മാത്രം കഥാകൃത്തു കണ്ടു. പതുക്കെ പതുക്കെ അവൾ വാതിലിനടുത്തേയ്ക്കു നടന്നപ്പോൾ, കഥാകൃത്തിനെ കീഴടക്കിയിരുന്ന ഭയം പതുക്കെ പതുക്കെ പൈശാചികരൂപം കൈക്കൊള്ളുകയായിരുന്നു. ആ പൈശാചികത കഥാകൃത്തിന്റെ കൈകൾക്കു കൂടുതൽ കരുത്തു നല്കി. ഒററക്കുതിക്കു കഥാകൃത്ത് അവളുടെ കഴുത്തിൽ കടന്നുപിടിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾ മരിച്ചുവീണപ്പോൾ അവളുടെ ഞരങ്ങലുകൾ നിലയ്ക്കുകയും, ഞരമ്പുകളിൽ രക്തം ഓട്ടം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കണ്ണുകൾ തുറിച്ചു നാക്കു പുറത്തേയ്ക്കു ചാടി. കഥാകൃത്തിന്റെ കൈകൾ സ്വതന്ത്രമായപ്പോൾ അവളുടെ ചേതനയററ ജഡം താഴെ വീണു. കിതപ്പോടുകൂടി കഥാകൃത്ത് ജഡത്തിലേയ്ക്കു തുറിച്ചുനോക്കി. തുറിച്ച കണ്ണും പുറത്തേയ്ക്കു നീട്ടിയ നാക്കുമായി ആയിരമായിരം യക്ഷികൾ കഥാകൃത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ബീഭത്സരൂപം പൂണ്ടുനിന്നു–

നിമിഷങ്ങൾക്കു വേഗം കൂടുന്തോറും കഥാകൃത്തിനു ഭ്രാന്തു പിടിക്കുകയായിരുന്നു.

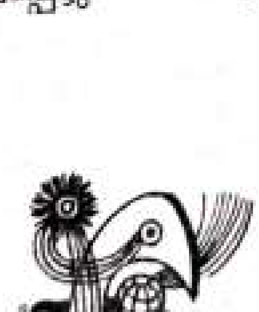

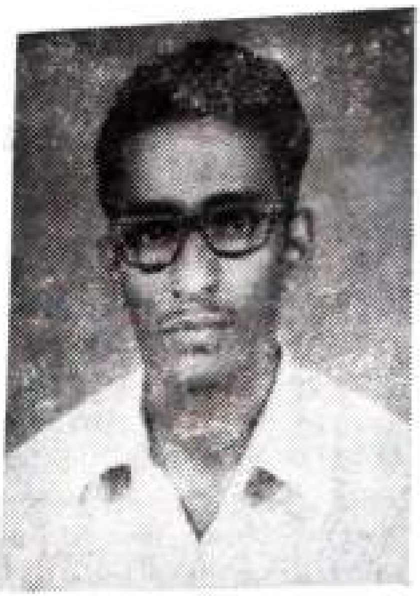

വരയിലെ സ്വഭാവം

NETTUR SYED MOHAMMED

തിരക്കാർന്ന ജീവിതത്തിലും മനുഷ്യൻ വെറുതെയിരിക്കാറുണ്ട്. അത്തരമൊരു സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കടലാസും പേനയും ലഭിച്ചാൽ അവനൊരു ചിത്രകാരനല്ലെങ്കിൽകൂടി വല്ലതുമൊക്കെ വരച്ചെന്നിരിക്കും. ബോറടിക്കുന്ന ക്ലാസിലിരുന്നിട്ടുള്ളവർക്കീയനുഭവം ഉണ്ടായിക്കാണും. ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നടിച്ച്, പുസ്തകവും തുറന്ന്, പേനയുമായിരിക്കുമെങ്കിലും മനോവ്യാപാരം അതിർത്തിക്കപ്പുറമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ "മനമങ്ങും തടിയിങ്ങു"മായിരിക്കുന്നതു മൂലം നാമറിയാതെ പുസ്തകത്തിൽ ചില ചിത്രവേലകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെന്നിരിക്കും. ചിലർ ഗാഢചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും അറിയാതെ കടലാസിലൂടെ പേന ചലിക്കുന്നത്. മറ്റുചിലർ ആരെയെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ച് വഴിയരുകിൽ കുത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ പൂഴിയിൽവിരൽകൊണ്ട് അലക്ഷ്യമായിവരയ്ക്കാറുണ്ട്. പ്രത്യേകഭാവനയോ, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളോ ഇല്ലാതെ "ചുമ്മാ" വരയ്ക്കുന്നവയാണിവ. എന്നിരുന്നാലും അവയെ വെറുംവരകളായോ, കിറുക്കിന്റെ ലക്ഷണമായോ, 'ബാധ'യായോ കണക്കാക്കി തള്ളാവതല്ല. പ്രത്യുത, അവരവരുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനുതകുന്ന ഒരു "ഗ്രാഫ്" (graph) ആയിവേണം ഇതിനെ കരുതാനെന്നാണ് ആധുനികമനഃശാസ്ത്രവിശാരദർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. പരീക്ഷണങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞ വസ്തുതയുമാണിത്.

ഇനി രംഗമൊന്നുമാറ്റാം. നിങ്ങൾ കൈയിൽ ഒരു താക്കോൽക്കൂട്ടവുമായി യാത്രചെയ്യുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. ഇടയ്ക്കുവച്ച് നിങ്ങളുടെ താക്കോൽക്കൂട്ടം കൈയിൽനിന്നും വഴുതി താഴെവീണുവെന്നുംവയ്ക്കുക. നിങ്ങളറിയാതെയാണത് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കല്പം തെറ്റുപറ്റി. കാരണം, നിങ്ങളുടെ ബോധമനസ്സറിയാതെയായിരിക്കാമതു സംഭവിച്ചത്. പക്ഷെ അബോധ-ഉപബോധമണ്ഡലങ്ങൾക്കിതിൽ അഭേദ്യമായ പങ്കുണ്ട് എന്നാണ് ആധുനികമനഃശാസ്ത്ര നിഗമനം. അപ്പോൾ മനുഷ്യമനസ്സറിയാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല; മറവിപോലും!

സാഫല്യം നേടാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളും, അടിച്ചമർത്തിയ ദുഃഖങ്ങളും, വേദനകളും, അടങ്ങാത്ത ഭയവും, മറ്റു തിക്താനുഭവങ്ങളും അബോധമനസ്സിലുറഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. അവയെല്ലാം മറികടക്കുവാൻ മനുഷ്യമനസ്സ് ദാഹിക്കുകയാണ്. മർത്ത്യമനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണതാസാഫല്യത്തിനു സ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാവട്ടെ നമുക്ക് പലപ്പോഴും അജ്ഞാതമായിരിക്കും. അബോധത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങി ഉപബോധത്തിലൂടെ ബോധമണ്ഡലത്തിലെത്തുന്ന പൂർണ്ണതാസാഫല്യപ്രചോദനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ പലപ്പോഴും വേഷപ്രച്ഛന്നവുമായിരിക്കും. "സ്വർഗ്ഗകുമാരികളായ സ്വപ്നങ്ങൾക്കും," ഉറക്കത്തിലെ യാത്ര, ഫോബിയ, ഹിസ്റ്റീരിയ തുടങ്ങി അനേകം വിചിത്രപ്രവൃത്തികൾക്കും കാരണം പലവിധ മാനസിക വൈകല്യങ്ങളത്രെ. ഇത്തരത്തിലൊന്നാവാം താക്കോൽക്കൂട്ടത്തെ താഴെയിടുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

നമ്മുടെ ഓരോ ചലനവും പൂർണ്ണതയ്ക്ക് വേണ്ടിയാണ്. ചലനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ സ്വഭാവമാകുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വെറുതെയിരിക്കുമ്പോൾ 'ചുമ്മാ' വരക്കുക

യെന്നതും സ്വഭാവമാണ്. പൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്വഭാവം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സ്വഭാവം ചിത്രീകരിക്കുന്ന 'ഗ്രാഫു'കളാണ് പ്രസ്തുത വരകൾ.

പലരിലും വിഭിന്നങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങളായതിനാൽ വരകൾ പലവിധത്തിലായിരിക്കും വരയ്ക്കുക. ക്ഷേത്രഗണിതത്തിലെ ചില സമാന്യപ്രതിരൂപാംശങ്ങളോട് ഇവയ്ക്ക് നേരിയതോതിൽ ബന്ധം കാണുന്നുണ്ട്. ഇനി പ്രസ്തുതവരകളിൽ നിന്നും ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവപഠനം നടത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നോക്കാം.

മിക്കവാറും മടിയന്മാർ വരയ്ക്കുന്നതിൽ ഭൂരിഭാഗവും വൃത്തങ്ങളോ, സാദൃശ്യരൂപങ്ങളോ ആയിരിക്കും. മറ്റുള്ളവരുടെ നിർലോഭമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഇവരെ മുന്നോട്ട് നയിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. അല്ലറചില്ലറ കലാവാസനയുള്ള ഇക്കൂട്ടർ സദാ മനോരാജ്യത്തിൽ കഴിയുന്നവരുമായിരിക്കും.

പല പദ്ധതികളും ആസൂത്രണം ചെയ്ത് മുമ്പോട്ട് പോകുന്ന സമർത്ഥന്മാർ ചതുരങ്ങളോ, ദീർഘചതുരങ്ങളോ ആവും വരയ്ക്കുക. ഇവരുടെ ഓരോ ചലനവും മുൻകരുതലോടുകൂടിയതായിരിക്കും. ദൃഢമനഃസ്ഥിതിക്കാരായ ഇക്കൂട്ടർക്ക് തോല്വിയെന്നത് അപൂർവ്വമായെ ഭവിക്കാറുള്ളൂ. ട്രപീസിയം, ട്രയാങ്കിൾ, പാരലലോഗ്രം തുടങ്ങിയവകളെങ്ങാം വരയ്ക്കുന്നവർക്ക് മുൻപ്രസ്താവിച്ച സ്വഭാവതീക്ഷ്ണത അല്പം കുറയും.

ജീവിതനൗക തുഴഞ്ഞ് ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നവർ സ്പ്രിംഗ്പോലെയുള്ള ചുരുൾ വൃത്തങ്ങളാണു വരയ്ക്കുക. ഇവർ സന്ദർഭാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരത്രെ. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാർ, കച്ചവടക്കാർ എന്നിവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഈ വകുപ്പിൽപെടും.

പൂക്കളോ, സാദൃശ്യങ്ങളോ വരയ്ക്കുന്നവർ കലാവാസനയും ആത്മവിശ്വാസവുമുള്ളവരായിരിക്കും. തനിമയുള്ള ഇക്കൂട്ടർ സ്വന്തം മാർഗ്ഗത്തിൽ വ്യാകുലപ്പെടാതെ ചരിക്കുന്നശീലക്കാരുമായിരിക്കും. പെട്ടെന്ന് വികാരഭരിതരാവുകയെന്നതാണിവരുടെ പ്രധാന ന്യൂനത.

എന്തും തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നവർ നേർവരകളാണ് വരയ്ക്കുക. പലയിടത്തേയ്ക്കും അലക്ഷ്യമായാവും ഈ വരകൾ. ജീവിതത്തെ വളരെയൊന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തവരും, വല്ലതുമൊക്കെ ഗൗരവം ഗണിക്കാതെ സംസാരിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ വിദ്വേഷം സമ്പാദിക്കുന്നവരുമാണിവർ. ശുദ്ധഗതിക്കാരെന്ന വിശേഷണം ഈ വിഭാഗക്കാർക്ക് നല്ലവണ്ണം യോജിക്കും.

മാരകായുധങ്ങൾ വരക്കുന്നവർ ക്രൂരസ്വഭാവവും, പകരം വീട്ടുന്ന മനഃസ്ഥിതിയുമുള്ളവരായിരിക്കും. കത്തി, കഠാര, തോക്ക്, ചാട്ട തുടങ്ങിയവയോ അവയുടെ ഏകദേശരൂപങ്ങളോ ആവും ഇവരുടെ രചനകൾ. ക്രൂരതയിലെ ആനന്ദംകണ്ട് സായൂജ്യമടയുന്ന ഇക്കൂട്ടരുടെ പക്കൽ ആയുധങ്ങളുള്ളപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനോനിയന്ത്രണവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഇവർക്കപൂർവ്വമായിരിക്കും. (ഇവർ മനോനിയന്ത്രണം ശീലിക്കുന്നതുത്തമം)

പലതും മേൽവേർതിരിച്ചു കാണിച്ചവയിൽ പലതും കൂട്ടിക്കലർത്തി വരക്കുന്നുവെങ്കിൽ അനുപാതമനുസരിച്ച് സ്വഭാവവും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും.

മനുഷ്യരിൽ സ്വഭാവമുണ്ടാകുകയെന്നത് ഒരു നഗ്നസത്യംമാത്രമാണ്. അതിനെ മെരുക്കിയെടുക്കുകയെന്നതാണ് വിവേകശാലിയായ മർത്ത്യന്റെ കർത്തവ്യം. അതിനാകട്ടെ, തന്നെ സ്വയം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒപ്പം മറ്റുള്ളവരെയും. അതിനാൽ അതിബൃഹത്തായ മനഃശാസ്ത്രം-മനുഷ്യനെ ''ഹിപ്നോസിസി''നു വിധേയനാക്കി ശസ്ത്രക്രിയപോലും നടത്താമെന്നുവരെ പുരോഗമിച്ച മനഃശാസ്ത്രം— വെറും മാന്ത്രികരുടെയോ, മാനസികചികിത്സകരുടെയോ, ഏതാനും തത്പരകക്ഷികളുടെയോ കുത്തകയാക്കാതെ പ്രഥമപാഠങ്ങളെങ്കിലും പഠിച്ച് തന്നെയും, മറ്റുള്ളവരെയും നേരായവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയെന്നത് നല്ലകാര്യമാണ്. ഇത് വ്യക്തിയുടെയും തദ്വാരാ ലോകത്തിന്റെയും അഭ്യുന്നതിക്ക് നിദാനമാവും.

'അവൾ അല്പം വൈകിപ്പോയി'

GIRIJA G.
I B. Sc. (Zoology)

വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പിലിരുന്നുകൊണ്ട് രണ്ടു കുരുവികൾ ചിലയ്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ബാബു ഓർത്തു .. 'അവൾ വരില്ലേ?'

ഈ കുരുവികളെപ്പോലെ മനുഷ്യരും സ്വതന്ത്രരായിരുന്നെങ്കിൽ! തനിക്ക് അവസാനമായിട്ടെങ്കിലും ഇന്ന് അവളെ കാണുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! അവൾ വരില്ലേ? അങ്ങനെ പലതും ഓർത്ത് അയാൾ മയങ്ങിപ്പോയി.

'അതാ—ആരോ ഒരാൾ വരുന്നുണ്ടല്ലോ? അതെ അവൾതന്നെ. അവൾ! തന്റെ റാണി വന്നു. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൾ വന്നു.'

'നേഴ്സ്' വന്നു കുലുക്കിവിളിച്ചപ്പോൾ ബാബു ഞെട്ടിയുണർന്നു. എവിടെ? എവിടെ, അവൾ എവിടെ? അയാൾ കണ്ണുമിഴിച്ച് കാണാത്ത എന്തിനേയോ തിരക്കി. റാണിയായിരിക്കും തന്നെ വിളിച്ചതെന്ന് ആ പാവം വിചാരിച്ചു. അയാൾ കണ്ണുതിരുമ്മി അവിടെയെല്ലാം നോക്കി. ഇല്ല, അവൾ വന്നില്ല. അയാളുടെ മുഖം മ്ലാനമായിപ്പോയി.
'എന്താണ്?' 'ആരെയാണ് ബാബു തിരക്കുന്നത്?'

ബാബു ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ആവേശഭരിതനായി ചോദിച്ചു.

'അ—അവൾ—അവളെവിടെ സിസ്റ്റർ?'
'അവളോ?' ഓ— ബാബു സ്വപ്നം കാണുകയായിരുന്നു അല്ലേ?

പരിസരബോധമുണ്ടായപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു. 'അതെ സിസ്റ്റർ. ഞാൻ സ്വപ്നംകണ്ടതാണ്. എന്നെന്നും ഞാൻ കാണാൻ കൊതിച്ച അവൾ വന്നെന്നു ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു. പക്ഷെ അത് വ്യാമോഹമായിരുന്നു. അവളെ മാത്രം പ്രതീക്ഷിച്ചു കിടക്കുകയാണു സിസ്റ്റർ ഞാൻ. ഞാൻ ആശുപത്രിയിലാണെന്ന് അറിഞ്ഞാലുടൻ അവൾ ഇവിടെ പാഞ്ഞെത്തും സിസ്റ്റർ. എനിക്കവളെക്കാണാൻ പറ്റുമോ സിസ്റ്റർ? ഒരുപക്ഷെ—
അയാൾക്കത് മുഴുമിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അത്രത്തോളം അയാൾ തളർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

'അവൾ വരും ബാബു. ബാബു വിഷമിക്കാതെ കിടക്കൂ.' സിസ്റ്റർ അയാളുടെ 'ടെമ്പറേച്ചർ' നോക്കി. അവർ തുടർന്നു: 'ബാബു ഇങ്ങനെ വിഷമിച്ചാൽ പനി ഇനിയും കൂടുതലാകും. നാളെയല്ലേ 'ഓപ്പറേഷൻ' അതിനുമുമ്പ് അവൾ വരാതിരിക്കില്ല. ബാബു വിഷമിക്കാതെ കിടന്നുറങ്ങൂ. ഇപ്പോൾ വേദനയെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു'?

'ഓ വയറുവേദന, അല്പം കുറവുണ്ട്. പക്ഷെ എനിക്കിപ്പോൾ ഹൃദയവേദനയാണ് സിസ്റ്റർ സഹിക്കാൻ വയ്യാത്തത്. ഒരുപക്ഷെ 'ഓപ്പറേഷൻ' കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ജീവിച്ചില്ലെങ്കിൽ എനിക്കവളെ കാണാൻ സാധിക്കുമോ സിസ്റ്റർ? പിന്നെ അവളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കാലോചിക്കാൻകൂടി വയ്യ സിസ്റ്റർ.'

അയാൾ ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ഏങ്ങിയേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. അയാളുടെ ദുഃഖം കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞുപോയി. ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞത്

ELIZABETH NUNAZ

I B.A. Economics

......nipped in the bud.

Born : 22—2—1955

Died : 20—2—1976

അവരോർത്തു. 'ബാബുവിനു കാൻസറാണ്. ഇനി രക്ഷപ്പെടുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ എന്റെ പരമാവധി ഞാൻ ശ്രമിക്കും. ഓപ്പറേഷനായിരിക്കും നല്ലത്.' ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻ പ്രസിദ്ധികേട്ട ഡോക്ടറാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞാൽ അതു തെറ്റാറില്ല. അദ്ദേഹം പരമാവധി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. പാവം ബാബു! മനസ്സമാധാനത്തോടെ മരിക്കുവാനെങ്കിലും അനുഗ്രഹിക്കണമേ! എന്ന് അവർ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. കരയുന്ന ബാബുവിനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി സിസ്റ്റർ അഭിനയിച്ചു.

'അയ്യേ! എന്താണു ബാബു ഈകാണിക്കുന്നത്. നാണമില്ലേ കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ഇരുന്നു കരയാൻ. 'ഇഞ്ചിനീയറിംഗ്' വിദ്യാർത്ഥിയായ ബാബുവിന് ഇത്ര മനക്കരുത്തില്ലേ? ബാബു മരിക്കുമെന്ന് ആരുപറഞ്ഞു. നാളത്തെ ഓപ്പറേഷൻ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നല്ല സുഖമായിട്ടു ബാബുവിനിരിക്കാമല്ലോ.'

'ഇല്ല സിസ്റ്റർ! എന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഇതൊക്കെ പറയും. പക്ഷെ എനിക്കറിയാം 'എന്റെ നിമിഷങ്ങൾ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' അതിനുമുമ്പ് അവളെ കാണാൻ സാധിച്ചാൽ എനിക്കു സമാധാനത്തോടെ മരിക്കാമായിരുന്നു സിസ്റ്റർ!'

'ബാബു-അതുമിതും ആലോചിച്ച് മനസ്സു പുണ്ണാക്കാതിരിക്കൂ.... അവൾ വരും. ഞാനവളെ അറിയിക്കാം, ബാബു അഡ്രസ്സു തന്നാൽ മതി. അവൾ നാളെ കാലത്തിവിടെ എത്തും. ഇനി വിഷമിക്കാതെ കിടന്നുറങ്ങൂ ബാബു.'

അവർ സ്നേഹമുള്ള ഒരമ്മയുടെ അധികാരത്തോടെ ശാസിച്ചു. അവളുടെ അഡ്രസ്സും കൊണ്ട് അവർ 'ലേബർ റൂമി'ലേക്കുപോയി. അപ്പോൾ തന്നെ അവർ ഒരു 'ലെറ്റർ' അവൾക്കയച്ചു.

പിറ്റെദിവസം രാവിലെ സിസ്റ്റർ ബാബുവിന്റെ 'ബെഡ്ഡി'നരികിലേയ്ക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ ബാബു ജനലിൽക്കൂടി മുറ്റത്തുള്ള വൃക്ഷത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ ബാബുവിന്റെ പുറകിലായിരുന്നതിനാൽ അവർ വന്നത് ബാബു അറിഞ്ഞതേയില്ല. സിസ്റ്റർ അയാളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ബാബുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കസ്നേഹത്തിന്റേതായ ദുഃഖം നിറഞ്ഞ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സുലഞ്ഞുപോയി. മനുഷ്യന്റെ ദുർവിധിയെപ്പററി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് ഈ ലോകത്തോടുതന്നെ വെറുപ്പുതോന്നി. അവർ വിളിച്ചു.

'ബാബു!'

ബാബു തന്റെ സ്മരണയിൽനിന്നും ഞെട്ടിയുണർന്നു. അതേ സ്വരം! അവളായിരിക്കുമോ? തന്നെക്കാണാൻ വന്ന അവൾ!

അയാൾ ആത്മനിർവൃതിയോടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. തനിക്ക് തെററുപററിയെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അയാൾക്ക് സങ്കടംതോന്നി.

സിസ്റ്റർ ചോദിച്ചു—

'ബാബു എന്തിനാണ് കരഞ്ഞത്?'

'ഞാനോ? ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല.'

ബാബു മുഖം മായ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

'ബാബു എന്നോടു കള്ളംപറയാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അല്ലേ? എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട് ബാബുവിന്റെ വിഷമങ്ങൾ. വിഷമിക്കാതിരിക്കൂ ബാബൂ. അതു പോട്ടെ! ഇന്ന് ബാബുവിന്റെ ദേഹം ഒന്നു 'ഷേവ്' ചെയ്യണം. ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യാനുള്ളതല്ലേ.

'അപ്പോൾ സിസ്റ്റർ! അവൾ വന്നില്ലല്ലോ? അവൾ വന്നിട്ടു പോരെ?' അയാൾ വിഷാദാകുലനായി.

'അവൾ വരും ബാബു. ഉടനെ വരാൻ ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ളിൽ നമുക്ക് റെഡിയായിരിക്കാം.'

മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ബാബു അതിനു വഴങ്ങി. അപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സു നീറുകയായിരുന്നു. അവൾ വന്നില്ലല്ലോ?

കൃത്യം പത്തുമണിക്കാണ് ഓപ്പറേഷൻ! മണി ഒമ്പതായി. അയാൾ വാച്ചു നോക്കിക്കിടപ്പാണ്. പക്ഷെ താൻ കാത്തിരുന്ന കിളി മാത്രം വന്നണഞ്ഞില്ല. അയാളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പുകൾ വർദ്ധിച്ചു. അത് വ്യക്തമായി അയാൾക്കുതന്നെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. അയാളുടെ ചിന്തകൾ പമ്പകടന്നു. 'അവൾ വരില്ലേ? തനിക്കവളെ അവസാനമായിട്ടെങ്കിലും ഒന്നു കാണാൻ സാധിക്കില്ലേ? ഇല്ല. അവൾ വരില്ല. തനിക്കവളെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല. തന്റെ വിധി ഇതായിരിക്കാം.' എന്തു ചെ

യ്‌തിട്ടും അയാൾക്ക്‌ സങ്കടം അടക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അയാൾ വിതുമ്പിക്കരഞ്ഞു.

ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടുനിന്ന സിസ്‌ററുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ബാബു ഓപ്പറേഷൻ തിയേററിലേയ്‌ക്ക്‌ ആനയിക്കപ്പെട്ടു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും ആരേയോ തിരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ മനസ്സു മന്ത്രിച്ചു.–

'ഇല്ല. അവൾ വന്നില്ല!

മടുവിൽ നീറുന്ന മനസ്സോടെ അയാൾ 'ബെഡ്‌ഡി'ൽ കയറിക്കിടന്നു. കൃത്യം പത്തുമണിയടിച്ചപ്പോൾ കത്തികളുടേയും കത്രികകളുടേയും സീൽക്കാരശബ്‌ദം കേട്ടു തുടങ്ങി. തുടർന്നു രണ്ടുമണിക്കൂർ ആ വാതിൽ അടഞ്ഞു കിടന്നു....

തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ചേട്ടന്റെ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ അവൾ പാഞ്ഞു. തനിക്ക്‌ ചിറകുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്‌ അവൾ ആത്‌മാർത്‌ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു. പക്‌ഷെ ആശുപത്രിയിലെത്തിയപ്പോൾ അവൾ വൈകിപ്പോയിരുന്നു.

അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ചേട്ടൻ 'ഓപ്പറേഷൻ തിയേററിലാണ്‌'. 'ഇനി 'ഓപ്പറേഷൻ' കഴിഞ്ഞ ശേഷമേ കാണാൻ സാധിക്കൂ....

അവൾ കണ്ണീരോടെ അക്‌ഷമയായി വാതുക്കൽ കാത്തുനിന്നു. ഓരോ നിമിഷവും ഓരോ യുഗമായി അവൾക്കനുഭവപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും അവളെ സഹതാപത്തോടെ വീക്‌ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ചേട്ടന്‌ ആപത്തും സംഭവിക്കല്ലേ എന്നവൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്‌ഥിച്ചു.

അവസാനം കതകു തുറക്കപ്പെട്ടു. ഡോക്‌ടറും മററു സഹായികളും പുറത്തുവന്നു. അവരെ തള്ളിമാററി അവൾ ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ കട്ടിലിനടുത്തേയ്‌ക്കു പാഞ്ഞു. അവിടെ ബാബുവിന്‌ അല്‌പമെങ്കിലും ആശ്വാസം പകർന്നിരുന്ന സിസ്‌ററർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ചോദിച്ചു–

നിങ്ങളാണോ ബാബു പറയാറുള്ള റാണി?'

'അതെ.' എന്റെ ചേട്ടനെങ്ങനെയുണ്ട്‌ സിസ്‌ററർ?' അവൾ ഒറവശ്വാസത്തിൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞു തീർത്തു.

'ഇപ്പോഴൊന്നും പറയാൻ പററില്ല. ബോധം വീണുകഴിഞ്ഞിട്ടു തീർത്തു പറയാമെന്നാണ്‌ ഡോക്‌ടർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്‌. എന്തായാലും പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല.'

അവൾ ബാബുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട്‌ ഒരു ജീവച്ഛവംപോലെ നിന്നു. നിഷ്‌കളങ്കമായ ആ മുഖത്ത്‌ ദുഃഖത്തിന്റേതായ ഒരു നിഴലവൾ കണ്ടു. തന്നെ കാത്ത്‌ ചേട്ടൻ വിഷമിച്ചു കാണും. ഭാഗ്യദോഷിയായ തന്നെത്തന്നെ അവൾ ശപിച്ചു.

രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാബു കണ്ണു തുറന്നു. സിസ്‌ററും റാണിയും അക്‌ഷമരായി അവന്റെ ചലനവും പ്രതീക്‌ഷിച്ചു നില്‌പാണ്‌. ബാബു എന്തോ ചോദിച്ചു. പക്‌ഷെ വാക്കുകൾ പുറത്തു വന്നില്ല. ബോധം അററുപോയിട്ടും ആ കണ്ണുകൾ എന്തോ തിരയുന്ന ഭാവമായിരുന്നു. പക്‌ഷെ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. എവിടെയും അന്‌ധകാരം. താൻ കിടക്കുന്ന ഭൂമിതന്നെ തലകീഴായി മറിയുന്നതുപോലെ ബാബുവിന്‌ അനുഭവപ്പെട്ടു. അയാൾ വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിറയ്‌ക്കുന്ന കൈകളോടെ റാണി ബാബുവിന്‌ വെള്ളംകൊടുത്തു. ആ വെള്ളം ഇറക്കുവാൻ കൂടി ബാബുവിന്‌ കഴിവില്ലായിരുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണിൽനിന്നും അശ്രുക്കൾ ധാരധാരയായൊഴുകി. ഇതെല്ലാം കണ്ടുനിന്ന അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി.

'ചേട്ടാ! ഇതാ ഞാൻ വന്നു ചേട്ടാ. ചേട്ടന്റെ റാണിവന്നു. ഒന്നു നോക്കൂ ചേട്ടാ.'

പക്‌ഷെ അവളെ നോക്കാനോ അവളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാനോ ബാബു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേയ്‌ക്കും അയാളുടെ ജീവൻ ഈ ലോകത്തോട്‌ യാത്രപറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ സ്‌നേഹധനന്റെ ജഡത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്‌ അവൾ വിലപിച്ചു. ഇതു കണ്ടുനിന്ന സിസ്‌ററർക്കും ദുഃഖം അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബാബുവിന്റെ ആത്‌മാവിനു നിത്യശാന്തിനേർന്നുകൊണ്ട്‌ അവർ 'ലേബർറൂ' മിലേയ്‌ക്കുപോയി.

അപ്പോഴും വൃക്‌ഷത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട്‌ പക്‌ഷികൾ ചിലയ്‌ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്‌ഷെ ആ ശബ്‌ദത്തിലും വിഷാദം കലർന്നിരുന്നോ എന്തോ?

പതിനായിരം വ്യവസായങ്ങളും ചെറുകിട വ്യവസായ വികസന കമ്മീഷനറേററും

SANKARDAS K. R.
II B. A. Economics

കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസാമൂഹ്യമേഖലകളിൽ പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥതകളുടെ മൂലകാരണം തൊഴിലില്ലായ്മയും, ജനപ്പെരുപ്പവുമാണ്. വ്യവസായവൽക്കരണം ഒന്നുമാത്രമാണ് ഈ അസ്വസ്ഥതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള പോംവഴി. പതിനായിരക്കണക്കിനു വിദ്യാസമ്പന്നരായ യുവജനങ്ങൾ തൊഴിലില്ലാതലയുമ്പോൾ, ഭാരിച്ച മൂലധനച്ചെലവിൽ, ജോലിസാദ്ധ്യതകൾ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൻകിടയന്ത്രവൽകൃതവ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് ആശാസ്യമല്ല. ഇത് ഇന്നു നിലവിലുള്ള സ്ഫോടനാത്മകമായ അന്തരീക്ഷത്തെ കൂടുതൽ വഷളാക്കുവാനേ സഹായിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് മൂലധനച്ചെലവു കുറവും ജോലിസാദ്ധ്യത കൂടുതലുമുള്ള ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. ഈ വസ്തുത കണക്കിലെടുത്താണ് വ്യവസായവികസന കമ്മീഷണറേററ് തീവ്രവ്യവസായവൽക്കരണപരിപാടി തയ്യാറാക്കുന്നത്.

കമ്മീഷണറേററിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങൾ, അടുത്ത നാലു വർഷത്തിനകം (75 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ) പതിനായിരം പുതിയ വ്യവസായ യൂണിററ് യഥാക്രമം ഒന്നാംവർഷം ആയിരവും രണ്ടാംവർഷം രണ്ടായിരവും മൂന്നാം വർഷം മൂവായിരവും നാലാം വർഷം നാലായിരവും സ്ഥാപിക്കുക എന്നതും, പീഡിതവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു യൂണിററുകളെ ഉദ്ധരിക്കയും ആണ്. ഈ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിന് മൊത്തം 107.5 കോടി രൂപാ ആവശ്യമാണ്. ഒരു യൂണിററിന് ഒരു ലക്ഷം രൂപാ എന്ന കണക്കിന് 10000 യൂണിററുകൾക്ക് വേണ്ട നൂറുകോടി രൂപയിൽ 10 ശതമാനം വ്യവസായസംരംഭകരിൽനിന്നും പത്തുശതമാനം ഗവണ്മെൻറിന്റെ വിവിധവായ്പകളിൽനിന്നും കിട്ടും. ബാക്കി വരുന്ന 80 ശതമാനം തുക വിവിധ കമേഴ്സ്യൽ ബാങ്കുകളിൽനിന്നും മററു ധനകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും വായ്പ ആയി സ്വരൂപിക്കുവാനാണുദ്ദേശ്യം. പീഡിതവിഭാഗത്തിൽപെട്ട രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു യൂണിററുകളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനു വേണ്ട 7.5 കോടി രൂപാ (ഒന്നിന് 30000) മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ അതേ അനുപാതത്തിൽ രൂപീകരിക്കുവാനാണ് കമ്മീഷൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

വ്യവസായികളുടെ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് സാങ്കേതികപ്രശ്നങ്ങളുടെ നിവാരണവും. പല സംരംഭങ്ങൾക്കും ബാങ്കുകൾ വായ്പ നല്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നത് നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാവുന്ന പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ടുകളുടെ അഭാവം നിമിത്തമാണ്. കേരളത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലായി കിടക്കുന്ന പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഓരോ പ്രദേശത്തും ഏതെല്ലാം വ്യവസായങ്ങളാണ് ലാഭകരമായി നടത്താവുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ വ്യവസായികൾ അജ്ഞരാണ്.

വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് മിതമായ വിലയ്ക്ക് യഥാസമയം അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കത്തക്ക ഒരു സംവിധാനം ഇന്നില്ല. യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ പർച്ചേസു വ്യവസ്ഥിതിയെയും വ്യവസായം മാനേജുചെയ്യുന്നതിനെയും കുറിച്ചു വേണ്ടത്ര പരിജ്ഞാനം പല വ്യവസായസംരംഭകർക്കും ഇല്ല. ഇതുപോലെ തന്നെ ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുവാനും, ഉല്പന്നങ്ങൾ കയററി അയക്കുവാനും കമ്പോളം പിടിച്ചെടുക്കുവാനും, നവീനപ്രചാരണ തന്ത്രങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുവാനും നമ്മുടെ സംരംഭകർ വളരെ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു പരിഹാരം കാണുവാൻ വിവിധപ്രശ്നങ്ങളിൽ പരിചയം സിദ്ധിച്ചവരുടെ സഹായം വ്യവസായികൾക്ക് ലഭിക്കണം. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാതെ വ്യവസായവൽക്കരണം പുരോഗമിക്കില്ല. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് വ്യവസായവികസനകമ്മീഷണറേററ് സാ

ങ്കേതികവിദഗ്ധർ അടങ്ങിയ പന്ത്രണ്ട് പ്രത്യേകഡിവിഷനുകൾ രൂപീകരിക്കുന്നത്. (1) റിസർച്ച് ആൻറ് ഡെവലപ്പ്മെൻറു ഡിവിഷൻ (2) ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ആൻറ് ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ ഡിവിഷൻ (3) പ്രൊഡക്ഷൻ ഡിവിഷൻ (4) അസംസ്കൃതവസ്തു ഡിവിഷൻ (5) ഫിനാൻസ് ഡിവിഷൻ (6) ടെക്നിക്കൽ കൺസൾസി ഡിവിഷൻ (7) ആൻട്രപ്രണർ ഡെവലപ്മെൻറു ഡിവിഷൻ (8) ഇംപോർട്ട് ആൻറ് എക്സ്പോർട്ട് ഡിവിഷൻ (9) മാർക്കററിംഗ് ആൻറ് ആൻസിലറീസ് ഡിവിഷൻ (10) സിക്കുയൂണിററു ഡിവിഷൻ (11) ഇൻഫർമേഷൻ ആൻറ് പബ്ളിസിററി ഡിവിഷൻ.

നാടിൻെറ പുരോഗതിയെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഏതാനും ചില പട്ടണങ്ങളിലും പ്രത്യേക പ്രദേശങ്ങളിലും വ്യവസായങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനെ തടഞ്ഞ് അവയെ ഗ്രാമതലങ്ങളിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വിടുവാൻ കമ്മീഷണറേററ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. 75 ഏപ്രിൽ ഒന്നുമുതൽ നവംബർ 22 വരെ രജിസ്ററർ ചെയ്തിട്ടുള്ള 600 യൂണിററുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഗ്രാമതലത്തിലുള്ള ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എസ്റേററുകളിലാണ് സ്ഥാപിക്കുന്നത്. വ്യവസായവൽക്കരണംവഴി നാടിൻെറ പുരോഗതി കൈവരിക്കുവാൻ ഈ നടപടി സഹായകമാണ്. സാമ്പത്തികക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്ന വ്യവസായകുതുകികളെ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ച് കൂടുതൽ വായ്പ നല്കി അവരെ കമ്മീഷൻ സഹായിക്കും. ഈ രണ്ടു നടപടിയും പുതിയ സംരംഭത്തിൻെറ വിജയസാദ്ധ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കും.

പുതുതായി സ്ഥാപിക്കുന്ന വ്യവസായയൂണിററുകളിൽ നല്ലൊരു ശതമാനം FACT, HMT, KSRTC പ്ളാൻേറഷൻ കോർപ്പറേഷൻ മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ട വസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കുന്നവയാണ്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സഹകരണം ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ യജ്ഞം വിജയിക്കുകയില്ല. KSRTC ടയറുകൾ റിട്രാഡിംഗിന് മദ്രാസിലും മററും പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾക്കാണ് ടെൻഡർ നല്കുന്നത്. നമ്മുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപനങ്ങളെ മന:പൂർവ്വം തഴഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നത്. വിവിധ ഗവൺമെൻറാഫീസ്സുകൾക്കുവേണ്ട ഫർണിച്ചർ നല്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള പല സ്ഥാപനങ്ങളും കേരളത്തിലുണ്ട്, അവയുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ ക്വാളിററി കുറഞ്ഞവയുമല്ല. എങ്കിലും ബോംബേയിലും കൽക്കട്ടയിലും നിർമ്മിച്ച അലമാരകളും കസേരകളും വാങ്ങുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഓഫീസർമാർക്കിഷ്ടം. ഈ രീതികൾ എത്രയും വേഗം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് വ്യവസായവിപ്ളവത്തിൻെറ വിജയത്തിനാവശ്യമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ടവരെക്കൊണ്ട് പരിഹരിക്കുവാൻ കമ്മീഷണറേററ് ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട് എങ്കിൽ മാത്രമേ വ്യവസായ വിപ്ളവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ.

‘മോചനംകാത്ത്’

P. S. RAJENDRA PRASAD
II B. Sc. Chemistry

അജ്ഞാതഗഹ്വരങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്ക് വിശ്രാന്തിതേടിപ്പോകുന്ന പ്രപഞ്ചം. അതിന് അന്ത്യോപഹാരമർപ്പിക്കാൻ കാത്തുനിന്ന കാർത്തികപ്പൂവുകൾ അനന്തതയിൽനിന്നുകൊണ്ടൊന്നു ചിമ്മി. ആ നിഴൽപ്പരപ്പിൽ തളംകെട്ടിനിന്നിരുന്ന മൂകതയിലേയ്ക്കു അയാൾ ചെറുതായൊന്നു കണ്ണോടിച്ചു.

വിശാലമായ വിജനതയുടെ അന്ത്യസീമകൾ! അവിടെ ചേർത്തുവെച്ച കൈക്കുമ്പിളുകളിൽ തുളുമ്പിയ വികാരവായ്പ്. ഒരു നിമിഷവും ദുർബലമാകാതിരിക്കുവാനുള്ള പ്രാർത്ഥന. ആ ദുഃഖം, നിത്യദുഃഖം തനിക്കുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അയാൾ കൊതിച്ചു. താരും തളിരുമണിഞ്ഞ, ശൃംഖലോദ്ഗതമായ തന്റെ സ്വപ്നതരുക്കൾ ഒരു നിമിഷവും വാടിക്കരിയാതിരിക്കാൻ!...വരണ്ട മനസ്സുകളുടെ ഉഷ്ണക്കാറ്റിൽ കരിഞ്ഞു പോകാതിരിക്കാൻ!

കരിമ്പടം പുതച്ച അക്കരപ്പച്ചയിൽ തിളക്കം. ഇവിടെ വെള്ളമണലിൽ ഏതോ നിർവൃതി അയാളെ പിടിച്ചിരുത്തി. ചുവന്ന സന്ധ്യകളുടെ നീർമണമുൾക്കൊള്ളാൻ ഒരിക്കൽകൂടി അയാൾ നിന്നു.

ദാഹാർത്തമായി വരുന്ന കരയുടെ മാത്രകൾ. അവക്കെതിരായി ദൂരസീമകളിൽ നിന്നടുക്കുന്ന രാത്രിയുടെ അസ്ഥികൂടം. അതിൽ പ്രവഹിക്കുന്ന കറുത്ത രക്തത്തിന്റെ സ്പന്ദനാത്മകമായ മുഴങ്ങാത്ത ധ്വനി അയാൾ കേട്ടു—

പക്ഷെ അയാൾക്കു കാണാമായിരുന്നു ആ പുതുരക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നിട്ടുള്ള പകലിലെ മജ്ജയും മാംസവും. ഒരു വീർപ്പുമുട്ടുന്ന പകലിന്റെ രോദനം!

കൈ തരിച്ചപ്പോൾ അയാൾ കൈകളിൽ കോരിയെടുത്തു. അമർത്തി. വിരൽവിള്ളലുകളിൽകൂടി അവ താഴെവീണു ചിരിച്ചു. മൺതരികൾ! വെളുത്ത തരികൾ!

''വിഡ്ഢി!'' അട്ടഹാസത്തിന്റെ വിറയ്ക്കുന്ന ഒലികൾ അംഗാരങ്ങൾപോലെ അയാളുടെ കർണ്ണങ്ങളിൽ!

കടിഞ്ഞാണില്ലാതെ, വീണ്ടുവിചാരമില്ലാതെ എന്തും ചെയ്യുമായിരുന്ന തന്റെ കഴിഞ്ഞയുഗത്തിലെ അപകത ഇന്നയാൾക്ക് അപരിചിതം. പുറംപകിട്ടിൽനിന്ന് അതിന്റെ നിഗൂഢതയിലേയ്ക്കു ചുഴ്ന്നിറങ്ങാൻ ഇന്നയാൾ പഠിച്ചു.... വർഷങ്ങൾ തന്നെയെടുത്ത ഒരു തപസ്സിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം.

ഒരുവലുത്, പിന്നെ പിന്നെ ചെറിയ തിരമാലകൾ!

അതിനുമപ്പുറം സിഗ്നൽലൈറ്റ്. പാളികൾപോലുള്ള അതിന്റെ വെളിച്ചം തിരകളിലുണർത്തിയ വർണ്ണരാഗങ്ങൾ. ആരോമാഞ്ചത്താൽ ഉയർന്നുതാഴുന്ന അവയുടെ മാർവിടങ്ങൾ...അവിടെ. അതിന്റെ നടുവിൽ അയാൾ ആ മുഖം കണ്ടു! വിടർന്ന ആ വലിയ കണ്ണുകളിൽ ഒരേ ഒരു യാചന.

'കുട്ടാ...ഇനിയെങ്കിലും തിരിച്ചുവരൂ..'

അയാൾ ഞെട്ടിയില്ല. അതിന്റെ ആഴം, വ്യാപ്തി, എല്ലാം അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. നന്നായിത്തന്നെ. വർണ്ണങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അതും ചെന്നുനിന്നത് പാറക്കൂട്ടങ്ങളിൽ, ചി

താഴികിടക്കുന്ന പാറക്കൂട്ടങ്ങളിൽ! കാററിലും ചുഴിയിലും ഒരു കുലുക്കവുമില്ലാത്തവ! അറിയാതെ ചുണ്ടുകൾ കോടിപ്പോയി. താദാത്മ്യത്തിലെ സാമ്യം. ഏതോ ഒരു കുററബോധം അയാളിലേക്കിരച്ചുകയറിപ്പോൾ അയാൾ മിഴികളടച്ചു. ഒപ്പം ശീതക്കാററിലലിഞ്ഞുചേർന്ന കുറെ മരിച്ച മനവികളും ഉള്ളിയിട്ടുണർന്നു.

വീണ്ടും ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞു.

''ഈ തറവാടു തകരുന്നു. കുട്ടാ...''

അയാൾ ഞെട്ടി! വളരെ മുമ്പുള്ള ശബ്ദം! ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മുമ്പുനിന്നും അയാൾ കേട്ട അതേ സ്വരം! കണ്ണാടിവീചികളിൽ നഷ്ടവസന്തങ്ങളുടെ ഒരു പിടിഭാവം ഉയർന്നുവന്നപ്പോൾ സ്വന്തം നിസ്സഹായതയിൽ അയാളിലെ മനുഷ്യൻ എരിപൊരിക്കൊണ്ടു. ദിനംപ്രതി, വർഷംപ്രതി കേട്ട ആ മുഴങ്ങുന്ന ധ്വനികൾ, ആപല്ലവികൾ ആഗ്നേയങ്ങൾപോലെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക് ചൂഴ്ന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ...... ഹോ!... ഓർക്കാൻ കൂടികഴിയുന്നില്ല.

ഒടുവിൽ, മയങ്ങിയുറങ്ങുന്ന ജനനിയുടെ പാദങ്ങളിൽ ഒററു കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തി പിന്നോക്കം നോക്കാതെ നടന്നു. അതൊരു തുടക്കമായിരുന്നു. മുള്ളുകൾ പാകിയവഴികളിലും ചെളിവിരിച്ച വരമ്പുകളിലും കൂടിയുള്ളയാത്ര....... സ്വപ്നങ്ങളും തേടി.

നിലയ്ക്കാത്ത അന്വേഷണം.

മുന്നിൽ ഒരു ലക്ഷ്യം 'തറവാടിനെ രക്ഷിക്കണം....'

ചിതലുകളുടെ കൊട്ടാരംപോലെ തകർന്നുവീണ സ്വപ്നങ്ങളുടെ അടിവാരങ്ങളിൽ നിന്നും ആ ആജ്ഞ മനസ്സിൽ, മസ്തിഷ്കത്തിൽ ധൈര്യം വിതച്ചു. രോമകൂപങ്ങളിൽ കൂടി സ്വേദകണങ്ങൾ പരതി.

മൈലുകൾക്കപ്പുറത്ത് ഒരിടത്ത് അയാൾ നിന്നു.

മുന്നിൽ തീർത്ഥം !

വഴികാട്ടിയോട്, തന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതനോട്, നിറഞ്ഞമിഴികൾകൊണ്ടുമാത്രം കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു. കടലോരത്തുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ എട്ടുമണിക്കൂർ ചെലവഴിക്കുന്ന ജീവിതം. സിരകളിൽകൂടിപുതുരക്തം ഒഴുകിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാളിലെ ഉന്മേഷം ഇരട്ടിച്ചു. പ്രതീക്ഷകൾക്ക് ഫണമുയർത്താൻ കഴിയുന്ന യാമങ്ങൾ....ഉയർച്ചക്കുവേണ്ടി ശ്രമം തുടർന്നു ...വിജയം അയാൾക്കുവേണ്ടി തുറക്കാത്ത വാതിൽ തുറന്നിട്ടു.

ഒടുവിൽ, വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു ജേതാവിനെപ്പോലെ തിരിച്ചു സ്വന്തം മണ്ണിലേയ്ക്ക്. മോചനം കിട്ടിയമനസ്സിന്റെ വീണകളിലെ കമ്പികൾ മീട്ടിക്കൊണ്ട്. പടിക്കൽനിന്ന പെററമ്മ കൈയുയർത്തി ഓടിവന്നു!

കോടിജന്മങ്ങളിൽ സംഭരിച്ചുവെച്ച സ്നേഹം അന്നു ചിറപൊട്ടിയൊഴുകി.......ശുഭ്രമായ അയാളുടെ ഷർട്ടിൽ ആദ്യമായി കണ്ണുനീർവീണു. അയാൾ ആ പാദങ്ങളിൽ വീണു.. അവർ ക്ഷമിച്ചു......

കൊഴിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരുന്ന പകലിന്റെ മൗനം അവരിൽ ഒരു മങ്ങൽ സൃഷ്ടിച്ചു...ചിതലുകളുടെ തറവാടിന്റെ സ്ഥാനം മറെറാന്നപഹരിച്ചു. കറുത്തമണ്ണിൽ അയാൾ അദ്ഭുതം സൃഷ്ടിച്ചു... ....

പക്ഷെ....അവർക്ക്, അമ്മക്ക് അതെല്ലാം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ! നിശ്ചലചൈതന്യങ്ങൾ!

''ആർക്കുവേണ്ടി?.......'' അവർ സ്വയം ചോദിച്ചു...

നിമിഷങ്ങളുടെ നിശ്ശബ്ദതക്കുശേഷം അവർ വിളിച്ചു. ''കുട്ടാ...ഇനിതിരിച്ചു പോരൂ...

''ഇനിമതി പണം''...

അയാൾ വീണ്ടുംഞെട്ടി! അതേസ്വരം! തരിച്ചുനിന്നുപോയി, ആ വിളിയിൽ. ആ വലിയ കണ്ണുകളിൽ വലിയൊരു വേദനയുടെ നാളങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. പക്ഷെ അയാൾ തെററിദ്ധരിച്ചു...

അവരുടെ അന്തർദാഹം, കുരുന്നു കാലുകളെ മടിയിൽവെച്ചു താഴുകാനുള്ള പ്രകൃതിവാസന, അയാളുടെ ഉയർച്ചക്കുവേണ്ടി ഉഴലുന്ന മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞില്ല.

മനസ്സിൽ മുഴുവൻ ഉയരുവാൻ മോഹം... ...ഒരു പിടി സ്വപ്നങ്ങൾ ചവിട്ടി മെതിച്ചുകൊണ്ടയാൾ ഒരു വലിയ മനക്കോട്ടക്കുവേണ്ടി നടന്നു...തിരിയെ നടന്നു...'ഇവിടെ ഈ മരവിച്ച തറവാട്ടിൽ തനിക്കുകെട്ടികിടക്കാൻ കഴിയില്ല....' അയാൾ തലതിരിച്ചു...

നീരാവിപോലെ ഉയർന്ന് വീണ്ടും കണങ്ങളായി പതിക്കുന്നഗർത്തങ്ങളുടെ അന്താളം ഇവിടെയാണ്. ഇവിടെ കടുങ്ങിയപ്രാണികൾ മോചനം കാത്തു കിടക്കുന്നു. ഒരു മീ

ഥ്യയുടെ താളലയങ്ങളിൽ വീർപ്പുമുട്ടലോടെ.

വീണ്ടും യുഗങ്ങൾ വേഗത്തോടെ കഴിഞ്ഞു....ദിനങ്ങളുടെ താളംതെറ്റലിൽ വീണടിയുന്ന ഈയാംപാറ്റകളെപ്പോലെ കുറെ രജനികളും..., വസന്തം കഴിഞ്ഞ ശിശിരത്തിന്റെ ആദ്യവേളയിൽ, ഒരു മീമാംസകനെപ്പോലെ, തെളിമയില്ലാത്ത കടലോരത്ത് അയാൾ വീണ്ടും വന്നു.... മരിച്ചുവീണ പകലിന്റെ അന്തത്തിൽ ഒരു തെളിവിന്റെ മാത്രം ദീപ്തിയിൽ അയാൾ കണ്ടു, ചിതറിപ്പോയ കുറെ നക്ഷത്രമാലകൾ. അതിലേയ്ക്കു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി....നീലനിറം സൃഷ്ടിച്ച പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒഴുക്കുനിലച്ച തടിനിയുടെ ശ്വാസംമുട്ടൽ പോലെ....വടിവൊത്ത ചിത്രങ്ങളിൽ ഉറംകൊണ്ട രാഗം... ഇല്ലാ, ഒരിക്കലും അതിലൊതുങ്ങുന്നതല്ല....ഒരു മനസ്സാക്ഷിയുടെ മന്ത്രം അപ്പോഴും അതിൽ നിന്നുയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു....

‘‘കുട്ടാ..........എൻറാത്മശാന്തിക്കുവേണ്ടിയെങ്കിലും....’’

അയാൾക്കു ശ്വാസംമുട്ടി. ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരതിരാത്രം നടക്കുന്നു....ആ യാഗശാലയിൽ നിന്നുയരുന്ന ഹോമധൂമങ്ങൾ! ഇരുട്ടിനില്ക്കുന്ന പകൽ തലകുടഞ്ഞു! പഴുതില്ലാതെ കലങ്ങിമറിയുന്ന കടൽ ഇരമ്പിക്കയറി.

തങ്കവും തടിയും ചേർന്ന പഞ്ജരത്തിലെ കിളിയുടെ കണ്ണിൽ ദയയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആയിരം അപേക്ഷകൾ. സ്വന്തം വിധിയെ പഴിക്കുന്ന പൈങ്കിളി. ജീവിതം വിലയ്ക്കു ചോദിക്കുന്നു... തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വ്യക്തി.. ഓരോ കശേരുവിന്റേയും ഉടമ.

മിഥ്യയുടെ പുറകെ പോകാത്ത മനുഷ്യൻ മോചനം കാത്തുനില്ക്കുന്ന തീരങ്ങളിൽ മണ്ണൊലിപ്പുകൾ. കടപുഴകിവീഴുന്ന തീരവൃക്ഷങ്ങൾ. സ്വയം നില്ക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നയാൾ സ്വന്തം വാസസ്ഥലത്തേയ്ക്കുതന്നെ ഓടി.....

തുലാസിൽ കിടക്കുന്ന ചോദ്യം.

‘എന്റെ കുട്ടാ...ഇനിയെങ്കിലും തിരിക്കൂ....നീ വരില്ലേ?’

അയാൾക്കു പൊറുതിയുണ്ടായില്ല...ഒരു പ്രഹേളിക ശിരസ്സിൽ ലക്ഷങ്ങളോളം പാർത്ഥാസ്ത്രമെയ്തപ്പോൾ, ആ മുറിവിൽ നിന്നും കടുംനിണം കുത്തിയൊലിച്ചപ്പോൾ, കറുത്ത ഇരുട്ടിന്റെ ഭിത്തികളിൽ ഒരു മനുഷ്യരൂപം തെളിഞ്ഞു........കൈനീട്ടി നിൽക്കുന്ന ഒരു വികൃത രൂപം,........കൊതിയോടെ നില്ക്കുന്ന...

ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചമർത്തി വെളുത്തുനീണ്ട കടലാസ് ചുരുൾവലിച്ചെടുത്തു സ്വന്തം മനസ്സയാൾ പകർത്തി...ആവേശത്തോടെ...നീണ്ട വരികളിൽ തുടങ്ങിയ അതിൽ ഒടുവിൽ ചിലതു മാത്രം തെളിഞ്ഞു വന്നു...

‘അമ്മേ...ഒരിക്കൽ കൂടിമാപ്പു തരൂ...’

ഇരുണ്ട ഭിത്തികളിൽ പ്രതിദ്ധ്വനിച്ച ആ ശബ്ദങ്ങളിൽ അയാൾ തകർന്നു വീണു. അപ്പോഴും തമസ്സിന്റെ ഉന്മത്താശ്ലേഷത്തിൽ നിന്നും യാമങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. പിന്നീട് ആ പിംഗളയുടെ യാമാർദ്ധത്തിലുള്ള അട്ടഹാസം നിലച്ചപ്പോഴും അയാളുടെ കവിളുകളിൽ കൂടി ഒരു രക്തപ്രവാഹം തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

ചെറുകഥ

ഏകാന്തപഥിക

ROSY K. P.
I P.D.C.

'ഏകാന്തപഥികൻ ഞാൻ ....

ഏതോ സ്വപ്നവസന്തവനത്തിലെ, ഏകാന്തപഥികൻ ഞാൻ'.... ജയചന്ദ്രൻ പാടിയ പി. ഭാസ്കരന്റെ ഈ ഈരടികൾ എന്റെ ഏകാന്തതയെ ഭഞ്ജിച്ചു.

എത്രയും മധുരസ്മരണകൾ എനിക്ക് സംഭാവന ചെയ്തിട്ട്, ഒരു ചരിത്രപുരുഷനെപ്പോലെ കടന്നുപോയ വിജയേട്ടന്റെ രൂപം എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞു; ഞാൻ ചിന്താമഗ്നയായി ഓർമ്മകളിലൂടെ ഒഴുകി...

ചന്ദനക്കാതൽകൊണ്ട് കടഞ്ഞെടുത്ത നെറ്റിത്തടം; വിരിഞ്ഞ മാറ്; റോസാദളങ്ങൾപോലെയുള്ള കവിൾത്തടം; സ്വപ്നം പതിയിരിക്കുന്ന ആ ജീവനുള്ള കണ്ണുകൾ....ഹാ.... എത്ര മനോഹരമായിരുന്നു ....ഹാ....ഹാ....

കോളേജ് മാഗസിനിൽ പലപ്പോഴും ദുഃഖപൂരിതമായ കഥകൾമാത്രം എഴുതാറുള്ള വിജയേട്ടൻ; 'ഏകാന്തപഥികൻ ഞാൻ', എന്ന് നിയതം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ''വിജയൻ'' എന്ന കലാകാരനിലേയ്ക്ക്, ഒരു കലാകാരിയായ ഞാൻ കടന്നുചെന്നു. അവിചാരിതമായി, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ഞങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടു. ആ പരിചയപ്പെടൽ എന്നെ, നിതാന്തദുഃഖത്തിലേയ്ക്ക് തള്ളിവിടുമെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും നിനച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ സ്നേഹബദ്ധരായി. സ്നേഹം അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വികാരമാണല്ലോ പ്രേമം. അദ്ദേഹം ദുഷ്യന്തനും ഞാൻ ശകുന്തളയുമായി മാറി.

എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കോ, മതത്തിനോ, സമുദായത്തിനോ ഞങ്ങളെത്ത ത്തിൽ യോജിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. സ്നേഹത്തിനുമാത്രമേ അതിനു കഴിഞ്ഞുള്ളു.

ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പെൺകുട്ടി!
അദ്ദേഹമോ ഒരു ഹിന്ദുയുവാവ്!

എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും അഭിമാനത്തേയും, പാരമ്പര്യത്തേയുംമാത്രം മുറുകെ പിടിക്കുന്ന അപ്പച്ചൻ; പാവനമായ പിതൃസ്നേഹത്തിനും അമിതമായ പുത്രിവാത്സല്യത്തിനും ഇടയിൽക്കിടന്ന് നട്ടംതിരിയുന്ന അമ്മച്ചി; പ്രേമം അനശ്വരമാണ് എന്ന ആദർശത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുനടക്കുന്ന ഞാൻ; ആരു വിജയിക്കും?

നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള അപ്പച്ചൻതന്നെ വിജയിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമോ—ഞാൻ വീട്ടിൽനിന്നും അടിച്ചിറക്കപ്പെട്ടു.

പരാജയം വിജയത്തിന്റെ ചവിട്ടുപടിയായിക്കരുതിയ ജോർജ്ജ് വാഷിംഗ്ടണിന്റെ തത്വസംഹിതയുമായി ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ സധൈര്യം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു.

സമുദായവും, ശത്രുക്കളും, മിത്രങ്ങളും എന്നെ അവജ്ഞാദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിച്ചു. ലോകത്തിനു മുൻപിൽ ഞാനൊരു പരിഹാസപാത്രമായിത്തീർന്നു. ഞാൻ ചിന്തിച്ചു ഒരു സ്ത്രീ ഒരു പുരുഷനെ സ്നേഹിച്ചുപോയതു തെറ്റോ?

ഞാൻ ചഞ്ചലയായില്ല. കാരണം, ''വിജയൻ'' എന്ന യുവാവിൽ ഞാൻ എല്ലാം സമർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ വിജയേട്ടന്റെ ഗൃഹത്തിലും എനിക്കു സ്ഥാനമു

but presently rise to pick some book or newspaper that is not what one ought to be studying. In a great library one won't be tempted to do these things as one is surrounded by other people who are all studying.

Before settling to study the radio should be turned off and other destracting objects should be put out of the way. It is ' tupid to tolerate physical distresses that can be remedied. The student who is really tired, but who has much to study' is tempted to relax at study, in fact pottering about in the room or at the desk. It is better at such a time to put books down and go for a short walk in the open air. This freshens brain and body, and makes another period of work possible. Pottering generally makes us feel more tired and lethargic.

3. PLATEAUX OF LEARNING

This phenomenon is one of the great discouragements to a student. Learning does not progress on an upward slope, however hard we try. For some mysterious reason, after we have made good progress for some time, we come to a stage at which we seem to be stuck. We know what we have learned, we may really know it very well ; but we do not seem able to go any further. Discourk aged, we begin to think we are stupid or that the subject is dull. This is a natural stage in the process of learning. It seems that after a time it is as if the mind insists :"Now I must sit and digest this, before I take in anything more.

4. ALTERNATIVE OCCUPATIONS.

The chief reason for finding it hard to settle to study is that we want to do something else. We would just like to go to the pictures, or for a walk ; we would like to read a new novel, or listen' to the radio. Of course we would ; We are all human beings, and normal human being pursue pleasure. They also have the natural inclination to turn from the hard to the easy. What can we do about this ?

Every student should take periods of recreation. During the years of study, study is one of our most important activities. But study should not be the only thing in life. Everyone neds some exercise, some amusements and some social life. Friendship, love, hobbies, walks' even light reading are not waste of time. They are the sensible use of time ; but we must learn how to allocate our time. The best rule is : "First I will attend to my duty : then I will pursue my pleasures." Duty done leaves us with a feeling of security and self-approval ; we really enjoy our freedom.

5. EMOTIONAL BARS

It is probable that the most difficult hindrance a student has to overcome is not physical, intellectual or moral, but emotional. The difficulty is the greater when emotional obstacles are not easy to understand or handle. Some of the most usual problems that annoy us are the sexual anxieties and the anxiety about the future.

6. SEXUAL ANXIETIES

In our civilisation, it is almost true that people become ready for sex and often eager for it, long before it is sensible to marry, or even possible. The student often has to postpone marriage longer than other people. This presents most students with two alternatives. The one is to suffer the considerable distresses of complete and prolonged celibacy, which makes sex seem even more important than it genuinely is, and causes a great deal of rather hopeless day dreaming. And the other, to lead an unconventional sexual life which causes so much anxiety and tension that it is not to be recommended.

The best solution to this problem depends on the student and the circumstances. It does not trouble some, though it does not trouble many. It is a problem to which our society has so far offered

no really satisfactory solution. Hard work at least helps to put it out of our minds. We all havo to accept some suffering as part of life.

7. ANXIETY ABOUT THE FUTURE

The commonest general anxiety of the student is the anxiety about a career. It is best put aside by working hard, for the person who studies well enough to achieve a really good result generally finds a good choice of jobs. The best way to prepare for our future and to try to gain security is to equip ourselves for it in the present as best we can.

Finally, the student, who wants to settle down to a spell of hard study should do everything possible to cultivate interest in the subject. Mechanical learning is often the worst method of study. The more we learn consciously, analysing what we learn, finding our own examples, comparing ideas and so on, the more efficiently we learn.

We should remember that learning should be a joy, knowledge is a delight and the mental progress is really thrilling. The more we cultivate this attitude, the more readily we shall settle to study.

Telephone : 34852

Mase Arts College

(Matthai' Academy of Spoken English)

COCHIN-11

A regular College for privately registered students:
Boys and Girls are admitted:

Courses offered; Pre-Degree; Book-keeping and Accountancy;
Commerce; and Economics

B.Com. Elective Subject : Cost Accountancy

Spoken English: Separate classes for Undergraduates;
and Graduates and Post-graduates

Prospectus and application form: Rs. 3/-

Director : Prof. A. P. Matthai.

കുടുംബദീപം

ഒററപ്രതി .50

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 6.00

കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും
വിജ്ഞാനവും വിനോദവും പകരുന്ന
ഈടുററ മതസാംസ്കാരിക മാസിക.

ലേഖനങ്ങൾ, കഥകൾ, നോവലുകൾ, കവിതകൾ......

മാനേജർ, കുടുംബദീപം

തേവര, കൊച്ചി–682013

ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക്

ജനതാബുക്സ്റ്റാൾ

തേവര, കൊച്ചി–13

ബ്രാഞ്ചുകൾ | പ്രസ്ക്ലബ് റോഡ് കൊച്ചി-11
കാർമ്മൽ ബിൽഡിംഗ്സ് ആലുവ

EMCO

& MARKETING CO.

IKKAMURI CROSS ROAD
COCHIN - 682 011
ne. 34890

racrory Brick lining, heat
Acid Proof Brick lining

Branch office:
95/9Q, Rajaji Nagar,
bangalore-560 010

ST
MENTS
M

SONS (Ernakulam)

for Printing.
nufacture of

Laurence Handicrafts

(Dealers in Handicrafts and Antiques)

H O. Cantonment
Trivandrum-1

Phone : 62648

Branch
Perumanoor Jn.

Cochin-15

With Best Compliments
From

A Well Wisher

Pesticides Corporation (India)

XII/1195 PANAYAPPALLI

COCHIN-2

Pesticides Division of
Jaykays Sales Exports
Cochin-3

Distributors of Quality
Agricultural Pesticides

Compliment's
From

BINNY Ltd.

COCHIN-3

Phone: Cochin 39241-42
Telex: DIVINE CN-526

Grams: "THERELEK"

WITH COMPLIMENTS FROM

Therelex Furnaces Private Limited

SANSKRIT COLLEGE ROAD
TRIPUNITHURA

MANUFACTURERS OF

Electric Furnaces & Ovens of all kinds and for all applications

Registered Office:
No: I, Sheth Building
Telang Road, Matunga, Bombay - 400019
Phone: 593441-42-43
Telex: 0114471

With Compliments from

LAL PRODUCTS

H. O. ERNAKULAM, BRANCH MADURAI,

Manufacturers of:

"Chandrika Ayurvedic Toilet Soap"

With Compliments From

EMCO

ENGINEERING & MARKETING CO.

XXXI/967-A, KARIKKAMURI CROSS ROAD

ERNAKULAM. COCHIN - 682 011

Phone. 34890

Contractors for Refracrory Brick lining, heat & Cold insulation & Acid Proof Brick lining

Head office :
24, Errabalu Chetty Street,
Madras-600001

Branch office :
95/9Q, Rajaji Nagar,
bangalore-560 010

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

S. T. REDDIAR & SONS (Ernakulam)

A firm renowned for Printing. Publishing and manufacture of Flexible packaging.

ERNAKULAM. COCHIN-11

BEAUTY - A Short Lived Tyranny

CHRISTOHER EDWARD WALTON
II B.Com.

Do you spend a great deal of time fretting about your looks, wishing you could swap faces with some very handsome person you admire? If you do, stop pitying yourself and start pitying the handsome people you envy. They are the ones who are apt to be hurt in life by their looks.

It is true that beauty gives a person many immediate advantages in opening doors and attracting admiration. But life is frequently made so easy for the handsome people during their youth that they have littie incentive to develop their capacities. The result is that they too often end up as fragile or unappealing personalities. They have fewer inner resources to endure the hard knocks which life brings.

Youngsters "blessed" with attractive physical features consistently do less well in school. At the University of California, Professors S. J. Holmes and C. E. Hatch rated 600 students on their beauty. Then they examined their scholastic records. The beautiful girls ranked 14 points below "plain girls". "The more beautiful girls are apt to be distrubed by social engagements", the professors concluded. They spend so much time socializing that they never learn sound study habits. Plain girls or awkward boys usually begin compensating for the lack of natural handsomeness by enhancing their personal talents.

I overheard a conversation between two ladies. One of them was a supercilious character. She was all praise for her daughter. The other one was quite frank. She said that her daughter had flunked out of two colleges and was extremely blase and self-centered. She also spent hours in lackadaisical primping and when anyone tried to prod her out of lethargy she would stage a little bit of temper. The girl today is selfish, at a loose end and a very poor marriage risk for anybody Unfortunately I know the two characters.

Most of us are aware that we are not Helens of Troy or Adonises. But there are some in our society who think that good looks are really essential for a bright future.

Some boys are perturbed by silver hairs, others by falling hair. The second case could lead to a crisis. But in case there is no panacea, let him be comforted by this quotation from 'Good Housekeeping' "If a man sports a bald pate with no attempt at camouflage he has consolation. He can tell himself it stands for dignity and wisdom, mature philosophy, stability and generosity, as well as jolliness and joviality. He can take his stand in history beside such notables as Socrates, Julius Caesar and Oliver Goldsmith."

But to a girl falling hair is a great handicap. Silver hairs can be taken care of in many ways. I do not wish to persue

the remedies. Here is a hint from Professor White. "A man can be a great scholar and look like something the cat should not have dragged in—but a woman has to be pretty good to be recognised for intellectual achievement if she lets her petticoat hang."

The most conspicuously handsome Presidents were Warren G. Harding, James Buchanan, Franklin Pierce and Chester A. Arthur. All are rated by historians as among the most ineffectual, least distinguished national leaders. Presidents such as Lincoln, Jackson, Theodore Roosevelt —who will go down in history—have been conspicuously unhandsome, or were during their youth. Lincoln, as described by Mary Owens, was "undeniably awkward, even crude."

Many great personalities were born poor. Some of them were not so good looking—but they overcame it by deeds of greatness.

Dr. Samuel Johnson was a great man of letters. His ardous and important work is his 'Dictionary of the English Language'. He was a man of great learning and culture—but did he present such a picture to Miss Porter told Boswell that when Johnson appeared before his mother (proposed for her hand) "his appearance was very forbidding. He was then lean and lank so that his immense structure of bones was hideously striking to the eye and the scars of the scrofula were deeply visible." This was the picture he presented to his future step-daughter. But Mrs. Potter was so much engaged by his conversation and greatness that she overlooked all these external disadvantages and said to her daughter, "This man is the most sensible man that I ever saw in my life."

Edward Gibbons' 'The Decline and Fall of the Roman Empire' is the greatest historical work in the English language and one of the greatest in all literature. The story of the Decline is the most stupendous catastrophe in history. But Gibbons' childhood was spent in chronic illness which prevented him from attending school regularly. He was so delicate a child that his life was often despaired of. "His mouth mellifluous as Plato's was a round hole nearly in the centre of his visage"—George Colman.

Charles Dickens was a small, sickly undernourished youth and suffered from periodic fits of convulsion. "This child," said his father, "will never live to experience the bitterness of maturity." But we know that Dickens lived to become one of Britain's greatest and most loved writers. A man on the point of death said to his priest, "Thank God, I can now die in peace. I have just read the last number of Pickwick."

Charles Lamb was a poet, essayist and literary critic. He was by constitution excitable, nervous and self-mistrustful. Every student of English prose knows and ought to know his 'Essays of Elia'. Carlyle a great critic wrote of Lamb:

"He was the leanest of mankind. In walking he tottered and suffled, an emblem of imbecility...insuperable proclivity to gin, in poor old Lamb. His talk contemptibly small..., screwed into frosty artificialities, ghastly make-believe of wit—in fact more like distilled insanity then anything of real jocosity, humour or geniality."

But Lamb is the most lovable figure among English essayists. He was so well known, admired and beloved that the news of his death fell on the public as well as his own attached circle with all the poignancy of a personal calamity and a private grief.

Halen Adams Keller, an American blind deaf-mute, was deprived of sight and hearing at the age of 19 months and soon became dumb. But Keller in spite of these grave handicaps is the most extraordinary person ever known in the history of the blind-deaf mutes. Her acquirements included several languages, and her general culture being exceptionally wide. she wrote 'The Story of My Life', 'Optimism', 'The World I live in', 'My Religion' and 'Midstrean', which in literary style and in outlook on life are a striking revelation of the results of modern methods of educating defective people.

II P.D.C.
I Group

II P.D.C.
II Group

Final B.A.
Economics

Final BA.
Sociology

Final B.Sc.
Physics

Final B.Sc.
Chemistry

Final B.Sc.
Zoology

Final B.Sc.
Botany

ഴില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിയോ—എന്നിലും പരിതാപകരം. സേവനമനസ്കയായ ഒരു ആത്മാർത്ഥസ്നേഹിത എനിക്കതും നൽകി.

ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഉദ്യോഗം സമ്പാദിക്കാൻ എന്ന വ്യാജേന അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടു. എന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രേമത്തിനു മുമ്പിൽ ആ വിരഹദുഃഖം പരാജയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു: ''തങ്കം, നീ കരയരുത്! നിന്റേതുമാത്രമായ വിജയേട്ടൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി നിനക്കുവേണ്ടിമാത്രം തിരിച്ചുവരും. നമ്മെ വേർപെടുത്തുവാൻ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരു ശക്തിക്കും സാദ്ധ്യമല്ല.'' അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ബി. എ. ബിരുദവുമായി നാടുവിട്ടു. വിജയേട്ടൻ നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളേയും മധുരസ്മരണകളേയും അയവിറക്കി ഞാൻ ദിവസങ്ങൾ എണ്ണി ജീവിച്ചു.

അദ്ദേഹം പോയിട്ട് മാസങ്ങൾതന്നെ കടന്നുപോയി. ഇതുവരെയും ഒരു തുമ്പും കിട്ടിയില്ല. ഏകാന്തതയുടെ വിരിമാറിൽ ഞാൻ ലയിച്ചു.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരദ്ധ്യായം തുറക്കപ്പെട്ടു. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഏകഭൂഷണമായ 'ചാരിത്രം' എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല' വാത്സല്യമുള്ള മാതാപിതാക്കൾ നേടിത്തന്ന ബിരുദവും. ഞാൻ അതുമായി ഒരു തൊഴിലന്വേഷിച്ചിറങ്ങി. പല വാതിലുകളിലും മുട്ടി. പക്ഷെ, എല്ലാം എനിക്കു നേരെ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടു. 'അന്വേഷിക്കുവിൻ കണ്ടെത്തും, മുട്ടുവിൻ തുറക്കപ്പെടും'' എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം എനിക്കുത്തേജനം നൽകി. ഒടുവിൽ ഒരു പ്രൈവറ്റ് കമ്പനിയിൽ ലേഡീക്ളാർക്കായി എനിക്കുദ്യോഗം ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വിജയേട്ടന്റെ ആദ്യത്തെ കത്തെനിക്കു ലഭിച്ചു. എന്നെ എല്ലായ്പ്പോഴും 'തങ്കം' എന്നു സംബോധന ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹം അപ്പോഴും ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു.

തങ്കം,

എനിക്കുദ്യോഗം ലഭിച്ചു. പക്ഷെ, നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരുവാൻ തോന്നുന്നില്ല. നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്ന കുറ്റത്താൽ ലോകം എന്നെ കൊള്ളരുതാത്തവനായി മുദ്രയടിച്ചു. എങ്കിലും നിന്നെ ഒരു 'അഭിസാരികയായ്'' കാണുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ ഒരു സാമൂഹ്യജീവിയാണല്ലോ. സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം എന്നെ ഈ വഞ്ചന ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആ തെറ്റെന്താണെന്ന് നിനക്കറിയേണ്ടേ തങ്കം? ഞാൻ പറയാം. ഇവിടെ എന്റെ ഓഫീസിലെ, എന്റെ ജാതിയിൽപ്പെട്ട മാലതിയെന്ന പച്ചപരിഷ്കാരിയായ ഒരു സൗന്ദര്യത്തിടമ്പിനെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. നിനക്ക് സൗന്ദര്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും ഉണ്ട്. നീ ഒരു ഉദ്യോഗം സമ്പാദിച്ച് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി യുവാവിനെ വിവാഹം കഴിച്ച് ജീവിക്കണം.

എന്നെ മറന്നേക്കൂ ...

എന്ന്

വിജയൻ.

ഹും. എന്റെ വിജയേട്ടാ, ഇതുപറയുവാൻ അങ്ങേയ്ക്കെങ്ങനെ സാധിച്ചു? ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

ഞാൻ പരാജിതയായില്ല. കാരണം, ജീവിതസാഗരത്തിൽ ആർത്തിരമ്പുന്ന തിരമാലകളാലും, യാദോഗണങ്ങളാലും ആക്രമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എന്റെ ജീവിതനൗകയെ ഞാൻ ഒരുവിധം മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും തുഴഞ്ഞും കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പ്രണയനൈരാശ്യമാകുന്ന രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖമുദ്രയായി ഞാൻ ജീവിച്ചു. അനുഭവങ്ങൾ കർശനങ്ങളാകുമ്പോൾ, ജീവിതത്തിൽ ഗതികെട്ടുമ്പോൾ ആരും ഒരു മാറിയ മനുഷ്യനായി പോവുകയില്ലേ?

വർഷങ്ങൾ പിന്നെയും കടന്നുപോയി.

ഒരുദിവസം എന്റെ കൊച്ചുവാടകവീട്ടിൽ ഞാൻ ഏകാന്തതയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു കത്ത് ലഭിച്ചു. അതെന്റെ വിജയേട്ടന്റെ അവസാനത്തെ കത്തായിരുന്നു.

എന്റെ തങ്കം,

നിനക്ക് ഈ കത്ത് ലഭിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ ഈ ലോകത്തോടു വിടവാങ്ങിയിരിക്കും. ഇത്ര പെട്ടെന്ന് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയുവാൻ നീ ജിജ്ഞാസുവായിരിക്കും. കാരണം ഞാൻ ഒരു കൃതഘ്നനും നീ ഒരു ദേവിയുമാണ്. നിന്നോടു ചെയ്ത കൊടുംവഞ്ചനയ്ക്ക് ദൈവം എനിക്കു നൽകിയ ശിക്ഷയാണിതെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. കൈയിലിരുന്ന കനകചഷകത്തെ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട് വെറും മിഥ്യയായ ചില മധുരവാക്കുകൾക്ക് വശംവദനായി ഞാൻ മുത്തുകളെത്തേടുകയായിരുന്നു. ആ മുത്തുകളാകട്ടെ ഉഗ്രൻ വിഷമായിരുന്നുവെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്റെ ഭാര്യ മ

രു വേശ്യയായിരുന്നു. അവൾക്ക് പല രഹസ്യ കാമുകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനാകട്ടെ, പരസ്യവിപണിയിലെ ''ഭർത്താവെന്ന'' ലേബലൊട്ടിച്ച ഒരു വില്പനച്ചരക്കും. എനിക്ക് യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ അവളുടെ പരിപൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ മുന്തിരിച്ചാറനുഭവിക്കേണ്ടതിനു പകരം കയ്പുനീർ മതിയാകുവോളം കുടിച്ചു. നീയൊരു മാലാഖയും അവൾ ഒരു രക്തദാഹിയായ പിശാചുമായിരുന്നു. ഞാൻ അല്പം വെളിച്ചത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിച്ചുവലഞ്ഞു! എന്നാൽ എന്നന്നേയ്ക്കുമായി ആ ആലക്തികദീപം എന്നിൽനിന്നും മറഞ്ഞുപോയി. എന്റെ സമയം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് അവസാനമായി ഒരാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു.

നിന്റെ പവിഴച്ചുണ്ടുകളിൽ ഒരിക്കലും മായാത്ത പ്രേമമുദ്ര പതിക്കാൻ! പക്ഷെ അതിനി ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. ഞാൻ വൈകിപ്പോയി. ഈ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ ഇതാ ഞാൻ മാപ്പുചോദിക്കുന്നു.

മാപ്പുതരൂ... .... മാപ്പുതരൂ ഈ വഞ്ചകനു മാപ്പുതരൂ സോദരീ........?

ഈ കത്തു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞുപോയി...

ലോകമേ, നിന്റെ പേരാണോ കാപട്യം!!

ഇങ്ങനെ എന്റെ ചിന്തകൾ കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടു. പെട്ടെന്നാണ് ഓഫീസറുടെ പരുപരുത്ത ശബ്ദം എന്റെ ശ്രുതിപുടത്തിൽ വന്നലച്ചത്.

''ഹലോ മിസ്. റോസ്‌ലിൻ'', നിങ്ങൾ ദിവാസ്വപ്നത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണോ! അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഇന്ന് ഫയലുകളോട് മല്ലിടേണ്ട ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥയാണ്; മറിച്ച് ഒരു കോളേജ് കുമാരിയല്ല എന്ന നഗ്നസത്യം ഞാനോർമ്മിച്ചത്. ഞാൻ കരയുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം എന്നെ പരിഹസിക്കുകയാണോ എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി.

''എടീ മണ്ടിപ്പെണ്ണേ, നീ കരയുകയാണോ''

അതേ..

അവൾ—സ്ത്രീ

അബലയാണ്!

ചപലയാണ്!!

ദുർബലയാണ്!!!

ആ സമയത്ത് എന്റെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഏകാന്തപഥിക.. ഞാൻ.

അണുശക്തിയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ

GEETHA
II D. C. Zoology

1975- മേയ് 18-ാംനു വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു വാർത്ത നാം കേൾക്കുകയുണ്ടായി: ഇന്ത്യ വിജയകരമായി ഒരു ഭൂഗർഭഅണുസ്ഫോടന പരീക്ഷണം നടത്തി. അണുശക്തിയെ സമാധാനപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളു എന്ന ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രഖ്യാപനം എല്ലാ സമാധാന പ്രേമികൾക്കും ആശ്വാസമരുളുന്നുണ്ട്.

1945- ജൂലൈ 16-ാം തീയതിയാണു ലോകത്തിലാദ്യമായി അമേരിക്ക ഒരു അണുബോംബ് പരീക്ഷിച്ചത്. 1945–ആഗസ്റ്റ് 6-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ചയും, തുടർന്ന് ആഗസ്റ്റ് 9–ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ചയും അത് മനുഷ്യനെതിരായി ഉപയോഗിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ട് വൻനഗരങ്ങളുടെ നാശത്തിനും, 1,50000 മനുഷ്യരുടെ മരണത്തിനും, 1.80000 ആളുകളുടെ അംഗ വൈകല്യത്തിനും പിന്നീടു ജനിച്ച പിഞ്ചുകിടാങ്ങളുടെ അംഗവൈകല്യത്തിനും ഇടയാക്കി മേൽപറഞ്ഞ അണുസ്ഫോടനങ്ങൾ.

അണുവിന്റെ ഘടന

രാസസംയോഗത്തിലേർപ്പെടാവുന്ന ഏററവും ചെറിയ പദാർത്ഥകണികയാണ് അണു. ഓരോ മൂലകത്തിന്റെയും അണു വ്യത്യസ്തമാണ്. പക്ഷെ, ഒരേ മൂലകത്തിന്റെ തന്നെ അണുക്കൾ സാധാരണഗതിയിൽ ഒരുപോലെയുള്ളവയാണ്.

ഒരേ മൂലകത്തിന്റെ അണുക്കൾ ഒരേ ഭാരമുള്ളവയാണ്. പക്ഷെ, മൂലകം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് അണു ഭാരവും മാറുന്നു. ഏററവും ഭാരം കുറഞ്ഞത് ഹൈഡ്രജൻ അണുവാണ്. അതിന്റെ ഭാരം 1 എന്ന് സങ്കല്പിച്ചാൽ ഇന്നറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏററവുമധികം അണുഭാരമുള്ള യുറേനിയത്തിന്റേത് 236 ആണ്.

അണു ചില സൂക്ഷ്മകണികകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ഇലക്ട്രോൺ' എന്ന ഋണവൈദ്യുതാവേശമുള്ള (Negative) കണിക, പ്രോട്ടോൺ എന്ന ധനവൈദ്യുതാവേശമുള്ള (Positive) കണിക, ന്യൂട്രോൺ എന്ന വൈദ്യുതാവേശമില്ലാത്ത കണിക, എന്നിവചേർന്നതാണ് അണു.

അണുകേന്ദ്രം (Nucleus)

അണുവിന്റെ മിക്കവാറും പിണ്ഡം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് അണുകേന്ദ്ര(nucleus)ത്തിലാണ്. അണുവിന്റെ അർദ്ധവ്യാസം 10^{-8} സെ. മീ. ന്റെ ഒന്നോ, രണ്ടോ, മൂന്നോ ഇരട്ടിമാത്രമാണെങ്കിൽ അണുവിന്റെ 100.000ൽ ഒരു ഭാഗത്തേക്കാൾ ചെറിയതാണ് അണുകേന്ദ്രത്തിന്റെ വലിപ്പം. അണുവിന്റെ കേന്ദ്രത്തിനു ചുററുമുള്ള നിശ്ചിതപഥത്തിലൂടെ ഇലക്ട്രോണുകൾ ചുററിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പ്രോട്ടോൺ, ന്യൂട്രോൺ എന്നിവ ചേർന്നതാണ് അണുകേന്ദ്രം. അണുകേന്ദ്രത്തിന് തികച്ചും ധനചാർജാണുള്ളത്. കാരണം, ന്യൂട്രോണുകൾ നിർവീര്യങ്ങളും, പ്രോട്ടോണുകൾ ധനവൈദ്യുതാവേശമുള്ളവയുമായതു തന്നെ!

അണുകേന്ദ്രത്തിലെ പ്രോട്ടോണുകളുടെ എണ്ണം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അത് ഏത് മൂലകത്തിന്റേതാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത്.

അണുശക്തി (Nuclear Energy)

പ്രോട്ടോണിന്റെ പിണ്ഡം ഹൈഡ്രജൻ അണുവിന്റെ പിണ്ഡത്തോട് മിക്കവാറും തുല്യമാണ്. എന്നാൽ ന്യൂട്രോണിന്റേത് പ്രോട്ടോണിന്റേതിനേക്കാൾ അല്പം അധികമാണ്. ഇലക്ട്രോണിന്റെ പിണ്ഡം 9×10^{-28} ഗ്രാം ആണ്. പ്രോട്ടോണുകൾ ധനവൈദ്യുതവേശമുള്ള കണികകളായതിനാൽ അവ അന്യോന്യം വികർഷിച്ച് തെറിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷെ അണുകേന്ദ്രത്തിനകത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രോട്ടോണുകൾ അന്യോന്യം വികർഷിച്ച് തെറിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇതിന് കാരണഭൂതമായ ശക്തി ന്യൂക്ളിയർശക്തി എന്നൊന്നാണെന്നാണ് ആധുനിക ഭൗതികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിഗമനം.

വിഘടനത്താലോ (Fission), ഭാരം കുറഞ്ഞ അണുകേന്ദ്രങ്ങളുടെ സംയോജനത്താലോ (Fusion) ഉണ്ടാകുന്ന പിണ്ഡനഷ്ടം (mass deject) ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഈ ഊർജ്ജം പ്രയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളെ അണുവായുധങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു. ഐൻസ്റ്റീന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ $E = Mc^2$ എന്ന സമവാക്യം പിണ്ഡവും ഊർജ്ജവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിക്കുന്നു. (E = ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഊർജ്ജം, m = നഷ്ടപ്പെടുന്ന പിണ്ഡം, C = പ്രകാശത്തിന്റെ വെലോസിറ്റി)

തേജഃപ്രസരം (Radio Activity)

ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടങ്ങളിലൊന്നാണ് തേജഃപ്രസരങ്ങളുടെ കണ്ടുപിടുത്തം.

അണുകേന്ദ്രത്തിന്റെ അസ്ഥിരതയാണ് റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റിയെന്ന പ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഉറവിടം. ചില മൂലകങ്ങളുടെ അണുക്കൾ അണുകേന്ദ്ര ഘടനയുടെ സവിശേഷത മൂലം അസ്ഥിരങ്ങളാണ്. ഇത്തരം അണുക്കൾ സ്വയം വിഘടനം സംഭവിക്കുകയും അണുകേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് ഊർജ്ജമോ പദാർത്ഥകണങ്ങളോ ഉത്സർജ്ജിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അണുകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും വരുന്ന ഈ വിഘടനമാണ് റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റി.

അസ്ഥിരമായ അണുകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഘടനയനുസരിച്ചിരിക്കും പുറത്തുവരുന്ന കണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഊർജ്ജവും. റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റിയെ പൊതുവെ രണ്ടുതരമായി തിരിച്ചുപറയാറുണ്ട്: പ്രകൃതിനിർമ്മിതവും, മനുഷ്യനിർമ്മിതവും. യുറേനിയം, റേഡിയം തുടങ്ങി പ്രകൃതിയിലുള്ള മൂലകങ്ങളുടെ വിഘടനം ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തിനും പ്ലൂട്ടോണിയം മുതലായ മനുഷ്യനിർമ്മിത മൂലകങ്ങളുടേത് രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിനു ഉദാഹരണമാണ്. പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന സ്ഥിരമൂലകങ്ങളുടെയെല്ലാം അസ്ഥിരവകഭേദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയാണ് ''റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ''. (Radio Isotopes) ഇത്തരം അസ്ഥിര റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകളും മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റിക്കു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ വികിരണം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ശക്തി സ്വതേ ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് പരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റി അണുകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. മൂലകത്തിന്റെ അണുക്കൾ ശക്തിയേറിയ രശ്മികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു മൂലകത്തിന്റെ അണുക്കളായി സ്വയം മാറുന്നു. ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ കുറച്ച് ദ്രവ്യം അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും തന്മൂലമുണ്ടാകുന്ന ഊർജ്ജം 'റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റിയായി പുറത്തുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. 1939–ൽ യുറേനിയത്തെ ന്യൂട്രോണുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ഭേദിക്കുവാൻ സാധിച്ചതോടെയാണ് അണുശക്തി മനുഷ്യന്റെ ഹിതാനുവർത്തിയാകുവാൻ ആരംഭിച്ചത്.

അണുശക്തി ഗവേഷണം ഇന്ത്യയിൽ

അണുശക്തിയുടെ 'സമാധാനപരമായ ഉപയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഭാരത ഗവൺമെന്റ് നേരത്തെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമാണ് 1948–ഏപ്രിൽ 15 ന് പാസ്സാക്കിയ അണുശക്തി ആക്റ്റ്. ആ കൊല്ലം ആഗസ്റ്റിൽ തന്നെ ഡോക്ടർ ഹോമി ജഹാംഗീർ ഭാഭായുടെ കീഴിൽ അണുശക്തി കമ്മീഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് അണുപഠനത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രധാന സ്ഥാപനം ടാറ്റാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഫണ്ടമെന്റൽ റിസർച്ച് (T. I. F. R.) ആയിരുന്നു. അണുശക്തിയുടെ സമാധാനപരമായ ഉപയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായവ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. ഭാഭാ അണുശക്തി ഗവേഷണാലയം, (B. A. R. C) ട്രോംബെ.
2. ടാറ്റാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഫണ്ടമെന്റൽ റിസർച്ച് (T. I. F. R.)
3. ഭൗതിക ഗവേഷണാലയം, (physical laboratory), അഹമ്മദാബാദ്.
4. സാഹാ അണുകേന്ദ്രഭൗതിക ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, കൽക്കത്ത

അണുശക്തിയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ

അണുശക്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണ് റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ. ഇവയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന രശ്മികൾ ജൈവവസ്തുക്കളിൽ പല മാറ്റങ്ങളും വരുത്തുന്നു. മനുഷ്യരുടെയും, സസ്യങ്ങളുടെയും വളർച്ച, രോ

ം മുതലായവ എളുപ്പം കണ്ടുപിടിക്കുവാനും വ്യവസായശാലയിലെ യന്ത്ര സജ്ജീകരണങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുവാനും ഈ രശ്മികളുപയോഗിക്കാം.

രോഗ ചികിത്സ

മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പററി പഠിക്കുവാനും അർബ്ബുദ (cancer) രോഗം കാര്യക്ഷമമായ വിധത്തിൽ ചികിത്സിച്ച് സുഖപ്പെടുത്താനും റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ സഹായിക്കുന്നു. 'ലുക്കീമിയ' മുതലായ രക്താർബ്ബുദരോഗങ്ങൾക്കും റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പ്രതിവിധികൾ ഫലപ്രദമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കൃഷികളിൽ

ഒരു ചെടിക്ക് ഏററവും യോജിച്ച വളം ഏതാണെന്നും, അത് എപ്പോൾ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും മററുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കാണാൻ റേഡിയോ ഫോസ്ഫറസ് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചെടികളും വിത്തുകളും ഓരോ അളവിൽ വികിരണത്തിന് വിധേയമാക്കി കൂടുതൽ വിളവ് നല്കുന്നവയും വേഗത്തിൽ ഫലം കായ്ക്കുന്നവയുമായ സസ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ പശുക്കളുടെ രക്തത്തിൽ കുത്തിവച്ച് കൂടുതൽ പാൽ ലഭിക്കുവാൻ ഏത് വിധത്തിലുള്ള ആഹാരമാണ് പശുക്കൾക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതെന്ന് തീരുമാനിക്കാം. ഇവയുടെ സഹായത്തോടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മത്സ്യമാംസങ്ങളും, പച്ചക്കറികളും, കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളും പലതരം പഴങ്ങളും കേടുകൂടാതെയും രുചി വ്യത്യാസം വരാതെയും ദീർഘകാലം സൂക്ഷിക്കാം.

വ്യവസായത്തിൽ

കടലാസ് താളുകൾ, ലോഹത്തകിടുകൾ, പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീററുകൾ, തുണിത്തരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണവേളയിൽ അവയുടെ കനം അളക്കുന്നതിനും കനത്തിന് വ്യത്യാസം വരാതെ വളരെ കൃത്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും എണ്ണഖനനത്തിലും ശുദ്ധീകരണത്തിലും സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ പല പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പ്ലൂട്ടോണിയം–238, സ്ട്രോൺഷിയം–90, പൊളോണിയം 210, ക്യൂറിയം 242, എന്നീ റേഡിയോ ഐസോടോപ്പുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ബഹിരാകാശവാഹനങ്ങൾക്കും മററും ആവശ്യമുള്ള വിദ്യുച്ഛക്തി ഇപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു. അണുശക്തി ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന കപ്പലുകളും അന്തർവാഹിനികളും അമേരിക്കയും റഷ്യയും പണിതുപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

അണുശക്തിയുടെ വൻതോതിലുള്ള ഉപയോഗങ്ങൾ

പാറകൾ പൊട്ടിക്കുക, അണകെട്ടുക, തോടുകൾ വെട്ടുക; ധാതു ഖനനം ചെയ്യുക ജലസേചനത്തിനും വെള്ളപ്പൊക്കനിയന്ത്രണത്തിനും കപ്പൽ ഗതാഗതത്തിനും മററുമായി തോടുകൾ കുഴിക്കുക, കൃത്രിമമായി തുറമുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക, പൊതുനിരത്തുകളും തീവണ്ടിപ്പാതകളും ഉണ്ടാക്കുവാനായി വൻതോതിൽ കല്ക്കഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക. ഉപരിതലത്തിൽനിന്ന് വളരെയധികം താഴെയല്ലാത്ത ധാതുദ്രവ്യങ്ങൾ കുഴിച്ചെടുക്കുവാൻവേണ്ടി മണ്ണ് നീക്കം ചെയ്യുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ അണുവിസ്ഫോടനം വഴി സാധിക്കാം. 10 ലക്ഷം കിലോ കലോറി (Kilo calorie) ഊർജ്ജം പുറത്തുവിടുവാൻ 4000 രൂപയുടെ ടി. എൻ. ടി (T. N. T) യോ ഡൈനാമൈറേറാ വേണം. എന്നാൽ ഒരു ചെറുകിട 'അണുസ്ഫോടനം' നടത്തുകയാണെങ്കിൽ 10 ലക്ഷം കിലോ കലോറി ഊർജ്ജം ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാൻ വെറും 260 രൂപയുടെ അണുശക്തിയേ വേണ്ടൂ.

ഒരിടത്തരം അണുവിസ്ഫോടനം നടത്തി കല്ക്കഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ടണ്ണിന് 25 പൈസ മാത്രമേ ചെലവ് വരുകയുള്ളൂ.

ഹിരോഷിമയിൽ പ്രയോഗിച്ച അണുബോംബ് 20,000 ടൺ T. N. T യുടെ സ്ഫോടന ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്ന് വൻരാജ്യങ്ങളുടെ പക്കൽ അതിന്റെ 3000 ഇരട്ടി സ്ഫോടന ശക്തിയുള്ള ബോംബുകൾ വരെയുണ്ട്.

വൈദ്യുതി ഉത്പാദനം

3000 മീററർ ആഴത്തിലുള്ള വലിയ സ്ഫോടനങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭൂമിക്കുള്ളിൽ ചുട്ടുപഴുത്ത കൽകൂമ്പാരങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. പററിയ തരത്തിലുള്ള കുഴലുകളിൽകൂടി ഇതിലേയ്ക്ക് വെള്ളം പായിച്ചാൽ അതിതപ്തവും, മർദ്ദിതവുമായ നീരാവി കിട്ടും. മറെറാരു കുഴലിൽകൂടി ഇത് പുറത്തേയ്ക്കുവരുത്തി വിദ്യുച്ഛക്തി ഉത്പാദനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാം. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴുള്ള ശ്രദ്ധയുടെ നൂറ് മടങ്ങ് ശ്രദ്ധയോടെ അണുശക്തി കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കാൻ പോലും സാധ്യമല്ല.

റവ. ഫാ. വിക്ടോറിയൻ— ഒരനുസ്മരണം

C. E. AUGUSTINE
III B. A. (Economic)

തേവര തിരുഹൃദയ കലാലയത്തിന്റെ തിരുമുറ്റത്തേയ്ക്കു കയറിവരുന്ന ഏതൊരാൾക്കും തന്നെ സ്വീകരിക്കാനെന്നവണ്ണം, ആരെയും വശീകരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഹൃദ്യമായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന ഒരു വൈദികനെ കാണാൻ കഴിയും. ഏതൊരാളോടും അനുനയസ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളോടും ഒരു സ്നേഹിതനെപ്പോലെ അടുത്തുപെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന ആ വൈദികനെ, തേവര കോളേജിൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു വർഷത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും വന്നിട്ടുള്ള ആരും തന്നെ ഓർക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എളിയ ജീവിതവും ഉയർന്ന ചിന്താഗതിയും എന്നത് മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ആരേയും ആകർഷിക്കും.

1955-ൽ ഒരു ലക്ചററായി തേവര കോളേജിൽ ഉദ്യോഗജീവിതം ആരംഭിച്ച ഫാദർ വിക്ടോറിയൻ സി. എം. ഐ. ആണദ്ദേഹം. ദീർഘമായ ഇരുപതു വർഷത്തെ സേവനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഈ അദ്ധ്യായനവർഷാവസാനത്തോടുകൂടി തേവര കോളേജിനോട് യാത്ര പറയുകയാണ്. തേവര കോളേജുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരിലും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ എന്നുമെന്നും തങ്ങിനില്ക്കും.

1915 ആഗസ്റ്റ് 10-ാം തീയതി വൈക്കത്തിനടുത്ത് വെച്ചൂരിൽ അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. കുന്നിപ്പറമ്പിൽ കുരിയാക്കോസും ബ്രജിറ്റും ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ. ഗ്രാമപ്രദേശമായ വെച്ചൂരിൽ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം മിഡിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയത്. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ തന്നെ തേവരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയത് തേവര സേക്രഡ്ഹാർട്ട് ഹൈസ്കൂളിലാണ്. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം 1932-ൽ പൂർത്തിയാക്കി ലത്തീൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഒരു വർഷം കൂടി തേവരയിൽ താമസിച്ചതിനുശേഷം, വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അദ്ദേഹം അമ്പഴക്കാട്ടേയ്ക്കു പോയി.

പിന്നീട് പ്രസംഗകല അഭ്യസിക്കാൻ അദ്ദേഹം കൂനമ്മാവിൽ ഒരു വർഷം ചെലവഴിക്കുകയുണ്ടായി. നാലുവർഷം മംഗലാപുരത്തും രണ്ടുവർഷം പൂനായിലുമായി വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയ അദ്ദേഹം 1937 നവമ്പർ 24-ാം തിയതി വ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി 1944-ൽ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ഫാദർവിക്ടോറിയൻ വീണ്ടും തേവരയിലേയ്ക്കു തന്നെ തിരിച്ചു. പിന്നീടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം മണിമലയിലും മാന്നാനത്തുമായി മൂന്നു വർഷമൊഴിച്ചാൽമുഴുവനും തേവരയിൽതന്നെയായിരുന്നു. വൈദികനായശേഷം അദ്ദേഹം തേവര എസ്. എച്ച്. കോളേജിൽ ചേർന്നു. ബി. എ. ബിരുദമെടുത്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഒരു വർഷം മാന്നാനം ഹൈസ്കൂളിലും രണ്ടുവർഷം മണിമലഹൈസ്കൂളിലും അദ്ധ്യാപകനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. പിന്നീടദ്ദേഹം മദ്രാസ് ലയോളകോളേജിൽ ചേർന്ന് 1955 ൽ ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ എം. എ. ബിരുദം നേടി. ആ വർഷംതന്നെ തേവരാ കോളേജിൽ ലക്ചററായി സേവനമാരംഭിച്ചു. 1959 മുതൽ 1962 വരെ തേവര വൈദികാശ്രമത്തിന്റെ അധിപനും (പ്രിയോർ) കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 1971 ൽ അദ്ദേഹം തേവര കോളേജിന്റെ ഭരണസാരഥ്യമേറ്റെടുത്തു.

ഐക്കഫ് എന്ത്? എന്തിന്?

C. J. ROMID
II B. Sc. (Chem)

ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും പട്ടിണിയിൽ കഴിയുന്ന നീതിരഹിതമായ ഒരു സമൂഹത്തിലാണ് നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മധുരഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഭാരതീയർക്ക് മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾപോലും ലഭ്യമായിട്ടില്ല. പട്ടിണി പിഴുതെറിയാൻ വേണ്ട വിഭവശേഷിയും സാങ്കേതികജ്ഞാനവും നമുക്കുണ്ട്. പക്ഷേ കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ വീറുറ്റ മുന്നേറ്റത്തിൽ സർക്കാരിന്റെ പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പലതും അടിതെറ്റിതകരുകയും, പട്ടിണി വേരൂന്നി പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വികസ്വരരാഷ്ട്രമായ ഭാരതത്തിൽ നിലനില്പിനുവേണ്ടി നിരന്തരം പടവെട്ടുന്ന നിർഭാഗ്യരെ നോക്കി നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കുവാൻ ഈശ്വരവിശ്വാസമുള്ള യുവജനങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ യുവജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ച്, ഏറ്റവും വലിയ വിപ്ലവാചാര്യനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥചൈതന്യം അവരിൽ നിവേശിപ്പിച്ച് സമൂലസാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയാണ് ഐക്കഫ് ചെയ്യുന്നത്.

1924-ൽ ത്രിശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലാണ് ഐക്കഫിന്റെ ആരംഭം. കാത്തലിക് യങ്ങ് മെൻസ് ഗിൽഡ് 'എന്നായിരുന്നു ആദ്യകാലത്തെ പേർ. 1929-ൽ 'മലബാർ കാത്തലിക് ലീഗും, ഗിൽഡും ചേർന്ന് കാത്തലിക് യങ്ങ്മെൻസ്ഫെഡറേഷൻ 'എന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചു. കുറച്ചുകാലം കൊണ്ട് ഫെഡറേഷൻ ദക്ഷിണേന്ത്യ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. 1930-ൽ ഫെഡറേഷൻ 'പാക്സ്റൊമാന' എന്ന അന്തർദ്ദേശീയവിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അംഗീകാരം നേടുകയും 'സൗത്ത് ഇൻ

കലാകായികവിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലങ്ങളിൽ കേരളസർവകലാശാലയിലെ തലയെടുപ്പുള്ള കോളേജുകളിൽ ഒന്നായി തേവര കോളേജിനെ ഉയർത്തിയെടുക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ ഓഫീസ്മുറിയിൽ മാത്രമിരുന്ന് സമയം ചെലവഴിക്കാതെ കോളേജിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ഓടിനടന്ന് എല്ലാവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഒരു പ്രിൻസിപ്പലെന്നതിലുപരി ഒരു സ്നേഹിതനെപ്പോലെ പെരുമാറുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ആർക്കു മറക്കുവാൻ കഴിയും?

ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ മാസ്റ്റർ ബിരുദധാരിയായ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ അഗാധമായ പരിജ്ഞാനമാണുള്ളത്. ഫാദർ വിക്ടോറിയന്റെ പബ്ലിക് ഫൈനാൻസ് ക്ലാസ്സ് ഏതൊരു വിദ്യാർത്ഥിക്കും പ്രിയങ്കരമാണ്. കേരളധനകാര്യ മന്ത്രി കെ. എം. മാണിയും, റവന്യൂമന്ത്രി ബേബി ജോണും, ഒ. ലൂക്കോസ് എം. എൽ. എ. യും തേവരകോളേജിന്റെ സന്താനങ്ങളാണെങ്കിൽ കേരളയൂണിവേഴ്സിറ്റി സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പറായ യുവ എം. എൽ. എ. പി. ജെ. ജോസഫ് ഫാദർ വിക്ടോറിയന്റെ അരുമശിഷ്യനാണ്.

1955-ൽ ലക്ചററായി സേവനമാരംഭിച്ച്. 1971 മുതൽ 1976 വരെ തേവര കോളേജിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം സ്തുത്യർഹമായി വഹിച്ചശേഷം തന്റെ ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണനും പ്രഗത്ഭമതിയും സ്നേഹ സമ്പന്നനുമായ റവ: ഫാദർ വിക്ടോറിയൻ സി. എം. ഐ-യ്ക്കു ആയുരാരോഗ്യവും എല്ലാവിധ മംഗളങ്ങളും നേരുന്നു. ✱

ഡ്യൻ കാത്തലിക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഫെഡറേഷൻ' ആയി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്ര ആയതോടെ ഫെഡറേഷൻ അഖിലേൻഡ്യതലത്തിലുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനമായി വളർന്നു. അങ്ങനെ 1949-ൽ 'ആൾ ഇൻഡ്യാ കാത്തലിക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഫെഡറേഷൻ' (AICUF) ഉടലെടുത്തു.

അനീതിയും അസമത്വവും കുത്തിക്കേറിയ ലോകസമൂഹത്തിന്റെ ഭാവി ആദർശനിഷ്ഠയും അർപ്പണബോധവുമുള്ള ഒരു യുവതലമുറയിലേ സുരക്ഷിതമായിരിക്കൂ എന്ന് ഐക്കഫ് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈശ്വരവിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതവും കർമ്മനിരതവുമായ ഒരു ജീവിതത്തെയാണ് ഐക്കഫ് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം ആവഹിച്ച്, സത്യത്തിലും നീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള വിപ്ലവത്തിന് ഐക്കഫ് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നു. ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവരും സത്യാന്വേഷികളും നിസ്വാർത്ഥരും സമർപ്പിതരുമായ വിദ്യാർത്ഥികളെ വളർത്തിയെടുക്കാനാണ് ഐക്കഫിന്റെ പരിശ്രമം.

വ്യക്തിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും മാനസികവുമായ പൂർണ്ണവികാസം ഐക്കഫിന്റെ ലക്ഷ്യമാണ്. നേതൃത്വ പരിശീലനം ആശയരൂപീകരണത്തിനുതകുന്ന സൈദ്ധാന്തിക തലത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിന്നാൽപോരാ, അത് പ്രവൃത്തിമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്കു കടന്ന് സമൂഹത്തിലെ അനീതികളെയും അസമത്വങ്ങളെയുംപറ്റി ശാസ്ത്രീയമായി പഠിച്ച് ഒരു നവഭാരതസൃഷ്ടിക്കുള്ള പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പിലാക്കുക കൂടിവേണം എന്നതും ഐക്കഫിന്റെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യംതന്നെ.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ സഗൗരവം പഠിച്ച് ഉചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാനും അവയെ നടപ്പിലാക്കാനും ഐക്കഫ് മുൻകൈഎടുക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സമഗ്രമായ വ്യക്തിത്വവികാസംഎന്ന വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം സാധിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസംകാലോചിതവും അർത്ഥപൂർണ്ണവുമാക്കി മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഐക്കഫിന്റെ പ്രവർത്തനം ഇന്നാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായിത്തീരണം.

നാം ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മമായ അറിവ് നാം നേടണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരു പുതിയസാമൂഹ്യസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി കാതലായ എന്തെങ്കിലും പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കൂ. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് 'ഇൻഡ്യയെ കണ്ടെത്തൽ' എന്ന പരിപാടി ആവിഷ്കരിച്ചത്. ഐക്കഫ് ഗ്രൂപ്പുകൾ ചുറ്റുമുള്ള മർദ്ദിതലക്ഷങ്ങളുടെ ജീവിതവുമായി അടുത്തിടപഴകുകയെന്നതാണ് പ്രോജക്ടിന്റെ ആദ്യപടി. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കേന്ദ്രങ്ങളിൽ, യഥാർത്ഥ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളുമായുള്ള 'ഏറ്റുമുട്ടൽ' വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന അനുഭവങ്ങൾ നൽകുന്നു. കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഈ സാഹചര്യം സഹായകമാകും. ഐക്കഫ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കോളനികളും ഗ്രാമങ്ങളും അവരുടെ പ്രവർത്തനശാലകളാണ്. വിവിധതലത്തിൽ നടത്തിയ ഐക്കഫ് സർവ്വേ മനുഷ്യത്വത്തെ അടിമുടിയുലയ്ക്കുന്ന നിരവധി സത്യങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഭാഗികമായെങ്കിലും ഭാരതത്തെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്, ജീവിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ, ജീവിതത്തിന് അർത്ഥവും ചൈതന്യവും കാണാൻ കഴിയാതെ, കേഴുന്ന നിരാശ്രയരെ സഹായിക്കാൻ ഐക്കഫ് വിവിധ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഭാരതത്തിന്റെ വർണ്ണാഭമായ ചരിത്രത്തിൽ നിറപ്പകിട്ടേറിയ ഒരദ്ധ്യായം കുറിക്കുവാൻ 'ഗ്രാമക്യാമ്പ്' എന്ന നൂതനാശയത്തിലൂടെ ഐക്കഫിന് സാധിച്ചു. 1963-ൽ മൈസൂറിൽ ഐക്കഫ് സംഘടിപ്പിച്ചതായിരുന്നു ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ വർക്ക് ക്യാമ്പ്. പുസ്തകങ്ങൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും ഉപരി നഗരപ്രാന്തങ്ങളിലെയും ഗ്രാമങ്ങളിലെയും 'പച്ചമനുഷ്യരെ' കണ്ടെത്താനും, ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ കൊണ്ട് വരണ്ടുണങ്ങിയ അവരുടെ മനസ്സിൽ കുളിർമ്മ പകരാനും ഈ ക്യാമ്പ് വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിച്ചു. തുടർന്നങ്ങോട്ട് ഐക്കഫ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ക്യാമ്പുകൾ അസൂയാവഹമായ സ്ഥാനം നേടുകയും ഉന്നതമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഇൻഡ്യയുടെ സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ, വിദ്യാഭ്യാസ, മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട പരിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച്, വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധവാന്മാരാക്കി, വ്യക്തമായ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുക എന്നതാണ് ഐക്കഫിന്റെ പരിപാടി. ഈ പരിവർത്തനം ആരംഭിക്കേണ്ടത് യുവജനങ്ങളായ നമ്മുടെയുള്ളിൽ നിന്നാണ്. സ്വജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാമണ്ഡലങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പരിവർത്തനം നമുക്കു സാധിക്കാം.

Final M.Sc.
Chemistry

Final M.Sc.
Zoology

Final M.A.
Economics

Final
M.Com.

Final
M. S. W.

D.S.S.

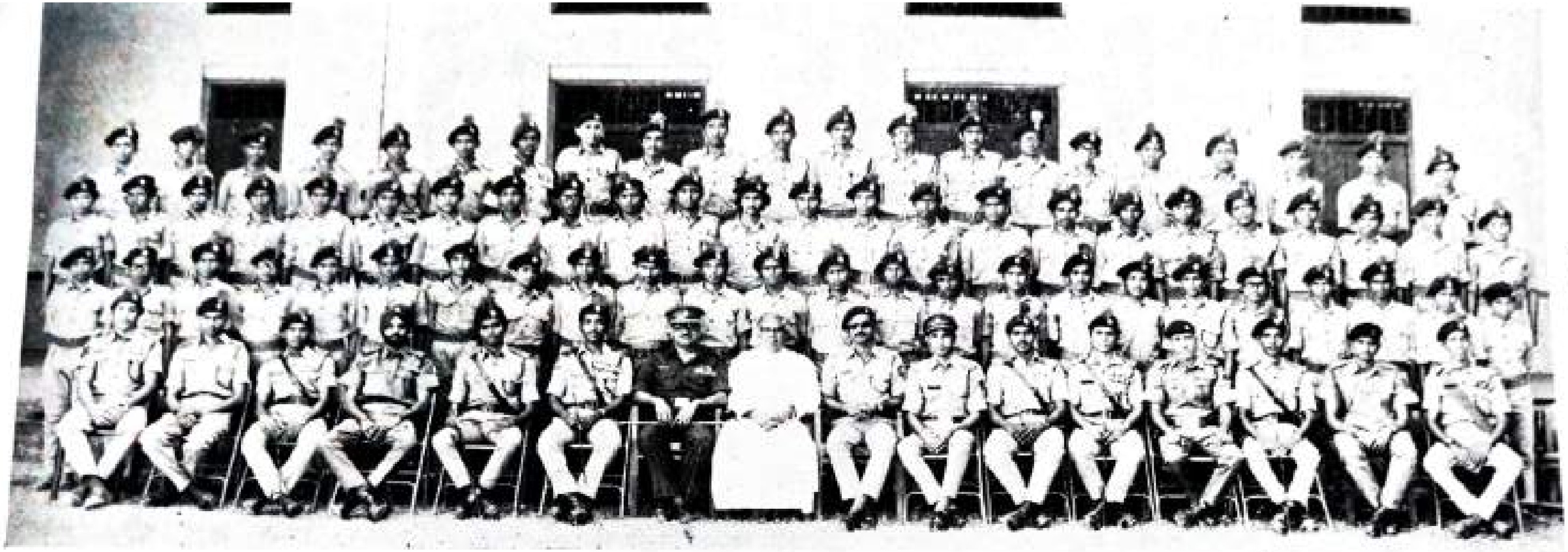

N. C. C.
(Army Wing)

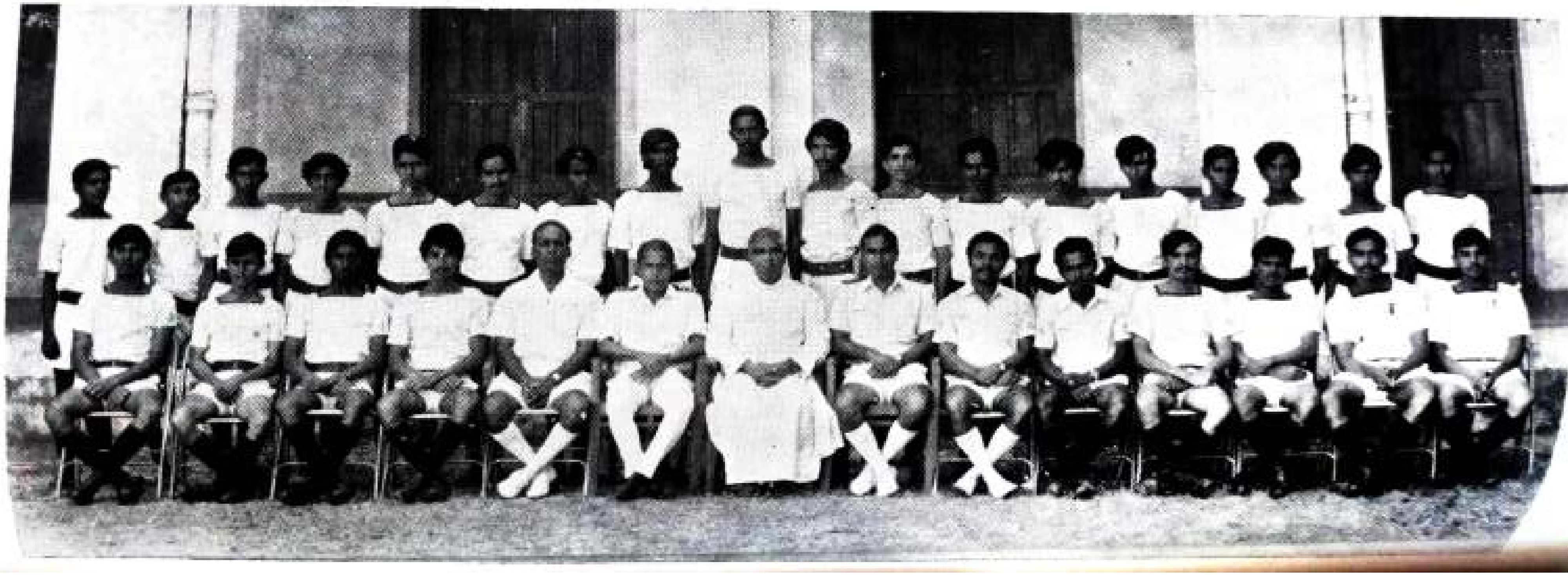

N. C. C.
(Naval Wing)

Final M.A. English

College Office Staff

DEDICATED FOR SERVICE

EX-ALUMNI OF THE COLLEGE

ORDAINED PRIESTS, DEC. 1975

1. Rev. Fr. Joseph Kappukatt
2. Rev. Fr. Cherian Kunianthodath
3. Rev. Fr. John Vadakel

മിനിക്കഥകൾ

MURAL EEDARA DAS T. K.
I M. S. W.

'മലയാളസാഹിത്യം' വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനു പല ശാഖകളുണ്ട്. ഒരു സാഹിത്യശാഖയായി വളർത്താൻ പര്യാപ്തമായ കഥാരൂപത്തെയാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 'മിനിക്കഥകൾ' – എന്നതിന് പേരു നല്കട്ടെ.

ഈ 'മിനിയുഗത്തിന്റെ' സോപാനത്തിലേയ്ക്ക് സാഹിത്യത്തെക്കൂടി നയിക്കുന്നത് കാലത്തോടു ചെയ്യുന്ന നീതിയോടൊപ്പം സ്വാഗതാർഹമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. നോവൽ, ചെറുകഥ എന്നീ സാഹിത്യശാഖകൾ അവയുടേതായ തലയെടുപ്പോടുകൂടി ഉയർന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ ലാളിത്യത്തോടും, സരളതയോടുംകൂടി പിച്ചവെച്ചുവരുന്ന ഈ കലാസപര്യോപാധി, ചിന്തകളെ പ്രവർത്തനോന്മുഖമാക്കുന്നതോടൊപ്പം അവയ്ക്കു കുളുർമ്മ പകരുകയും ചെയ്യും. നോവൽ ഒരു മഹാസാഗരമാണെങ്കിൽ ചെറുകഥ ഒരു ചെറു കുല്യയാണെങ്കിൽ മിനികഥകൾ ഒരു തുഷാര ബിന്ദുവാണ്. വികാരങ്ങളുടെ ആർത്തിരമ്പലുകൾ നോവലിനെ പ്രൗഢമാക്കുമ്പോൾ, വൈകാരിക സംഘട്ടനങ്ങൾ ചെറുകഥകൾക്ക് ചൂടും ചൈതന്യവും പകരുമ്പോൾ 'മിനിക്കഥ' അതിന്റേതായ സൗന്ദര്യത്തോടും ഭാവനാരസത്തോടും, ലാളിത്യത്തോടുംകൂടി ഇളം ഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ച് നില്ക്കും. ഒരു ഭാവം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വികാരം—അതോ—നൈമിഷികവും—'മിനികഥകളുടെ' പ്രത്യേകതയാണ്.

ഒരു അമീബയെ മൈക്രോസ്കോപ്പിലൂടെ എങ്ങനെ വീക്ഷിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ പഠിക്കുന്നു– ആ രീതിയിൽ കലാകാരൻ അണുമാത്രമായ വികാരാംശങ്ങളെ വിലയിരുത്തി ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകൾകൊണ്ട് സാഹിത്യരൂപം നല്കി നമ്മുടെ മുൻപിൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ; അതിനെ അതിന്റേതായ ഗൗരവത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി, മാനസികാവസ്ഥയെ അതിൽ അന്തർധാരയെന്നവണ്ണം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിപ്പിച്ച് വിലയിരുത്തുകയും വേണം. ഈവക കഥകൾ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ വായിച്ചുതീർക്കാമെന്നു മാത്രമല്ല, അവ അവധാനപൂർവമായ സമീക്ഷണം ആവശ്യപ്പെടുന്നുമില്ല. 'ഭാവം' അല്ലെങ്കിൽ 'വികാരം' ഉൾക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ കൂടുതലായ യാതൊരു തിരക്കുകൂട്ടലുകളും വേണ്ട. ഹിമവാന്റെ ഗാംഭീര്യവും, ശൈത്യത്തിന്റെ കാഠിന്യവും ഒഴിവാക്കാം. വസന്തത്തിന്റെ കുളിർമ്മമാത്രം മതി. മന്ദമാരുതന്റെ സുഖശീതളതയും, ഉൽഫുല്ലപുഷ്പത്തിന്റെ മനോഹാരിതയും 'മിനിക്കഥകൾക്കു' അത്യാന്താപേക്ഷിതമാണ്.

നോവലിലെ അല്ലെങ്കിൽ ചെറുകഥകളിലെ സംഭവങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, പൂർണ്ണതാപ്രകാശനത്തിനുവേണ്ടി പല പരത്തിപ്പറച്ചിലുകളെയും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു വാക്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വാചകത്തിൽ 'ഹിമകണത്തിൽ ഒരു മഹാകാനനം മുഴുവൻ പ്രതിഫലിക്കുന്നതുപോലെ' സംഭവങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ആശയങ്ങൾ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കും. അത് മനസ്സിലാക്കി ആസ്വാദനവശം ആശയങ്ങളിലുൾക്കൊള്ളണം.

അതുപോലെ ചിന്തകളെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കത്തക്കവിധം ആശയങ്ങളെ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ്സിൽപ്പതിയുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കലാകാരന്റെ ആന്തരികാവലോകനചിത്രങ്ങളായിരിക്കും. അതു ഓർമ്മയിലിരുന്നാൽ ആസ്വാദനം നൂറുശതമാനവും ശരിയായിരിക്കും. മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ 'ഗണപതി' വിളക്കായ് ഈ മിനിക്കഥാശാഖ ഉജ്ജ്വലപ്രഭയോടെ പ്രശോഭിക്കും.

ബംഗാളിലെ വനഫൂലിന്റെ ചെറുകഥകൾ ഒരുപക്ഷേ ഈ കഥകളോട് വളരെ അടുത്തു വരുമായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും ആധുനികപ്രവണത ഉൾക്കൊണ്ട അവ മേഘാവൃതമായ ചന്ദ്രനെപ്പോലെയാണ്. ഖലീൽ ജിബ്രാൻ ഗദ്യകാവ്യരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞുനിർത്തിയിട്ടുള്ള തത്വചിന്തകളെ ഈ നൂതനകഥാവിഷ്കരണരീതിയുമായി സാദൃശ്യപ്പെടുത്താമെങ്കിലും, വളരെ വിഭിന്നമായ വീക്ഷണം ഈ വക കഥകളിൽ ഉടനീളം കാണാം—അന്യാദൃശമായ ധിഷണാശക്തി, ആശയസംസ്കരണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ല.

സാഹിതീസരണിയിലെ ഒരു 'ചെറിയ മാർഗ്ഗമാണ്' മിനിക്കഥകൾ. അവയുടെ വഴി ശുദ്ധമായും, മനോഹരമായും, ഭംഗിയായും വെട്ടിത്തെളിക്കുകയും, പ്രവർത്തനയോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് സാഹിതീകേതന്മാരുടെ കടമയാണ്. ✱

തീരങ്ങൾതേടി

K. M. GEORGE
I M. S. W.

കണ്ണെത്താത്ത അകലത്തിൽ വിരിഞ്ഞുവിശാലമായ കടൽ. സ്ഫടികമണൽ ചിതറിവീണുനിറഞ്ഞ തീരങ്ങൾ. തീരങ്ങളിൽ തകർന്ന മുത്തുച്ചിപ്പികൾ. തീരങ്ങളിലെ കുളിർകാററിൽ ആടിയുലയുന്ന തെങ്ങിൻതലപ്പുകൾ. എല്ലാമെല്ലാം ഒരിക്കൽക്കൂടി മനോമുകുരത്തിൽ തെളിയവേ ഹൃദയത്തിന്റെ അജ്ഞാതമായ ഏതോ കോണിൽ ദുഃഖംപടരുന്നതുപോലൊരു തോന്നൽ. കൊഴിഞ്ഞ നിമിഷങ്ങളുടെ നിർവൃതിയിലേയ്ക്ക് എപ്പോഴും പറക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മനസ്സ്. ജനുവരിമാസത്തിലെ പൊൻപുലരി സ്വപ്നം കണ്ടുണർന്നത് പുതിയൊരു ചൈതന്യവിശേഷത്തെയാണ്. സേവനത്തിന്റെ സോപാനത്തിൽ പുതിയൊരു കാവ്യം എഴുതിച്ചേർക്കാൻ മുൻപോട്ടുവന്ന ഒരു പററം യുവതീയുവാക്കളെ മഞ്ഞിന്റെ മുഖാവരണം പതുക്കെ പിടിച്ചുമാററി ഉന്മേഷവാനായി നടന്നടുത്ത പ്രഭാതസൂര്യൻ നറുംപുഞ്ചിരിയോടെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ആർത്തിരമ്പുന്ന അലയാഴിയോട് പടവെട്ടി ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയ മനുഷ്യചേതന ഉണർന്നപ്പോൾ, കണ്ട കാഴ്ച അവരെ വിസ്മയസ്തബ്ധരാക്കി. കലാലയജീവിതത്തിനിടയിലും സാധാരണക്കാരായ സാധുക്കളുടെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ അടുത്തറിയാൻ, സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ അവരോടൊത്ത് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ മുന്നോട്ടുവന്നവർ ആരായാലും അഭിനന്ദനമർഹിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ നിറകുടമാണ് കൊച്ചുകേരളം. പ്രകൃതിദേവി ഇത്രമാത്രം കനിഞ്ഞുകടാക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലം വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിദേശിയരായും സ്വദേശിയരേയും ഒരുപോലാകർഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണീ മനോഹരതീരം. പക്ഷേ, അത് ആസ്വദിക്കാൻ ആർക്കുണ്ടുനേരം? വളരെ സന്തോഷപൂർവ്വം മററുള്ളവരെ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കുന്ന ഈ വിശാലമായ തീരഭൂമിയിൽ അനവധി മനുഷ്യജീവികൾ ഉണ്ണാനും ഉടുക്കാനുമില്ലാതെ പലവിധ രോഗങ്ങളുടെ പിടിയിലമർന്ന് കേഴുന്നു എന്ന വസ്തുത നാം പലപ്പോഴും സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിക്കുകയാണ് പതിവ്. പകലന്തിയോളം എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുത്തിട്ടും സുഭിക്ഷത അവർക്കിന്നും ഒരു മരീചിക മാത്രമാണ്. നിരനിരയായി കെട്ടി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്ന കൊച്ചുകൊച്ചു മൺകൂടിലുകൾ ഈ ഊഷരഭൂമിയിൽ ശിരസ്സുയർത്തി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇവരുടെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക സാംസ്കാരികമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥായിയായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെങ്കിലും അജയ്യരായ ഇച്ഛാശക്തിയുള്ളവരാണിവർ. അധ്വാനിക്കുന്ന ഈ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി പ്രബുദ്ധരായ ജനത മുന്നോട്ടുവരണം. അപ്രതിരോധ്യമായ ഇവരുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കു മുൻപിൽ ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിക്ക് വളരെനാൾ പിടിച്ചുനില്ക്കാനാവില്ല.

കടലിനോട് മല്ലിട്ട് മററുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നതിനിടയിൽ സ്വയം ജീവിക്കാൻ മറന്നുപോയ ഇവിടത്തെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ കക്കൂസുകൾ നിർമ്മിക്കുക. പലവിധ രോഗങ്ങളാൽ വലയുന്ന ഇവർക്ക് മെഡിക്കൽ പരിശോധന നടത്തി സൗജന്യമായ ഔഷധങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുക, അടുക്കളത്തോട്ടം നിർമ്മിക്കുക, അത്യുത്പാദനശേഷിയുള്ള തെങ്ങിൻതൈകൾ വിതരണം ചെയ്യുക, ശുചീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുക.

സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസപരിപാടി സംഘടിപ്പിക്കുക. കായികമത്സരങ്ങളും കലാപരിപാടികളും നടത്തുക ഇവയായിരുന്നു ഞങ്ങളെ നയിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

ഇതിനെല്ലാമൊരു തുടക്കം എന്നരീതിയിൽ ക്ലാസിനോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ വൈദ്യപരിശോധനയിൽ ആയിരത്തിഇരുനൂറിലധികം രോഗികളെ പരിശോധിച്ച് സൗജന്യമായി മരുന്നുകൾ വിതരണം ചെയ്തു. കോളനിയിലെ അടുക്കളത്തോട്ടനിർമ്മാണപദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി എല്ലാവീടുകൾക്കും ഞങ്ങൾ തൈകൾ വിതരണം ചെയ്തു. തീരദേശനിവാസികളുടെ അടിയന്തരാവശ്യമായ ലീച്ച് ടൈപ്പ് കക്കൂസുകളുടെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു. കുടുംബക്ഷേമം, ആരോഗ്യം, ശുചിത്വം, സമ്പാദ്യശീലം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകപരിശീലനം നേടിയവർ സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തതുകൂടാതെ ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥിരം വേദിയായി മാറാൻ ഉപയുക്തമായ ഒരു ബാലവാടി ഈ കോളനിയിൽ കെട്ടിഉയർത്തുകയുണ്ടായി. നാലുദിവസം മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യക്ഷേമക്യാമ്പിന്റെ മഹത്തായ നേട്ടങ്ങൾ!

അവശരും ആർത്തരും ആലംബഹീനരുമായ കടലോരനിവാസികളുടെ യഥാർത്ഥമായ സാമൂഹ്യചിത്രം എന്തെന്ന് നാലുദിവസത്തെ ക്യാമ്പുജീവിതത്തിനിടയിൽ പച്ചയായി കണ്ടു. കടുത്തചൂടിനേയും കനത്തതണുപ്പിനേയും മററു പ്രാകൃതിക പ്രതികൂലാവസ്ഥകളേയും അതിജീവിക്കാൻ അവരെ പ്രകൃതി അണിയിച്ചൊരുക്കിയതായി തോന്നി. അവരുടെ പ്രയത്നഫലം മററുപലരേയും സമ്പന്നരാക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പരിശ്രമശാലികൾ നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പിടിയിലും, വിരോധാഭാസമായി തോന്നാം, എന്നാൽ അതാണു സത്യം. കഷ്ടതയുടെയും ദീനതയുടെയും ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങളാണ് ഇവിടങ്ങളിലേയ്ക്കു കടന്നു ചെല്ലുന്നവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. ദിവസങ്ങളോളം തീപുകയാത്ത അടുക്കളകൾ. വിശന്നുപൊരിയുന്ന വയറുകൾ, മജ്ജയും മാംസവുമില്ലാത്ത മനുഷ്യക്കോലങ്ങൾ. ചിരങ്ങുപിടിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങൾ. രോഗബാധയേൽക്കാത്തവർ ചുരുക്കം. ഏതൊരു ശിലാഹൃദയനെയും ഇരുത്തിചിന്തിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ സജീവരംഗങ്ങൾ.

മനുഷ്യത്വം മരവിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ വിസ്മരിക്കാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. സഹജീവികളോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയുടെ ബാഹ്യാവിഷ്കരണമായി മാത്രമേ കളമശ്ശേരി സോഷ്യൽവർക്ക് ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിലെ അദ്ധ്യാപകരോടും വിദ്യാർത്ഥികളോടുമൊപ്പം തോളോടുതോൾ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ച കോഴിക്കോട് സർവകലാശാലയിലെയും കാർഷികസർവകലാശാലയിലെയും അദ്ധ്യാപകരെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയൂ. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രമേ സെന്റ് ജോൺ പാട്ടം ഫിഷർമെൻ കോളനിയിൽ നടത്തിയ സാമൂഹ്യക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലയിരുത്താനാവൂ. അങ്ങനെ പരിത്യക്തരുടെ ജീവിതക്ലേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പൊതുജനമന:സാക്ഷിയെ മാടിവിളിക്കുക എന്ന ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവന്നത്. അത് വമ്പിച്ച ഒരു വിജയമായിരുന്നു എന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ആത്മാഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

കലാലയാദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒത്തൊരുമിച്ച് നിർമ്മാണപ്രക്രിയയിൽ പങ്കുചേരുന്ന സംഭവം ഈ കൊച്ചുകേരളത്തിലെന്നല്ല ഇൻഡ്യയിൽത്തന്നെ ആദ്യത്തേതാണ്. കൂടാതെ ക്യാമ്പു ജീവിതത്തിന്റെ സുഖദു:ഖങ്ങൾ പരസ്പരം പങ്കുവെയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് വലിയൊരുനേട്ടമാണ്. താമസവും ഭക്ഷണവും ഏതൊരു ക്യാമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ക്ഷീണിച്ചുതളർന്നു വരുമ്പോൾ തലചായ്ക്കാൻ ഇടമുണ്ടാക്കിത്തരാൻ മുൻകൈ എടുത്ത കൊച്ചിൻ Y. M. C. A. സെക്രട്ടറിയും പള്ളിയങ്കണവും സ്ഥലവും വിട്ടുതന്ന സഹൃദയനായ കുന്നംകുളം പള്ളിവികാരിയും വെളി കോൺവെന്റ് അധികാരികളും ഞങ്ങളുടെ സ്മരണയിൽ എന്നും മായാതെ നിലനില്ക്കും. കോളനി പ്രദേശത്തെ ഏറാട്ടുകുളംവീടും പരിസരവും ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണശാലയായി മാറി. ഭർത്താവും ഭാര്യയും മക്കളും മരുമക്കളുമടങ്ങുന്ന ഒരു സന്തുഷ്ടകുടുംബമായിരുന്നു അത്. അവിടുത്തെ അംഗത്തിന്റെ വിവാഹ സദ്യ ഒരുക്കുന്നത്ര ജാഗ്രതയോടെ ക്യാമ്പംഗങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണമൊരുക്കുന്നതിൽ ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച അവരെ അത്രയെളുപ്പം മറക്കാനാവില്ല.

കോളനിയിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളെയും അവിടെ നിത്യസന്ദർശകരായി തടിച്ചുകൂടിയ ശതക്കണക്കിനാളുകളേയും കോൾമയിർക്കൊള്ളിച്ച കായികപരിപാടികളാണ് ക്യാമ്പിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അഴകും മിഴിവുമേറിയ ഇനങ്ങളിലൊന്ന്. അമ്പതിൽപരം ഇനങ്ങളിലായി നാനൂറിലധികം ആള

കളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ ഈ പരിപാടിയിൽ വിജയിച്ച് വിക്ടറിസ്റ്റാൻഡിൽ കയറിയപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ മുഴുവനായി മറന്നതുപോലെ. ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ അവരുടെ കവിൾത്തടങ്ങൾ അരുണവർണ്ണം പൂണ്ടു. പ്രകാശം മങ്ങിയ ആ കണ്ണുകളിൽ മിന്നിമറഞ്ഞ നേട്ടങ്ങളുടെ തിളക്കം കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നുമായി വന്ന ക്യാമ്പംഗങ്ങൾ സഹർഷം നോക്കിനിന്നുപോയി.

സായാഹ്നസൂര്യന്റെ ചെങ്കതിരുകളേറ്റ് തളർന്നുറങ്ങിയ ആ മനോഹരതീരത്ത് പൂനിലാവു വിതറുന്ന ചന്ദ്രനും മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന താരങ്ങളുമുള്ള ആകാശത്തട്ടിൻ കീഴിൽ ഒരുക്കിയ കലാവിരുന്നാസ്വദിക്കാൻ വന്നെത്തിയ ജനങ്ങളുടെ ആഹ്ളാദത്തിമർപ്പ് കാണേണ്ടതുതന്നെ. ഈ കലാസദ്യയിൽ വെറും അതിഥികൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല അവർ. അവരോടൊപ്പം അവരുടെ പിഞ്ചോമനകളും ഈ വിരുന്നിലെ വിളമ്പുകാരായി മാറിയത് ആഹ്ളാദത്തിന് മാറ്റുകൂട്ടി. നിത്യനൂതനങ്ങളായ നൃത്തനൃത്ത്യങ്ങളും ചവിട്ടുനാടകം തുടങ്ങിയ പ്രാചീനകലാരൂപങ്ങളും പ്രൊഫഷണൽ നാടകങ്ങളെപ്പോലും വെല്ലുന്ന 'ക്യാപ്റ്റൻ പൈലി' തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങളും മറ്റനേകം കലാപരിപാടികളും വളരെ തന്മയത്വത്തോടുകൂടി അവരവതരിപ്പിച്ച് കാണികളുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റി. നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും രോഗത്തിന്റെയും കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ കിടന്നു നട്ടം തിരിയുന്നവരെങ്കിലും കലാഹൃദയം തുളുമ്പിനില്ക്കുന്ന, തേച്ചുമിനുക്കിയാൽ കൊ ക്ഷേത്രത്തിലെ സൗന്ദര്യവിഗ്രഹങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ പ്രയാസമില്ലാത്ത കലാകാരന്മാരുടെ ഒരു മേളാഘോഷയാത്രയായിരുന്നു എല്ലാ സായംസന്ധ്യകളിലും അവിടെ നടന്നത്.

നിത്യദരിദ്രരായ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കും അവർക്കു ചുറ്റും വസിക്കുന്ന അവരെപ്പോലെ തന്നെ ദരിദ്രരായ അത്രയും തന്നെ ആളുകൾക്കും അല്പമെങ്കിലും ആശ്വാസം പകരാൻ കഴിഞ്ഞുവല്ലൊ എന്ന ആത്മസംതൃപ്തിയോടെയാണ് കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നുമായി വന്ന പലമതസ്ഥരും പലപ്രായക്കാരും പല ജീവിതാന്തസ്സിലുള്ളവരുമായ നൂറോളം അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും അവിടെ നിന്നും തിരിച്ചത്. മാനസികമായും വൈകാരികമായും ഇത്രമാത്രം ഒന്നിച്ചു ചേരാൻ കഴിഞ്ഞത് വലിയൊരുനേട്ടം തന്നെയാണ്. സാമൂഹ്യചിന്താസരണിയിൽ പുതുതായി ഞങ്ങൾ കൊളുത്തിയ ഈ ദീപം കെടാതെ, മങ്ങലേല്ക്കാതെ കൊണ്ടു പോകാൻ ഇടവരട്ടെയെന്ന് ഞങ്ങളാശിക്കുകയാണ്. ഇത് ക്യാമ്പംഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പുതിയൊരനുഭവത്തിന്റെയും അനുഭൂതിയുടെയും ശാശ്വതസ്മരണയായി നിലകൊള്ളും.

Question No. 1

at V.I.P. Exam.

1. Where from we get all necessary
Stationery,
Provision,
Frozen fish,
Meat ?

Answer is

PURCHASE CENTRE

GIRINAGAR

Phone : 33490

With rhe best compliments

from

Phone Off: at 24551
Res: at 24579

Phoenix College

KUMBALANGI-VAZHI

COCHIN-682006

FOR ALL YOUR
N.C.C. & OTHER SERVICE
UNIFORM ARTICLES SUCH AS
POLICE, EXCISE, CUSTOMS, etc.

STEP INTO

SAILORS

THEVARA

Best Compliments

from

Xaviers Tailoring

'Gent's Tailoqs'

COCHIN-15
682015

Exide
supreme

SOLD AND SERVICED BY

ROYAL BATTERY HOUSE

BANERJI ROAD, ERNAKULAM

PHONE: 31376

FOR

COLLEGE BOOKS AND STATIONERY

VISIT

BHAT'S BOOK STALL

THEVARA

Please Visit

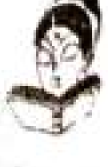

"READER'S DELIGHT"

BOOK SELLERS

(Near S. H. College)

THEVARA, COCHIN-13

Specialists for:—

College Books and Guides, School Guides, Dictionaries
And all Competative Examination Guides.

HINDI SECTION

हिन्दी विभाग

हिन्दी क्षेत्र में नाटक

—टी॰ एन॰ विश्वंभरन—

हिन्दी क्षेत्र में 'नाटक' जितनी अधिक मात्रा में लिखा जा रहा है उतनी अधिक मात्रा में वह खेला नहीं जाता है। अर्थात् 'नाटक' को 'क्रीडनीयक' के रूप में इस क्षेत्र ने बहुत कम स्वीकृत किया है। हिन्दी क्षेत्र के लोग जितनी तन्मयता से नाटक को पढ़ते पढ़ते रसास्वादन करते हैं उतन. तन्मयता से नाटकों के प्रदर्शन के साक्षी नहीं रहते हैं। नाटक को मंच से स्वीकार करने की प्रवृत्ति उस क्षेत्र के लोगों में थोडे ही दिखाई पडती है। लगता है कि 'नाटक' शब्द, उस क्षेत्र की पराधीनता के तिमिराच्छन्न दिनों में अपने ध्वनी संघातों में निहित 'बिंब' को खोया हुआ है और 'अर्थ' तत्व मात्र को सुरक्षित रखा हुआ है। भास, कालिदास, शूद्रक, भवभूति, विशाखदत्त आदि के नाट्य-साहित्य की विरासत से श्री-संपन्न प्रदेश में 'नाटक' की यह स्थिति वांछनीय कही जा सकती है? इसमें सन्देह है। नाटक को 'पाठ्य' वस्तु के रूप में स्वीकृत करते हुए इस प्रदेश ने भारत के एक विशाल भू-खण्ड को 'रंगमंचीय संस्कार' की दृष्टि से वंचित कराया है। पराधीनता के कारण 'नाट्य' के विराट वैभव से एक दम यह बडा क्षेत्र कट गया था। सांस्कृतिक वैभवों के दिनों में राज्य का प्रश्रय पाकर जो 'नाटक' भारत में अपनी विराट् शोभा और श्रीसंपन्नता प्रकट कर चुका था वे दोनों अतीत के गर्त में मात्र इतिहासकारों की खोज की वस्तु रह गयी। 'नाट्य' के आधार के रूप में 'नाटक' की जो अर्थवत्ता थी वह रह गयी। किन्तु उसी आधार की सच्चाई की परीक्षा का तत्व धीरे धीरे मिट गया। वस्तु केवल मनन शील सहृदय वेद्य रह गयी। स्वीकर्ता अपनी सामाजिकता के स्तर से खिसक गया। वह अपने 'सहृदय' — जो काव्यास्वादन की क्षमता के कारण ही इस उपाधि से विभूषित हो सकता है — के उच्च आसन पर आरूढ हुआ। वस्तु और स्वीकर्ता दोनों अन्य साहित्यिक एवं कला माध्यमों की तरह इस दिशा में भी दिखाई देते रहे। इधर कृतित्व और कृति का आस्वादन परक तत्व बने रहे हैं। किन्तु 'नाटक' के सन्दर्भ में प्रस्तोता का जो महत्वपूर्ण पक्ष है वह एकदम तिरोहित हुआ है।

वस्तु के साथ स्वीकृति और प्रस्तुति दोनों तत्व जुडे रहते हैं वस्तुत: कृतित्व का मूल्यांकन प्रस्तुति के सन्दर्भ में ही किया जा सकता है। कृति का 'वाङ्मय' स्वरूप प्रस्तुति के सन्दर्भ में संश्लिष्ट कला तत्वों के आधार पर एक विशिष्ट प्रकार के 'साकारत्व' में परिणत होता है। अत: उसका वाङ्मय स्वरूप मंच के मूर्त आकार की अपेक्षा अधिक महत्वपूर्ण नहीं कहा जा सकता है। भाषा तत्व ही मुख्य नहीं माना जा सकता जैसे कि अन्य साहित्यिक विधाओं में। रंगमंचीय संस्कार की धारा से कट जाने के किन्तु कारण हिन्दी क्षेत्र ने 'नाटक' को वाङ्मय रूप में ही स्वीकृत किया है।

हिन्दी क्षेत्र में 'नाटक:'

हिन्दी क्षेत्र में खडी-बोली के 'साहित्यिक' होने के बाद नवोत्थान का जो साहित्यिक रूप

उभर आया उस में नाटक का भी महत्वपूर्ण स्थान है। किन्तु वह नाटक उस क्षेत्र की अपनी विरासत से रसग्रहण करते हुए पल्लवित हुआ तो नहीं है। अंग्रेजियों के यहाँ जो 'ड्रामा' (Drama) था वही हिन्दी क्षेत्र के सृजनशील प्रतिभावान व्यक्तियों को प्रभावित करता रहा है। अंग्रेजियों के मनोरंजन के लिए जिस प्ले-हाँउस (Play House) का शुभारंभ हुआ और उस प्ले-हाँउस में जो प्ले (play) खेला गया उनके प्रति न कोई सहिष्णुता या सद्-भावना हिन्दी क्षेत्र के प्रतिष्ठित एव प्रतिभाशील साहित्यकारों में नहीं थी। इसलिए 'प्ले' (play) का क्रीडनीयकत्व उनकेलिए जुगुप्सा की चीज रही। अंग्रेजी शिक्षा के आरंभ से पाठ्यक्रम में जो 'ड्रामा (Drama) अन्तर्गत कराया गया उसका दिमागी प्रभाव और संस्कार हिन्दी क्षेत्र के प्रतिभावान तथाकथित नाटककारों में पडा है। संस्कृत के नाट्य साहित्य के संस्कारों का ऐतिहासिक महत्व, शिल्प की खोज में उन नाटककारों की दृष्टि में-पडा हुआ है। लोक-नाट्य की परंपरा के लीला-नाटकों में जो धार्मिक संस्कार सुरक्षित है उस ने उन नाटककारों को कतई प्रभावित नहीं किया है। नवोत्थान-वेला में हिन्दी क्षेत्र ने 'नाटक' को अपनी विरासत में नहीं पाया। हिन्दी नाटक की परंपरा को बहुत दूर की धारा से जोडने के प्रयत्न में पडे हुए नाटक के इतिहासकारों ने हिन्दी क्षेत्र के कलात्मक एवं साहित्यिक इतिहास को युगपत् देखने का कम प्रयत्न किया है। इसलिए 15 वीं शताब्दी के पूर्वार्द्ध से ही हिन्दी नाटक के आविर्भाव को देखने का प्रयत्न हुआ है। इसमें किसी को सन्देह नहीं हो सकता है कि जनता अपने चित्तरंजन के लिए वैयक्तिक एवं सामूहिक धरातल पर किसी न किसी प्रकार के कार्यों से जुडकर रहेगी। सांस्कृतिक गरिमा के दिनों में कला और साहित्य के चरमोत्कर्ष का होना सहज है। पतन और पराधीनता के दिनों में साहित्य और कला का विराट वैभव जनता को भले ही प्राप्त न हो तो भी उस वैभव की बची-खुची सामग्री तो उसको अवश्य मिलती रहेगी। उस से यदाकदा अपने अवकाश के क्षणों को 'स्पन्दित' करने का प्रयत्न वह करती रहेगी। इस प्रयत्न में वह रहस, रास, नौटकी आदि भिन्न लोक-नाट्य परंपरा की शरण में आयी हुई थी। अपनी अभिनयात्मिका वृत्ति को परंपरा के पालने में इस प्रकार वह आरक्षित कर पायी। संस्कृत साहित्य के अमूल्य रत्न के रूप में जो 'नाटक' भारत में विराजमान था वह कहीं न रहा। हिन्दी क्षेत्र ने खडी बोली हिन्दी के रूपायन के दिनों में इस अमूल्य रत्न को पुन: पाने का प्रयत्न नहीं किया है। हिन्दी के नाटक-साहित्यालोचकों ने परंपरा के पुनरुद्धार के रूप में इसको देखने का प्रयत्न किया है। लेकिन नाटक के सन्दर्भ में परंपरा साहित्य की अन्य विधाओं की परंपरा से भिन्न है। उसकी परंपरा में वाङ्मय स्वरूप के साथ ही साथ रंगधर्मिता का संबन्ध भी है।

एकता का मूल सूत्र

रमादेवी I B. Sc.

भारत को तीन भागों में विभाजित किया जा सकता है। सबसे पहला विभाग हिमालय के दक्षिण से लेकर विन्ध्याचल के उत्तर तक, जो कि उत्तरी भाग कहलाता है। दूसरा विभाग वह है जो विन्ध्य से लेकर कृष्णा नदी के उत्तर तक फैला हुआ है। उसे दक्खिनी प्लेटो कहते हैं। तीसरा विभाग वह है जो कृष्णानदी से लेकर कुमारी अन्तरीप तक फैला हुआ है। उत्तर भारत को दक्षिण भारत से मिलाने की कोशिश जिन्होंने की है उनमें अगस्त्य का नाम विशेष उल्लेखनीय है। उत्तरी और दक्षिणी भारत के बीच रामचन्द्र जी ने जो एकता स्थापित की वह महाभारतकाल में भी कायम थी। आगे चलकर चन्द्रगुप्त, अशोक, विक्रमादित्य और उनके बाद मुगलों ने भारत को एकशासन की डोरी में बाँधने में सफलता पायी। दूरदर्शी और कमज़ोर राजा गद्दी पर बैठे तो देश की एकता टूटती रही।

भारत में अनेक बड़ी-बड़ी नदियाँ और बड़े पहाड़ हैं; यहाँ के लोगों के बीच में प्रान्तीयता भावना का होना स्वाभाविक है। भारत एक विशाल देश है। भारत की जलवायु प्रान्त प्रान्त में भिन्न भिन्न है। काश्मीर की जलवायु मध्य एशिया की तरह है। कुमारी अन्तरीप के घरों की रचना और लोगों के रंग रूप आदि में श्रीलंका या सीलोन का नमूना दृष्टिगोचर होता है। चेरापूंजी में वर्षा अधिक होती है। पर जहाँ वर्षा होती हे नहीं वह स्थान—थार—भी इसी देश में है।

जलवायु का प्रभाव लोगों के शरीर और मस्तिष्क पर पड जाता है। जलवायु तथा धरती की मुसीबतों को जो झेलते हुए जिन्दगी बिताते हैं वे लोग निर्भीक होते हैं। उनका शरीर बलिष्ट हो जाता है। बंगाल, बिहार, आदि प्रान्तों में रहनेवाले किसान कमज़ोर हैं। लेकिन राजस्थान के किसान बलिष्ठ हैं और वह तन्दुरुस्ती से अनुगृहीत है। क्योंकि उनको कठिन प्रयत्न करना पडता है।

भारत की विविधता वहाँ रहनेवाले लोगों की पोशाक में भी दिखाई पडती है। भारत में अनेक लोग विविध तरह की पोशाक पहनते हैं। सबकी अपनी अपनी पोशाक होती है। खान पान में विविधता होती है। केरल के लोग चावल खाते हैं। लेकिन बिहार के लोग मछली पसंद करते हैं। इसलिये एक राष्ट्रीय भोजन बनाना मुश्किल है। पोशाक और खानपान में जलवायु एवं क्षेत्रीय सुविधा का प्रभाव होता है।

सबसे प्रधान समस्या है 'भाषा' की। भारत में अनेक भाषायें बोली जाती हैं। इसलिये भारत के भिन्न प्रान्त के लोग एक दूसरे के लिए अजनबी हैं। हमारी राष्ट्रीय एकता की सबसे बडी बाधा है भाषा भेद की। जब कोई उत्तरवासी दक्षिण चला जाए और वह अपनी मातृभाषा के सिवा अन्य कोई भाषा न जाने वह सचमुच

बडी मुश्किल में पड जाएगा। अब विज्ञान के अनेक सुगम साधनों की सहायता से पहाड की समस्या दूर की गई है। एक देश में अकाल पडे दो दूसरे देश के कोने से अनाज तुरंत पहुँचा दिया जाता है। इसीप्रकार एक देश में विद्रोह होते तो फौज को भेजकर दबा लिया जा सकता है।

सचमुच उतर भारतीय और दक्षिण भारतीय के बीच में अनेकताओं में भी एकता है। वे एक ही संस्कृति की संतानें हैं। वे एक ही धर्म की, संस्कृति की बिरासत के भागीदार हैं। उन्होंने देश की आजादी केलिये एक होकर लडाई की और आज उनकी पार्लिमेंट और विधान भी एक है।

धार्मिक एकता सांस्कृतिक एकता को पुष्ट करती है। भारत के अनेक धर्म एक महान मानव धर्म के आदर्श को दिखानेवाले हैं। यहीं के की अनेक संस्कृतियों के संग्राम से ही भारतीय संस्कृति नामक विशाल संस्कृति की सृष्टि हुई है। यूरोप के लोगों के बीच में से भारतीय आसानी पहचानी जाता है। एक देश की निजी सांस्कृतिक विशेषता होती है जो उस देश के प्रत्येक निवासी की चाल ढाल, बातचीत, रहन-सहन, खान-पान और आदतों में टपकती रहती है। यही वह सांस्कृतिक एकता है जो भारत की एकता के मूल में है।

भारत में राष्ट्रीयता और प्रान्तीयता के बीच बरावर संघर्ष बनता रहा है। ●

जब कोई भी मनुष्य
अनासक्त होकर चुनौती देता है इतिहास को,
उस दिन नक्षत्रों की दिशा बदल जाती है।
नियति नहीं है पूर्वनिर्धारित—
उसको हर क्षण मानव-निर्णय बनाता मिटाता है।

अन्धायुग

धर्मवीर भारती

AICUF Executive

Steering Committee
Planning Forum

At the Service of the Poor

K. M. George
Secretary
Planning Forum

Adieu To Fr. Principal

Minister K. M. Mani

FAREWELL ADDRESS BY

Mr. Wellington

Fr. Principal waves
Gratitude

Mr. Gopalan presents
the Casket

Justice Vadakel unveils
the Portrait

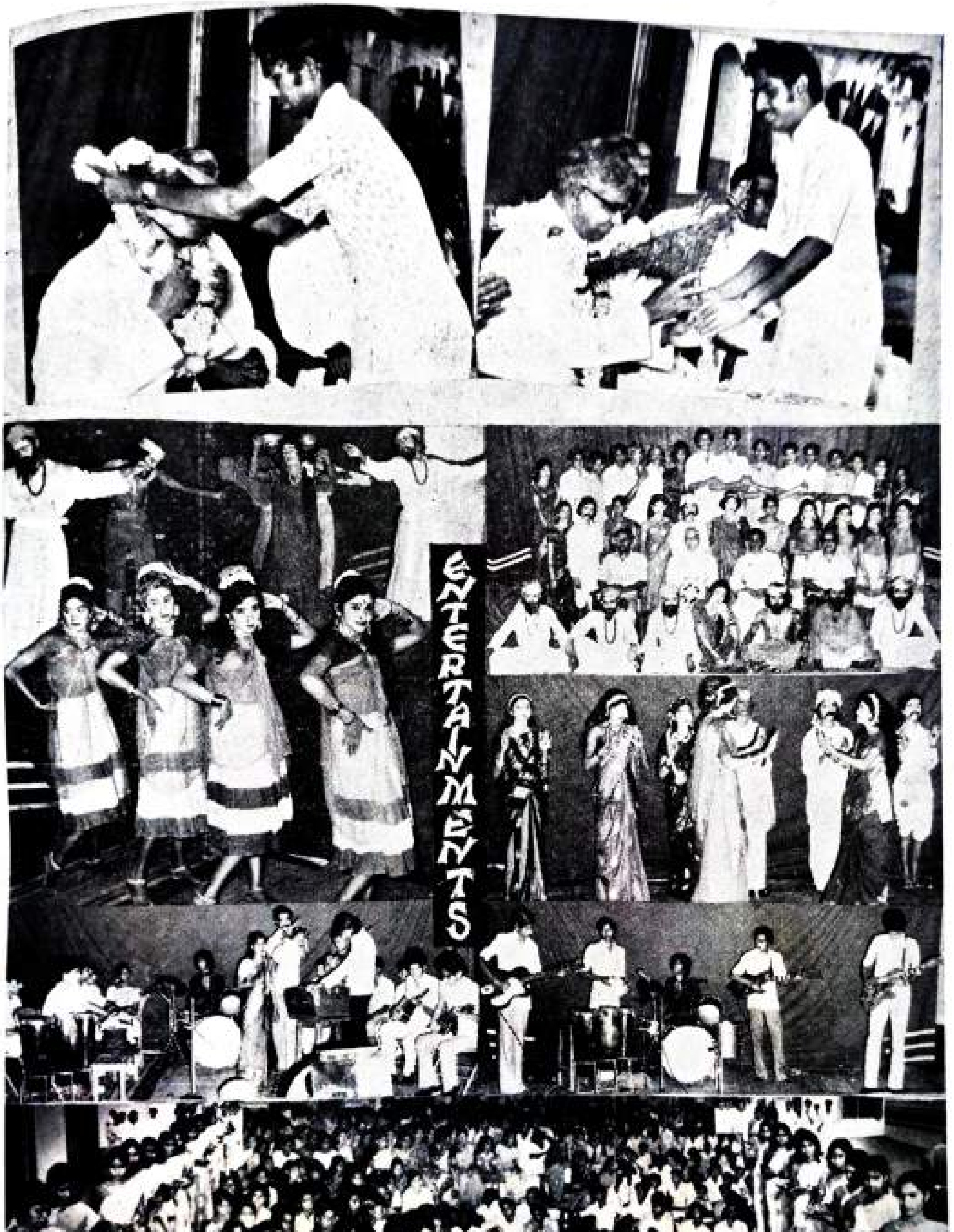
ENTERTAINMENTS

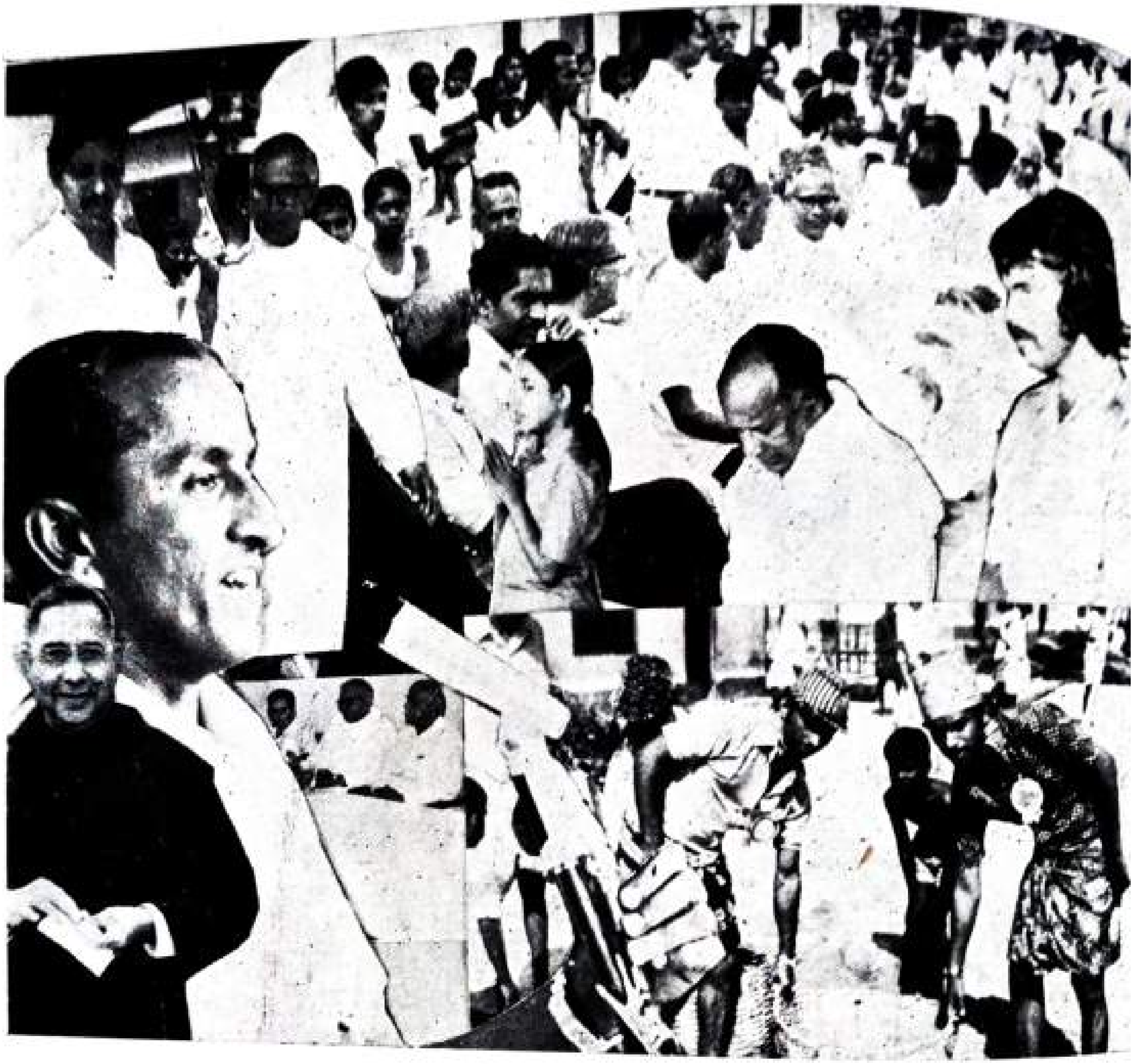

WORK CAMP BY M.S.W. STUDENTS
AT FISHERMEN COLONY
PATTAM

कविता

ईश्वर लीला

आर० शंकरन I B. Sc.

कितनी विशाल और विलासी है दुनियां
जन्म देती है सगुण और दुर्गुण को यह
प्यार, पुण्य, दया और धर्म से रहित है
पाप, अधर्म, क्रोध और विद्रोह से सहित है।

स्त्री और पुरुष रहते हैं इस 'विशाल' में
प्यार और विरोध करते हैं आपस में
आपस में लडते भिडते हैं वे
फिर भी इस दुनियामें जीते रहते हैं।

कई तरह के पशु भी जीते हैं इधर
अन्न केलिए आपस में लडते हैं वे।
अपनी जाती को नहीं 'मारते'।
मनुष्य से भी कितने श्रेष्ठ हैं ये पशु।

अमीर और गरीब रहते हैं यहाँ
ईश्वर की ही दो संतानें हैं वे।
लेकिन पिता की आज्ञा न मानकर
आपस में लडकर दुख पैदा करते हैं।

सभी धर्म के लोग रहते हैं यहाँ
कई ईश्वर के उपासक हैं ये।
अपने ही धर्म को ऊँचा मानते हैं।
अन्य जातियों को मानना नहीं चाहते।

नीति अनीति आवश्यक हैं दुनियां में।
मानव चिन्तन पाप-पुण्य मिश्रित है।
विना इस के नीरस हो जायगा जीवन
ये सब ईश्वर की लीलायें हैं।

विज्ञान वरदान व अभिशाप

श्रीकुमार पी. I. B. A.

आधुनिक युग विज्ञान का युग है। इस युग में प्राय: जीवन के सभी क्षेत्रों में विज्ञान की उन्नति हुई है। विज्ञान के प्रभाव से हमारी प्राचीन रूढ़ियाँ छिन्न भिन्न हो रही हैं और हमारे धार्मिक विश्वासों में परिवर्तन हो रहा है। आज विज्ञान के कारण प्रतिदिन नये नये आविष्कार हो रहे हैं।

हर एक वस्तु के दो पहलू होते हैं, गुण और दोष। विज्ञान के भी गुण और दोष हैं। पहले हम उसके गुण पर विचार करें। विज्ञान ने संसार को अनेक सुविधायें प्रदान की हैं। विज्ञान से समय लाभ होता है। पहले दूर स्थान में पहुँचने केलिये, बस, रेलगाडी या हवाईजहाज नहीं थे। लेकिन आजकल यात्रा सुखमय है। पहले दूर स्थान तक पहुँचने केलिये महीने लग जाते थे। लेकिन अब तो बात ऐसी नहीं है। आज महीने क्यों, घंटों में हम दूर स्थानों में पहुँच सकते हैं। राकेट और स्पुतनिक द्वारा चन्द्र तक लोग पहुँच गये हैं।

समाचार भेजने के क्षेत्र में भी विज्ञान ने अद्भुत योगदान दिया है। टेलीफोन, तार, बेतार के तार, रेडियो, टेलिविजन आदि से हम थोडे समय में दूर तक समाचार भेजा करते हैं। आज के मानव चाहते हैं कि सारा काम आसान हो जाय। विज्ञान ने उसकी इच्छा की पूर्ति की है।

मनोरंजन के साधनों की अभिवृद्धि में भी विज्ञान ने सहयोग दिया है। ग्रामफोन, रेडियो, टेलिविजन और सिनेमा के आविष्कार ने आमोद-प्रमोद का अवसर प्रदान किया है। अनेक प्रकार के यंत्रों ने भी हमारे मनोरंजन की सुविधा बढा दी है।

विज्ञान ने शिक्षा के क्षेत्र को भी समृद्ध किया है। पहले कलम, कागज आदि नहीं थे। लेकिन आज विविध यन्त्रों के आविष्कार से हजारों-लाखों पुस्तकें एक साथ तैयार हो जाती हैं। रेडियो अध्यापक का स्थान ले रहा है और समाचार पत्र विश्व-भर के ताजे समाचार प्रदान कर रहा है।

मानव की सुख-सुविधा की वृद्धि में भी विज्ञान ने बडा योग दिया है। पहले लोग तेल के दीपक जलाकर घने अंधकार को दूर करने का प्रयत्न करते थे। बिजली के आविष्कार ने इस समस्या को हल कर दिया है। गर्मी के दिनों काम आनेवाले रेफ्रीजरेटर, और जाडे के दिनों में काम आनेवाले हीटर आदि विज्ञान की ही देन हैं।

विज्ञान ने हमारे घरेलू जीवन को भी प्रभावित किया है। पहले हम लकडी के सहारे ही भोजन पका सकते थे। बिजली का बटन दबाते ही चटपट भोजन तैयार हो जाता है। आटा पीसने की मशीनें गेहूँ-जौ पीस देती हैं। सूत कातने और वस्त्र बनाने के कारखाने भी प्रत्येक देश में फैले हुए हैं। अब हमें कुछ नहीं करना है। सब मशीनें ही करती हैं। विज्ञान ने कला के क्षेत्र में भी वृद्धि करायी है। फोटोग्राफी इसका ज्वलंत उदाहरण है। टेपरि-कार्डर मनुष्य की बोली को ज्यों का त्यों सुरक्षित रखता है।

स्वास्थ्य के क्षेत्र में भी विज्ञान की देन अत्यंत महत्वपूर्ण है। तरह तरह की औषधियाँ, आपरेशन के नये नये औजार, एक्स-रे रक्त-दान आदि के आविष्कार ने मृत्यु को भी चुनौती दी है। संतान नियंत्रण के आपरेशन भी अब व्यापक हो रहे हैं। इसके कारण हमारे देश की आबादी कम हो जायेगी और हमारा देश खाद्य पदार्थों में स्वयं पर्याप्त हो जायेगा।

इन सब गुणों के होते हुए भी इसके कुछ न कुछ दोष भी है। पहला दोष है कि मनुष्य श्रम करना नहीं चाहता। वह आधुनिक यंत्रों या मशीनों द्वारा काम चलाता है। परमात्मा ने हमें श्रम केलिए ही शरीर दिया है। शरीर सुख भोग केलिये नहीं है।

विज्ञान की उन्नति व्यक्ति को, समाज को और देश को प्रेम, आत्मविश्वास, करुणा सहानुभूति, तप और त्याग का संदेश नहीं दे सकता, क्योंकि विज्ञान स्वयं जड है। भौतिक सुविधाओं की दृष्टि से मानवता की जड़ कट रही है।

विज्ञान ने मौत के सामान भी जुटा दिये हैं। अब डाईनामइट लगाकर बडे बडे महल और भवन चकनाचूर कर सकते हैं। 'एटम बम' और हाईड्रजन बम द्वारा मिनिटों में नर संहार किया जा सकता है। इन सब दोषों के होते हुए भी यह कहा जा सकता है कि जीवन की उन्नति विज्ञान से ही हो सकती है। विज्ञान का सदुपयोग किया जाय तो वह एक वरदान साबित होगा।

कहानी

प्रतिशोध

ए० के० गोपालन

राजपुरी एक छोटा गाँव था। छोटे-छोटे पहाड और तलहटियों से भरे हुए इस प्रांत के बीच से पश्चिम की ओर एक छोटा झरना कल कल गान सुनाता हुआ गर्व से बहता है। इधर उधर के छोटे-छोटे मकान, गाव के नेताजी के घर के आस पास हैं। नेताजी सहना इस मंदिर में अपने राजनैतिक कर्मचारियों के साथ एक प्रश्न को हल करने में व्यापृत हैं। इतने में बाजा बजाकर लोगों का झुंड वहाँ आ गया।

लोग इधर-उधर से एक खुले मैदान में आ पहुँचे। एक सुसज्जित आसन (बैठक) पर नेताजी सहना बैठते हैं। लोग बडी संख्या में इस सभा में शामिल हैं। लोगों की इतनी बडी भीड क्यों लगी है ?

तलहटियों के मनोरम इस प्रांत की अच्छी जलवायु भी सुहावनी है। एक दिन वहाँ कुछ चूहे आ पहुँचे। चूहों का प्रवाह निमिष भर में बढाता रहा। लोगों केलिये चूहों के कारण कोई चीज लाना या इकट्टा करना, असंभव हो गया। लोगों ने नेताजी सहना को अपना दुःख सुनाया। इसी का प्रश्न हल करने केलिये आज लोगों की यह भीड लगी है।

इतने में सहना ने अपनी बैठक से उठकर लोगों का अभिवादन किया। फिर उन्होंने घोषणा की कि जो व्यक्ति हमारे देश से इन चूहों की विपदा को दूर करेगा, उसको हजार सोने के सिक्के दिये जायेंगे।

सहने की दरबार ने एक दिन एक छोटा बालक एक मुरली लिये आ पहुँचा। शासक के सम्मुख जाकर वह दिखाकर कहने लगा कि वह चूहों का सर्वनाश करेगा और हजारों सोने के सिक्के देने चाहिए। शासक सहना और साथियों ने उसकी खिल्ली उडायी और उससे पूछा कि तुम कैसे उनको मार डालेगा बालक ने जबाब दिया "मैं अपनी मुरली से इनको मार डालेगा"। यह सुनकर सब हँसने लगे। बालक को अनुमति दी।

बालक अपनी मुरली पर अदभुत ढंग से चूहे यह मुरली गीत सुनकर उस बालक के साथ सहना उस चलने लगे। बालक इधर उधर चल पडा। सभी चूहे उनके साथ आये। लोग यह देखकर चकित हुए। बालक पश्चिम की ओर चला और नदी में उन्हें उतार लिया और मुरली गान समाप्त किया। सभी चूहे डूबकर मृत हो गये। बालक ने लौट आकर सोना मांगा। सहना ने सोना नहीं दिया। बालक ने कहा कि यदि तुम सोना नहीं देते तो मैं एक बुरा काम करूँगा। बालक क्रुद्ध हो वहाँ से चला।

उन्होंने अपनी मुरली से एक निराली आवाज निकाली। घरों से बच्चे दौडकर मुरली गीत में मस्त हो नाचते, फिरते बालक के साथ चले। वह बालक गीत गाकर एक जंगल में आ पहुँचा लोग स्तब्ध रह गये। वे उस बालक की तलाश में चले। बालक का कोई पता नहीं मिला। उसने जंगल पहुँचकर गीत समाप्त किया। फिर वहाँ से चला। बालक का रूप भी वहाँ नहीं देख सका।

●

Best Compliments

From

S. Arumugham Chettiar & Sons

Ratna Ice-cream Stall
& Milk Bar

ANAVATHIL

COCHIN-2

With Best Compliments

From

M/s Francis Automobils Works

PERUMANOOR

COCHIN-682013

Best Compliments

From

THOMSON ELECTRICALS

THEVARA

COCHIN-13

എല്ലാത്തരം തുണിത്തരങ്ങൾക്കും

സന്ദർശിക്കുക—

"KING'S WEAR"

THEVARA

With Best Compliments

from

STATE BANK OF

TRAVANCORE

(Subsidiary of

the State Bank of india)

COCHIN SHIPYARD

PERUMANUR, COCHIN-15

With Best Compliments

from

A PALACE OF

SAREES, SHIRTINGS

AND CUT-PIECES OF ALL SORTS

Udaya Silk Palace

COCHIN-15

FLY

Kuwait Airways

TO THE

MIDDLE EAST AND EUROPE

General Sales Agents:

VENUS TRAVELS

M. G. Road,
COCHIN-16,
Tel: 34486.

6, Whites Square,
Whites Road,
MADRAS-14.

The Bank of Cochin Limited

(Registered Office: Broadway, Ernakulam)

COCHIN-682011.

Authorised Dealers in Foreign Exchange

WE SERVE YOU through our branches and Correspondents in India and all over the world.

WE HELP YOU in opening letters of Credit and in all your Foreign Exchange transactions.

WE OFFER YOU finer rates in encashing Foreign Currency cheques and Drafts.

WE GIVE YOU maximum rates of Interest on your Deposits with us.

WE ASSIST YOU to solve your financial problems through our profitable Kuries and New Recurring and Daily Deposit Schemes.

WE GRANT YOU advance for all productive purposes.

Approach your nearest branch for all types of Banking Business both Inland and Foreign

K. M. Thariyan, B.Com., A.C.A. Chairman.

our Requirements In

BORATORY EQUIPMENTS,

CHEMICALS,

ps, Charts, Globes

LIBRARY BOOKS

SPORTS GOODS

PRINTING TYPES

Printing Blocks & Printing

contact:

DYARTHIMITHRAM

Br. PRESS CLUB ROAD,
ERNAKULAM

Tel: "REFLECTION" Phone: 31112

K. VELAYUDHAN PILLAI

GLASS & PICTURE
MERCHANTS

BROADWAY - ERNAKULAM

COCHIN-11
(Kerala)

ITH BEST COMPLIMENTS
FROM

s Bombay Automobiles

BANERJI ROAD
ERNAKULAM
COCHIN-18

Phone: 33142

WITH BEST COMPLIMENTS
FROM

The Cannanore Motor Company

CIVIL STATION

CANNANORE-670002

Phone No. 3558

PHARM-O'-SALES

XXX/406-A, M. G. ROAD

ERNAKULAM, COCHIN—16

PHONE 31565

Stockists:

BDH Chemicals & Pfizer

Dealers:

All Laboratory Glasswares & Equipments

With Best Compliments From

CHAKOLAS

BROADWAY, ERNAKULAM

COCHIN—11

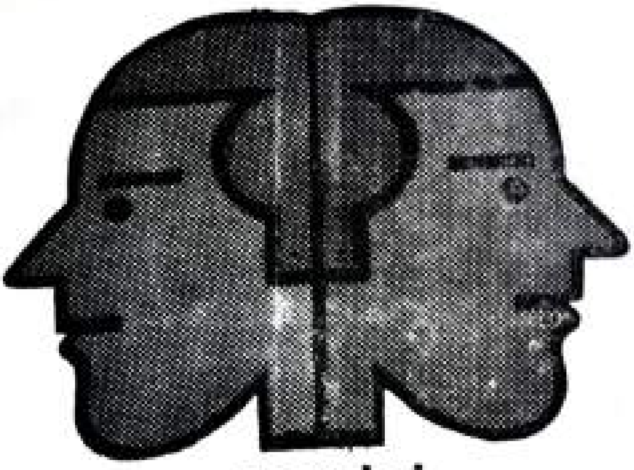

gemini

May 22 June 22

PLANT IN JUNE TO PASS IN OCTOBER

TS ELIOT WROTE IN MY BEGINNING IS MY END. THE MONTH OF JUNE WILL DECIDE THE FATE OF YOUR SON OR DAUGHTER IN THE OCTOBER S. S. L. C. EXAMINATION. AT MENON AND KRISHNAN, THE SUCCESS CAN BE FORECAST. SEPARATE CLASSES ARE HELD FOR BOYS AND GIRLS. S.S.L.C. STUDENTS AT MENON AND KRISHNAN WRITE THEIR FIRST INTERNAL EXAMINATION THIS WEEK

STUDENTS WHO HAVE PASSED S. S. L. C. MAY NOW APPLY FOR ADMISSION TO FIRST YEAR PRE-DEGREE ECONOMICS AND PURE COMMERCE GROUPS. SCHOOL AND COLLEGE-GOING STUDENTS ARE NOW ADMITTED TO CLASS-WINNING TUITION CLASSES.

THE COLLEGE REOPENS ON JUNE 9 FOR SENIOR STUDENTS (PRIVATE REGISTRATION) OF MORNING AND EVENING CLASSES. MEN OVER 17 MAY NOW GET ADMISSION TO EVENING S.S.L.C. CLASS: PRIVATE REGISTRATION.

ARISTOCRATIC IIND D.C. ENGLISH CLASSES BEGIN ON JUNE 16

MENON AND KRISHNAN

DURBAR HALL ROAD ERNAKULAM
COCHIN 16 TEL. 32238
KERALA'S GREATEST TUTORIAL COLLEGE

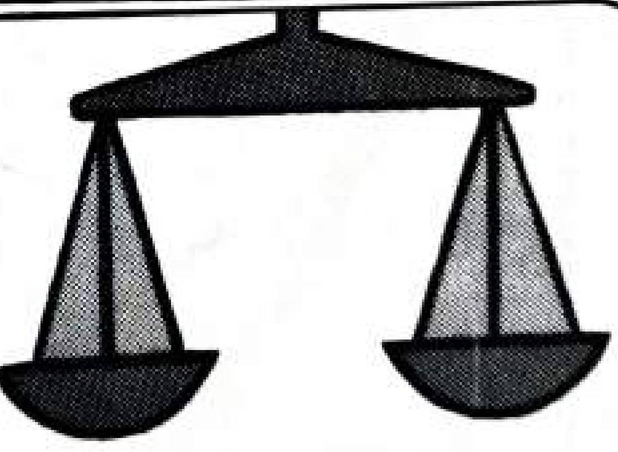

libra

Sept. 24 Oct 23

designers

Smarto
BRA
LOOK SMART
FEEL MORE COMFORT
IN ELASTICIZED BRA